STANDING FINANCE COMMITTEE.

Mr. K. A. Mathew
Mr. T. P. Velayudhan Pillai.

PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE.

Mr. P. S. Nataraja Pillai
Mr. P. K. Kuriakose.

COMMITTEE OF PRIVILEGES.

Mr. Kadakkavoor P. Madhavan
Mr. K. K. Chellappan Pillai
Mr. P. S. Mahomed
Mr. Chazhikattu Joseph.

Order, order. As this is the last day on which this honourable House is sitting, I think it is but appropriate to make this announcement. Government have just now received various tenders for toll-gate contracts. Government have been, for some months past, bestowing attention on the whole question of toll-gates and toll-gate contracts. They have now arrived at the conclusion that all tolls may be abolished and that it may be substituted by a tax on the vehicles, on the lines pursued generally in British India and elsewhere, especially approximating to the Madras rates. The present idea is to fix the rates at 75 per cent. of the Madras rates. Therefore the tenders will not be accepted. Before the beginning of the new year, the new regulation will come into force.

There are subsidiary questions involving the municipalities and the levy of tolls by the municipalities. They are under a separate Act, but nevertheless, tolls in municipal areas will also be abolished, the question of any compensation to be claimed and given to the municipalities being considered on the merits of each case. I thought that before this honourable House is adjourned, they might know the decision of Government.

DISCUSSION ON THE REPORT OF THE EDUCATION RE-ORGANISATION COMMITTEE—(*contd.*)

MR. V. SRIDHARAN PILLAI (*Kalkulam cum Vilavancode*): In supporting the resolution of Mr. Menon, yesterday I invited the attention of the honourable House to a request made by the All-Travancore Private School Teachers' Association. As the ruling from the Chair stands at present, I am not permitted to mention.....

PRESIDENT: Order, order. The honourable member will kindly speak up.

MR. V. SRIDHARAN PILLAI: As I am not allowed to read the representation, in pursuance of the ruling from Chair, I may be permitted to read the relevant portion with special emphasis.....

PRESIDENT: What is that ruling from the Chair?

MR. V. SRIDHARAN PILLAI: I am not permitted to refer.

PRESIDENT: What is the document which the honourable member wants to read from?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. V. SRIDHARAN PILLAI: It is a representation given by the All-Travancore Private School Teachers' Association addressed to the members of this House.

PRESIDENT: Have all the members got a copy?

MR. V. SRIDHARAN PILLAI: Yes.

PRESIDENT: Then why should it be read, unless all the other members are anxious that it should be read? The ruling from the Chair only arises with reference to the documents which are not available to all the members of the House. If all the honourable members have got a copy, then the honourable member will get the leave of the Chair to refer to portions of it and then I will be able to give a ruling on that basis.

MR. V. SRIDHARAN PILLAI: I want to read the memorandum.....

PRESIDENT: If consistently with the time limit the honourable member can read the whole of it, he may do so.

MR. V. SRIDHARAN PILLAI: I do not want to do so. But one of the honourable members here raised objection to my referring to certain portions of it.....

PRESIDENT: Probably the honourable member had not a copy and thought that others too had no copies with them

MR. V. SRIDHARAN PILLAI: I will read just a passage. That Association requests the members of this Assembly to see that all the private schools are absorbed by Government. They say :—

"പ്രൈമറി വിദ്യാലയങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതാകുന്നു."

Sir, this was the request made by all the teachers of the Primary Schools and so my submission is that there is a well-founded grievance for the teachers of the aided schools as is evident from their representations to the members of this Assembly. When facts are these, when they are dissatisfied with the managements, it is in the interest of the State that all those institutions in which dissatisfied staff is working should be absorbed by Government.

My next point is this.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH (*Meenachil cum Thodupuha*): മാന്യൻ മെമ്പറിനെ സംബന്ധിച്ചു തൃപ്തിയില്ലാത്ത അദ്ധ്യാപകന്മാർ നിശ്ചയം പാസ്സാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി നാം സംസാരിക്കുമ്പോൾ മാനേജറന്മാർക്കു എന്താണു പറയാനുള്ളതെന്നു എതിർഭാഗത്തുകൂടി കേൾക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലയോ?

MR. V. SRIDHARAN PILLAI: My submission any how is this: All the teachers of the managements are dissatisfied with the present working and where is the occassion to call the Managers and their staff

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. V. Sridharan Pillai.]

to dispose of this grievance. The best thing would be that if a dissatisfied staff is working under a particular management and it is evident to us that there is dissatisfaction we have to act upon the report and request Government to absorb all such schools forthwith. How does the managements suffer by absorption. Then, Sir, in regard to the absorption of these schools, I know personally that some of the schools under private managements are not at all satisfactory. I will be able to quote many instances of that in spite of the vehement opposition from some honourable members of the house that mismanagement is rampant in some of the aided schools if not all. I admit that there are many schools under private managements, well conducted schools, and an equally large number of aided schools that are ill-managed. Though I will be able to give a large number of instances of mismanaged ones, I shall give one instance which came to my notice a few weeks back. The Headmaster of a school came to meet me 3 weeks ago and for 5 consecutive working days he wanted to see me. He has been attending my office because one of his relations is a client of mine. I asked him why he did not go to school. His answer was that there were no students in the school. Then I asked him as to how he would escape the notice of the Inspector. He said that the school is 2 or 3 miles off and that if the Inspector wanted to visit that institution he would write to him in advance and then only make any inspection. Therefore my opinion is that many of the managements are existing not for the interest of the boys, or Government or the State as a whole but for the teachers. When the teachers are entirely dissatisfied with managements, my opinion is that in the interest of the State education should be nationalised.

MR. P. O. THOMAS: May I know the percentage of such schools?

MR. V. SRIDHARAN PILLAI: There are nearly 2000 aided institutions and not less than 50 per cent. of them are ill-managed. If my friend wants to verify my statement, if he is prepared to come with me I shall show not less than 3 or 4 dozen schools where the attendance of students is negligible. That is the position of schools in my constituency.

MR. P. O. THOMAS: Am I to take it that he makes such a statement as a result of the enquiry made by him.

MR. V. SRIDHARAN PILLAI: That is my honest impression and opinion as a result of my personal enquiry. The attendance of boys in the aided schools is very small and negligible.

Sir, Mr. Nesamoni yesterday submitted on the floor of the House that Travancore should be indebted to the missionaries for the education of the State and that they have been spending money for educating the children of the State. Mr. Chazhikkattu Joseph also said that we are ungrateful to those institutions which have educated us. Sir, for that statement of theirs, I should say that the education must be nationalised as a demonstration of ingratitude towards those people. Sir, if that is the case, I would say that it is high time for us to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

request Government to take all those schools by the State, because we do not want to place ourselves under any more indebtedness to the missionaries. Sir, my point is, why should we be indebted, why should Travancore Government be indebted to the missionary any more ; I ask why should that indebtedness be allowed to continue?

MR. A. NESAMONY (*Kalkulam* cum *Vilavancode*) : Does the honourable member now concede that the missionaries are prepared to surrender their schools in favour of Government?

MR. V. SRIDHARAN PILLAI : Yes. Sir, now only he says that. Yesterday, he felt irritated and provoked.

As a consequence of that he said that the missionaries were prepared to surrender all the primary schools, then Middle schools then High Schools and so on and so forth. It was more like a protest he said so. That was the kind of attitude yesterday. If his view is that much, I ask my friend why he did not vote for the resolution.

MR. A. NESAMONY : On a point of order. I just want to make it clear to the House that I was neither provoked nor irritated nor upset by any statement that was made on the floor of the House yesterday.

PRESIDENT : The mental and psychological attitude of the honourable member is not a matter for the Chair to decide. Now one honourable member says that the attitude of another honourable member was that he was either provoked or irritated. Now that honourable member denies such an attitude. How is the Chair to decide that? After all, such kinds of opinion do not carry the argument.

MR. V. SRIDHARAN PILLAI : But I am bound to make it clear to the House, the impression created by his speech in my mind.

PRESIDENT : Is that very germane to the point at issue? Whether Mr. Nesamony's temper was frayed or not is not at all the question before us. So, the honourable member will proceed to the merits of the question.

MR. V. SRIDHARAN PILLAI : Sir, however that be, that much was the impression created in me. So, I am bound to answer that. So I say that these primary schools should be absorbed by the State. With regard to the surrender of the other schools as a whole, let them do it. If Travancore Government is indebted to the missionaries, the Hindus and other communities are also indebted to them. If that is his view, that is the very reason why I emphatically say that we do not want to allow this indebtedness to continue. Let him vote for this resolution namely that the Government should absorb all the private schools. Let us all arrive at an unanimous conclusion that the Government should take control of these primary schools. Without causing any more bad blood, without any further discussion on the resolution I ask Mr. Nesamony to give his solid support to the present resolution.

MR. A. NESAMONY : Does the honourable member remember that I supported the resolution moved by Mr. Balakrishna Menon?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. V. SRIDHARAN PILLAI: One could now understand the position taken up by the honourable member. But so long as he refrained from saying that view yesterday, so long as he demonstrated an attitude of protest yesterday, so long then, I was bound to express my honest opinion.

PRESIDENT: Order, order. There are 19 honourable members who have evinced their determination to speak on this resolution. I am going to give chance to as many honourable members as possible to intervene in this debate for they have considered their resolution as a very important one. Government are also of that opinion. But the time of the honourable member is spent in discussing the mental attitude of the other honourable member and the psychology behind it. It is no contribution to the debate. The honourable member may bear this in mind and proceed.

MR. V. SRIDHARAN PILLAI: However, Sir, there is another serious allegation from the honourable member Mr. Nesamony that we show a sort of ingratitude to the missionaries. Mr. Chazhikattu Joseph also said that. Sir, if that is so, I ask in all earnestness why should not this system be changed for that very statement.

PRESIDENT: Where does the question of gratitude or ingratitude arise?

MR. V. SRIDHARAN PILLAI: Unfortunately it arises and that is my honest impression.

PRESIDENT: Gratitude is the expression of feeling for the favour of one party to another; let there be no more cynicism about that.

MR. V. SREEDHARAN PILLAI: But unfortunately the point that I want to urge is—

PRESIDENT: Order, order. There is absolutely no doubt that so far as education in the whole of India is concerned and especially in Travancore, the State owes a great deal to the pioneering enterprise of missionaries who, at a time when the other communities were not alive to their responsibilities and obligations, for some reason or other, whether for commerce or for spreading the light of the Gospel or for humanitarian considerations, took up this most important piece of work. That gratitude is there, and no amount of talk in this House can annul that gratitude which is due to them. When gratitude is due to the members of the Society of Jesus or the Salvation Army and similar others for the wonderful work which was sadly neglected by the local people there is no need to undermine that. The organisations of leper hospitals and other institutions of a philanthropic character are instances in point so far as the good work of the missionaries goes. But what we are now faced with is not the measure or what may be called the mensuration of the gratitude for what was done in the past but the formulation of policy for the future. Gratitude may play some part but it is really beside the point. The real question is which is the most efficient and worthwhile system for the future—The question of gratitude therefore is really irrelevant.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. V. SRIDHARAN PILLAI: Sir, though it is certainly irrelevant, there is unfortunately that accusation by an honourable member that we are ungrateful to a certain section of the community who showed favour to us. I think it is my duty to answer that issue. Sir, if the favour conferred by a pioneer enterprise is real, gratitude must be equally real.

PRESIDENT: Order, order. All this takes us nowhere. There is no point in one party claiming and the other party giving. The question of gratitude does not at all arise.

MR. V. SRIDHARAN PILLAI: Sir, my point is only this. If really a favour has been done by one party, we should be grateful to that. I will be ble to show that the gratitude must be the other way round. We are not to be grateful to the missionaries. It is the missiondry who ought to be grateful to us. I will prove that by concrete figures. Sir, the Government of Travancore spends Rs. 12 lakhs or so as grant for education purposes. A major portion of this goes to one particular community and it is that community which comes and says now that the people and the Government should be grateful to them. I seriously ask the question, should not the missionaries be grateful to the other communities who sat looking silently when money was distributed to that section of the people alone.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: ഗ്രാന്റ് കൊടുത്തിട്ടുള്ള സംഖ്യ ഒരു പ്രത്യേക സമുദായം ഇക്കാര്യത്തിനു ചെലവാക്കിട്ടുള്ള തുകയുടെ ഒരു വീതം മാത്രമല്ലേ, അതെന്നുള്ള ? മാത്രമല്ല, ഈ ഗ്രാന്റ് എല്ലാ സമുദായക്കാക്കും ലഭിക്കുന്നില്ലേ ?

MR. V. SRIDHARAN PILLAI: It can never be. Sir, out of over 3000 teachers in all the schools over 2000 are Christians. I am strong on the point that the grants given by Government materially benifit the Christians and not the other communities.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: അവർ അദ്ധ്യാപകജോലി ചെയ്യുവാൻ യോഗ്യരാണോ കൊടുക്കുന്നത് ?

MR. V. SRIDHARAN PILLAI: Then, I ask why should the principle of communal representation be allowed and insisted upon in Government service. I seriously ask the question, if a sum of Rs. 10 lakhs is to be given from the general revenues, why not a reasonably proportionate amount be given to other communities as well in the matter of spreading education.

(Mr. Chazhikattu Joseph stood up)

MR. A. NESAMONY: Sir, may I ask, how many non-Christian members are being educated in all such schools?

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: That was the very question I to wanted to put. (*Laughter.*)

PRESIDENT: Order, order.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. V. SRIDHARAN PILLAI: May I answer that?

PRESIDENT: Order, order. What I say now is this: Assuming there are only two hypotheses possible, either the missionary and aided institutions which have come into existence have done good work or they have not. It is common knowledge that they have done good work. That question need not be discussed. The question at issue is simply one for future and it is this. At this stage I think, I should not keep it back. If the report of the Education Reorganisation Committee is accepted, they say that 75 per cent of the money should be met by Government towards the salaries of teachers of aided institutions. If Government can afford to pay 75 per cent. it surely can afford to pay even 100 per cent. If so, should it be paid to other institutions for purposes of entertainment of teachers according to their own laws or should the Government entertain the teachers and run the department as a Government institution. That is the only question, now before the House. All other questions are irrelevant. The honourable member may now proceed.

MR. V. SRIDHARAN PILLAI: Sir, that is exactly my point too. Unfortunately, the discussion of yesterday had driven me to answer those points. Sir, as I submitted there is a cry that the salary of the school teachers and grants-in-aid to schools should be increased and the Government now propose to pay 75 per cent. of the pay of the teachers. As the Chair stated a little while ago, if 75 per cent. can be given from the general revenues, why not, cent per cent. is the question put to us.

Then there will be some difficulty in the working. The finances of the State at present may not permit to absorb all the primary schools to be directly conducted by the department. There will be another difficulty regarding school buildings. I can positively say that the three High School buildings in my constituency have been constructed with not less than 95 per cent of contribution from non-Christians. I have been working in these Committees and I know the details well. If 95 per cent. of the amount for the construction of these three High Schools in my constituency can be contributed by the public, why not all the schools in the State be constructed by the public. If the Government pass an order to-day I can say that all the buildings required for the schools in my constituency can be constructed by public contribution. I am bold enough to say that. If we could manage to construct at our cost three high schools and two other schools in the past why not do it in five or ten years. Why should 75 per cent. or Rs. 60 or Rs. 70 lakhs be given to one particular community and then call ungrateful. We cannot put up with that.

MR. K. A. MATHEW: May I know what community he means?

MR. V. SRIDHARAN PILLAI: I mean the Christians.

MR. K. A. MATHEW: Are there not schools conducted by non-Christians?

MR. V. SRIDHARAN PILLAI: Equally so.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: May I know whether Government denied opportunities to any other community than Christians for opening schools?

MR. V. SRIDHARAN PILLAI: But the opposition unfortunately came from Christians.

PRESIDENT: We are now getting into far unnecessary communal questions. I hope the honourable member will not persist in it.

MR. V. SRIDHARAN PILLAI: I was forced to say all these things because emphasis was made on the missionary work yesterday evening. Otherwise I would not have said anything about it on the floor of the House. What I want to invite to the attention of the House is that every cash spent by the Government should be equitably distributed to all the communities and all religious, as we divide Government offices.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉള്ള എല്ലാ ഗ്രാൻറ്-ഇൻ-എയിഡ് പ്രൈമറി വിദ്യാലയങ്ങളും ഗവണ്മെൻറിന്റെ കൺട്രോളിൽ ഏറ്റെടുക്കണമെന്ന തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഈ സഭയിൽ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന പ്രമേയത്തോടു ഞാൻ പരിപൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. ഈ പ്രമേയത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള തത്വം എന്താണെന്നു വേണം നാം, ആദ്യമായി ചിന്തിക്കേണ്ടതു്. പൊതുവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ക്രമപ്രവൃദ്ധമായ ഉൽകർഷത്തിനും സുഖസൗകര്യത്തിനുമായി ഏറ്റവും പ്രധാനമായ കാര്യങ്ങളിലൊന്നും നാഷണലൈസേഷൻ എന്നുള്ള തത്വം സ്വീകരിച്ചു; അതു് ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും ഏറ്റെടുത്തു് പ്രായോഗികമാക്കേണ്ടതു് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ ഒന്നാണെന്നു് എല്ലാ രാഷ്ട്രീയചിന്തകന്മാരും ദേശാഭിമാനികളും സമ്മതിക്കുമെന്നാണു് എന്റെ വിനീതമായ അഭിപ്രായം. ഈ തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നോക്കുമ്പോൾ ഈ പ്രമേയം ഈ സഭയുടെ ഐകകണ്ഠ്യേനയുള്ള അംഗീകാരത്തിനു തികച്ചും അർഹമാകുന്നതാണു്. രണ്ടാമതായി പ്രസ്താവിക്കുവാനുള്ളതു് ഈ പ്രമേയം സ്വീകരിച്ചു് അതു് പ്രായോഗികമാക്കുന്നപക്ഷം തിരുവിതാംകൂറിൽ വളരെ സങ്കടാവസ്ഥയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന പ്രൈമറിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ കുടുംബങ്ങളെ നാം സംരക്ഷിക്കുകയായിരിക്കും ചെയ്യുന്നതു്.

സർ, ഈ റിപ്പോർട്ടിൽ അനുബന്ധം ർ ആയി കാണിച്ചിട്ടുള്ള രേഖയിൽ നിന്നു് ൊ ോ വ മെയിൽ ടീച്ചേഴ്സും ഹസർസ ഫാമെയിൽ ടീച്ചേഴ്സും ആയി ആകെ ൻവ ഉർ പ്രൈമറി സ്കൂൾ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Puliyoor T. P. Valayudhan Pillai.]

ടീച്ചേഴ്സ് ഉണ്ട് എന്ന കാണുന്നു. ഇതിനും പുറമെ നാം ഇപ്പോൾ ശുപാർശ ചെയ്യുന്ന ആ പദ്ധതി—നിർബന്ധിത വിദ്യാഭ്യാസം—ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും സ്വീകരിച്ച് സമയം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നപക്ഷം വ ഉം ടീച്ചേഴ്സുകൂടി ആവശ്യമാണെന്നു കാണാം. ഇതുപോലെ അദ്ധ്യാപകന്മാർ സാമ്പത്തികമായി വളരെ ഞെരുക്കത്തിൽ ആണ് കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതു്. ഈ കാര്യം ഈ സഭയിൽ അനേകകാലമായി അടിക്കടി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നും വിശദമാകുന്നുണ്ട്.

സർ, ഈ പ്രൈമറി സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ ഏൽപിക്കുന്ന ജോലി വളരെ ഭാരമുള്ള ഒന്നാണ്. അതു രാജ്യരക്ഷാമത്തിനു് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഒന്നാണെന്നതാണും. അഞ്ചു വയസ്സു മുതൽ പത്തു വയസ്സുവരെ പ്രായമുള്ള കുട്ടികളുടെ ജീവിതം പരിപൂർണ്ണമായി നാം ഈ പ്രൈമറി സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരെയാണ് ഏൽപിക്കുന്നതു്. അതിന് ശേഷം കുട്ടികൾക്കുവിവേചനശക്തി ഉണ്ടാകുന്നതിനു സാമാന്യമായ അറിവു് അവർക്കുണ്ടാകുമെങ്കിലും സാധാരണ ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണു കുട്ടികളുടെ സ്വഭാവം രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നതു്. ഈ കാലങ്ങളിൽ അദ്ധ്യയനം നടത്തുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാർ കായികമതയിലും സ്വഭാവശുദ്ധിയിലും സംതൃപ്തിയിലും ഉത്തമമായ നിലയിൽ ഇരിക്കണമെന്നുള്ളതു് അത്യാവശ്യമാണു്. ഇങ്ങനെയുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാരെ നമുക്കു ലഭിക്കണമെങ്കിൽ അവരുടെ ശമ്പളം അതിനനുസരണമായി വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ നായർ സർവീസ് സൊസൈറ്റിയിലെ ഒരു പ്രവർത്തകൻ എന്ന നിലയിലും ഒരു പ്രൈവറ്റു സ്കൂൾ മാനേജർ എന്നുള്ള നിലയിലും പല മാനേജുമെൻറുകളും നടത്തിവരുന്ന പ്രൈവറ്റു സ്കൂളുകളിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാർ അനുഭവിച്ചുവരുന്ന ദുരിതങ്ങൾ അവർണ്ണനീയങ്ങളാണെന്നു എനിക്കു ധൈര്യമായി പറയുവാൻ കഴിയും. ഇപ്പോൾ ഓരോ ക്ലാസ്സിനും ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും പ്രതിമാസം വ രൂപാവീതം ഗ്രാൻറു് അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഗ്രാൻറു് കൊടുക്കുന്നതിൽ ആദ്യകാലത്തു് അനുവദിച്ചിരുന്ന തുകയും ഒരു രൂപയ്ക്കു വ അണ ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും നഷ്ടമെന്നായിരുന്നു. അപ്പോൾ വ രൂപാ ഗ്രാൻറു് നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നുദ്ദേശിച്ചതു് ഒരു അദ്ധ്യാപകനു് ഇന്നു രൂപാ ശമ്പളം കിട്ടണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണു്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൊടുക്കുന്ന ഗ്രാന്റ് മാത്രമേ ശരിയായി നടത്തുന്ന മാനേജ്മെന്റുകളിലുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കുപോലും കിട്ടുന്നുള്ളു. ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലെ റിപ്പോർട്ട് നോക്കിയാലും, ഇപ്പോൾ അലോചനാവിഷയമായിരിക്കുന്ന റിപ്പോർട്ട് നോക്കിയാലും, സ്റ്റാത്താം കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് നോക്കിയാലും ഒരു കാര്യം വിശദമാകുന്നുണ്ട്. പ്രൈവറ്റ് സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും കൊടുക്കുന്ന ഗ്രാന്റുപോലും പലപ്പോഴും അവർക്ക് യഥാർത്ഥമായി കിട്ടിവരുന്നില്ല എന്ന പരാതി ഉണ്ടെന്ന് ഈ റിപ്പോർട്ടുകളിൽ നിന്നും കാണാം.

ഇപ്പോൾതന്നെയുള്ള 8000 അദ്ധ്യാപകന്മാരെയും ഗവണ്മെന്റ് സർവ്വീസിൽ എടുക്കുക എന്നതു് അത്രയും കുടുംബങ്ങളോടു് നാം ചെയ്യുന്ന ഒരു അനുഗ്രഹമാണു്. ഇവരുടെ രക്ഷയെക്കുടി കരുതി നോക്കിയാലും പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളുകളും എല്ലാം ഗവണ്മെന്റിന്റെ നേരിട്ടുള്ള നിയന്ത്രണത്തിൽ ഏറ്റെടുക്കണമെന്നു് അത്യാവശ്യമാണു്. ഈ പ്രൈമറി സ്കൂളുകൾ അധികവും ഇപ്പോൾ നടത്തിവരുന്നതു് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റേയും ഗവണ്മെന്റിന്റേയും മനോഭാവം കൊണ്ടു് മാത്രമാണു്. ഈ വിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ശുഷ്കാന്തിയോടുകുടി പാലിക്കണമെന്നു് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു് വിചാരിച്ചാൽ ഇപ്പോൾ ഉള്ള പലേ പ്രൈമറി സ്കൂളുകളും നിറുത്തേണ്ടിവരും എന്നുള്ളതു് എനിക്കു് ധൈര്യമായി പറയുവാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ടാണു് ഗവണ്മെന്റിന്റേയും ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റേയും ദയകൊണ്ടു മാത്രമാണു് ഇപ്പോൾ ഉള്ള ഭൂരിപക്ഷം പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളുകളും നടക്കുന്നതു് എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. ഇന്നു തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള പ്രൈമറിസ്കൂളുകളിൽ എത്രയെണ്ണത്തിനു് പ്ലേഗ്രൗണ്ടു് ഉണ്ടെന്നു് ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. എത്ര പ്രൈമറി സ്കൂളുകൾക്കു് ലൈബ്രറി സിസ്റ്റം ഉണ്ടു്? എത്ര പ്രൈമറി സ്കൂളുകളിൽ ആ വിധത്തിൽ വേണ്ടതു കെട്ടിടങ്ങളും മറ്റു സാധനസാമഗ്രികളും ഉണ്ടു് എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. K. T. MICHAEL : ഇതൊക്കെ എല്ലാ ഗവണ്മെന്റു് പ്രൈമറി സ്കൂളുകളിലും ഉണ്ടോ?

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : ഗവണ്മെന്റു് പ്രൈമറി സ്കൂളുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കെട്ടിടങ്ങളും സാധനസാമഗ്രികളുമെങ്കിലും കാണ്മാൻ കഴിയും.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. R. NARAYANAN : രണ്ടു തൊറു ക്ലാസിയാൽ ഒരു ശരിയാകുമോ ?

PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : ഒരിക്കലും ആവുകയില്ല.

സർ, ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവിപൗരന്മാർ ആയി തീരേണ്ട വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സ്വഭാവരൂപീകരണത്തിന് ഉത്തമന്മാരായ അദ്ധ്യാപകന്മാരെക്കൊണ്ടു മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അതു സ്റ്റേറ്റിന്റെ ഐശ്വര്യത്തിനും അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു പ്രൈമറിസ്കൂളുകൾ എല്ലാം ഗവണ്മെന്റിന്റെ നേരിട്ടുള്ള നിയന്ത്രണത്തിൽ കൊണ്ടുവരുകതന്നെവേണം. അടുത്തകാലത്തുണ്ടായ അതിഭയങ്കരമായ ആ സംഭവം, ഈ സഭയിൽതന്നെ റിപ്പോർട്ടുചെയ്ത ആ കാര്യം, നമുക്ക് വിസ്മരിക്കുന്നതല്ല. പത്തു പന്ത്രണ്ടു കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ അകാലചരമവാർത്ത ഏറ്റവും ദുഃഖത്തോടുകൂടി അറിയുന്നതിന് ഇടയായി. ഈ ദാരുണസംഭവം നടന്നതു് ഏതെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റു സ്കൂളുകളിൽവച്ചായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റിനോടു് ഒരു ബഹുമാനമില്ലായ്മ നമുക്കു തോന്നുമായിരുന്നു. അശ്രദ്ധം സംതൃപ്തികൂടാതെ കിട്ടുന്ന ശമ്പളംകൊണ്ടുമാത്രം ക്ലേശിച്ചു കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ഒരു അദ്ധ്യാപകന്റെ കീഴിൽ നമ്മുടെ ബാലവിദ്യാർത്ഥികളെ ഏൽപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ആശാസ്യമോ അഭിലഷണീയമോ അല്ല.

MR. M. K. NILAKANTAN (*Mavelikara cum Kunnaithur*) : ആ സ്കൂൾ വീണ്ടും കൊടുക്കാറുകൊണ്ടല്ലേ?

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : ആ സ്കൂൾ എന്റെ കാൺസ്റ്റിറ്റ്വുവൻസിയിൽ ആണ്. കൊടുക്കാറുകൊണ്ടാണ് വീണതു് എന്നു് എനിക്കറിയാം. എന്നാൽ കൊടുക്കാറു് ആ താലൂക്കിൽ മാത്രമല്ല ഉണ്ടായതു്.

MR. P. U THOMAS : പറവൂർ താലൂക്കിൽ വ്യവഹാരപരിധിയിൽ ഉള്ള ഗവണ്മെന്റു പള്ളിക്കൂടം കൊടുക്കാറുകൊണ്ടു് വീണതായി മെംബർക്കു് അറിയാമോ?

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അങ്ങനെ വീണിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ കാര്യത്തിലും ഗവണ്മെന്റു ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

സർ, ഈ കമ്മിറ്റി അവഗാഢമായി ആലോചിച്ചതിന്റെ ഫലമായി പ്രൈവറ്റു സ്കൂളുകളിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഒരു ശതമാനം ഗ്രാന്റു ഗവണ്മെന്റുകൊടുക്കണമെന്നു ശ്രീ പാർശ്വ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തിച്ചേർന്ന സമയത്തുതന്നെ ബാക്കിയുള്ള രണ്ടു ശതമാനംകൊടുക്കാൻ തയ്യാറില്ലാ എന്നുള്ള അഭിപ്രായം ചില മാനേജന്മാർ ഈ കമ്മിറ്റിയിൽവച്ചുതന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു വസ്തുതകൂടി ഞാൻ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണു? ബാക്കിയുള്ള തുകകൂടി മാനേജുമെന്റുകാർ കെട്ടുക്കണമെന്നുള്ള ഗവണ്മെന്റിന്റെ നിർദ്ദേശം സ്വീകരിച്ചു പ്രായോഗികമാക്കുന്നതിനു അവർ തയ്യാറില്ലാ എന്നാണു് ഇതു് വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു്. അതിനാൽ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും കൊടുക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള രണ്ടു ശതമാനം ഗ്രാന്റു മാത്രമേ സത്യസന്ധതയോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന മാനേജരന്മാർ പോലും കൊടുക്കുകയുള്ളൂ എന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസം. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ മുഴുവൻ ശമ്പളവും ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും കൊടുക്കുകയാണു് നല്ലതു്. പിന്നീടു് പ്രൈവറ്റു മാനേജുമെന്റിന്റെ ആവശ്യംതന്നെ ഉണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റു പ്രൈമറി സ്കൂളുകളിൽ ഉള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാരെപോലെതന്നെ ഗ്രാന്റുസ്കൂളുകളിലുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും ഗവണ്മെന്റു ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നപക്ഷം ഗ്രാന്റുസ്കൂളുകളുടെ ആവശ്യംതന്നെ ഇല്ലാതായി തീരും. ബാലവിദ്യാർത്ഥികളുടെ ക്രമപ്രവൃദ്ധമായ അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കും രാജ്യക്ഷേമത്തിനുംവേണ്ടി എല്ലാ പ്രൈവറ്റു സ്കൂളുകളും ഗവണ്മെന്റിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ ഏറ്റെടുക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു.

SRIMATI T. NARAYANI AMMA (*Nominated*): Sir, I support the motion without meaning any disparagement to the private managed institutions some of which are certainly doing very good work. I wish to point out that in the interests of all concerned it would certainly be well if the management of these institutions is taken over by the Government. There is no denying the fact that the working of some of these institutions have given rise to complaints as is evidenced, for instance, by the open letter addressed to the members of the Legislature to which reference has been made by the honourable member Mr. Sreedharan Pillai. Education is a field of activity in which there must be some sort of uniformity and systematic procedure and this is rendered impossible by the existing state of affairs.

And I feel that, with the schemes that the Government have in view and in view of the very generous and statesmenlike statement made by you that if seventy-five per cent of the expenditure could be met by the Government, then Government would be willing to give the 100 per cent also, it will be desirable that the manage

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Srimathi T. Narayani Amma.]

ment of these institutions should be taken over by the Government. The Education Re-organisation Committee has not made any specific recommendations on this subject, probably, because the committee might have thought that when all the recommendations are implemented, there would be general improvement in respect of primary education also.

Sir, while on this subject, I may be permitted and I feel it my duty, to point out, that no re-organisation report which has seen the light of day in Travancore within recent times may be said to be more important and far-reaching than the one which is under discussion now. Educational Reform is the basis of, and acts as a spur to all other reforms and the Travancore Education Reorganisation Committee has done very valuable work. Travancore is already in the vanguard of progress in regard to educational advancement and when the suggestions and recommendations of the Re-organisation Committee are implemented, the whole tempo of education will undergo such remarkable changes as will raise Travancore even higher in respect of educational ideals and achievements and in regard also to their reactions on all other important aspects of life.

I am exceedingly happy Sir, to add my humble quota of congratulation to the committee on the work done.

MR. K. R. NARAYANAN : സർ, മാനേജ്മെൻറിന്റെ കീഴിലുള്ള പ്രൈമറിസ്കൂളുകൾ ഗവണ്മെൻറ് ഏറ്റെടുക്കണമെന്നുള്ള മി. ബാലകൃഷ്ണമേനോന്റെ നിശ്ചയത്തെ ഞാൻ അപാരമായ സന്തോഷത്തോടുകൂടി പിൻതാങ്ങുന്നു. മി. മേനോന്റെ നിശ്ചയത്തെ പിൻതാങ്ങുവാനുള്ള എന്റെ ന്യായങ്ങൾ പറയുന്നതിനുമുൻപ് ഇന്നലെയും ഇന്നും ഇവിടെ നടന്ന സൂക്ഷ്മമായ വിമർശനങ്ങളുടെ മൂട്ടിൽ അല്പമൊന്നുകൂടി, സമാധാനമായും മത്സരബുദ്ധികൂടാതെയും ഈ പ്രശ്നം അഭിമുഖീകരിക്കുവാൻ ഞാൻ എല്ലാ സുഹൃത്തുക്കളോടും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. മാനേജ്മെൻറ് സ്കൂളുകൾ നടത്തുന്നത് ഒരു സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട ആളുകൾ മാത്രമല്ല; ക്രിസ്ത്യാനികൾ, നായന്മാർ, ഈഴവർ, മഹമ്മദീയർ മുതലായ വിവിധ സമുദായങ്ങളും മാനേജ്മെൻറ്സ്കൂളുകൾ നടത്തുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ നടന്ന വാഗ്പ്രതിവാദങ്ങളുടെ ഗതി കണ്ടാൽ ഒരു സമുദായം മാത്രമാണ് മാനേജ്മെൻറ്സ്കൂളുകൾ നടത്തുന്നതെന്നും ചിലരും ഒരു സമുദായത്തിന്റെ മാത്രമുള്ള മാനേജ്മെൻറ് സുരക്ഷിതമായി നിലനിൽക്കണമെന്നും മറുചിലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതുപോലെ, നിർബന്ധിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. പരമാർത്ഥം നേരേമറിച്ചാണ്. മാനേജർമാർ വിവിധസമുദായങ്ങളിൽ ഉണ്ട്; വിവിധമതങ്ങളിലും ഉണ്ട്. കത്തോലിക്കരാണ് കൂടുതൽ പ്രൈമറി വിദ്യാലയങ്ങൾ നടത്തുന്നതെന്നുള്ളതു ഞാൻ മറച്ചുവയ്ക്കുന്നില്ല. മറ്റു സമുദായക്കാരും ധാരാളം പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ നടത്തുന്നുണ്ട്. ഈ പ്രശ്നം സമുദായത്തി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്റെയും മതത്തിന്റെയും മേഖലകളിൽക്കൂടി ചിന്തിക്കുന്നതു് തികച്ചും തെറ്റാണു്. പ്രൈമറി വിദ്യാലയങ്ങളും ഗവണ്മെൻറു് ഏറ്റെടുക്കേണ്ട അവശ്യം പ്രധാനമായി ഞാൻ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതു് രണ്ടു പ്രധാനകാരണങ്ങളിലാണു്. വിദ്യാലയങ്ങളും, പ്രൈമറി വിദ്യാലയങ്ങളുംമാത്രമല്ല, സർവ്വവിദ്യാലയങ്ങളും ഗവണ്മെൻറിന്റെ പരിപൂർണ്ണമായ ഉടമസ്ഥതയിലും നിയന്ത്രണത്തിലും ആയിരിക്കണമെന്നുള്ളതു് എന്റെ അസന്ദിഗ്ദ്ധമായ അഭിപ്രായമാണു്. എന്നാൽ പ്രായോഗികതയ്ക്കുവേണ്ടിയും വലിയ കുഴപ്പങ്ങളൊന്നുംകൂടാതെയും കാര്യങ്ങൾ നടത്താനുള്ള സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടിയും തൽക്കാലം പ്രൈമറിസ്കൂളുകൾമാത്രം ഗവണ്മെൻറു നിയന്ത്രണത്തിൽ, ഉടമസ്ഥതയിൽ, ഏറ്റെടുക്കാമെന്നാണു്, ഞാൻ ഇപ്പോൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു്. തുടർന്നു മറ്റെല്ലാ വിദ്യാലയങ്ങളും മാത്രമല്ല, രാജ്യത്തെ കൃഷിയും വ്യവസായവുംകൂടി ഗവണ്മെൻറു നിയന്ത്രണത്തിൽ വരുത്തേണ്ടതാണു്. സാമ്പത്തികമായ ജനക്ഷേമം വീക്ഷിക്കുന്ന ഒരു ഗവണ്മെൻറിനു് ഇതെല്ലാം ദേശീയമാക്കേണ്ടതു് ഒരു കടമമാത്രമാണു്. ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ ഞാൻ മുകളിൽ വിവരിച്ചതു മുഴുവൻ ദേശീയമാകുമെന്നു തന്നെ ഞാനും വിശ്വസിക്കുന്നു.

MR. P. K. KURIAKOSE : കച്ചവടവും ദേശീയമാക്കണമെന്നാണോ മെംബറിന്റെ അഭിപ്രായം.

MR. K. R. NARAYANAN : കച്ചവടം മാത്രമല്ല, ജനങ്ങളുടെ ഉണർത്തിനും ക്ഷേമത്തിനും വേണ്ടി ആവശ്യമുള്ളതെല്ലാം ഗവണ്മെൻറു് ഏറ്റെടുക്കണമെന്നും ഉൽപ്പാദനത്തിലും വിതരണത്തിലും ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റു മനോഭാവം ഗവണ്മെൻറു കാണിക്കണമെന്നുമാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. കൃഷിയൊ, കച്ചവടമൊ, വ്യവസായമൊ അങ്ങനെ തരംതിരിച്ചു്, ഇതുനിന്റേതു് ഇതു് എന്റേതു് എന്ന കണക്കിൽ വീതിക്കുകയല്ല. കഴിവുള്ളവരെല്ലാം കഴിവുപോലെ എടുക്കുക; അതായതു് മൊത്തത്തിൽ ഭൂമിയുടെയൊ വ്യവസായശാലകളുടെയോ അവകാശം ആക്കുന്നു പ്രത്യേകമല്ലു; എല്ലാവരും പൊതുവായി ആ വ്യവസ്ഥയിൽ "ഉള്ളവരും" "ഇല്ലാത്തവരും" എന്ന വ്യത്യാസം കാണുകയില്ല. എന്റെ ഇഡ്യൻ റൈറ്റ് പ്രസംഗവും ലാൻറു റവന്യൂ ഉപക്ഷേപത്തിലുള്ള പ്രസംഗവും എന്റെ സ്നേഹിതൻ മി. കുര്യാക്കോസ് ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ വ്യാവസായങ്ങളും വിദ്യാലയങ്ങളും മാത്രമല്ല, ഭൂമികൂടി ഗവണ്മെൻറു് ഏറ്റെടുത്തു് സോഷ്യലിസ്റ്റു സമ്പ്രദായത്തിൽ കൃഷിനടത്തണമെന്നുള്ളതാണു് എന്റെ അഭിപ്രായമെന്നു മനസ്സിലാകുമായിരുന്നു. ഞാൻ മാത്രമല്ല, പരിഷ്കൃതലോ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. R. Narayanan]

കത്തെ ചിന്താശീലന്മാരായ ബഹുലക്ഷം അളുകൾ ബഹുജനങ്ങൾക്കു സുഖംവരുന്ന സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഗവണ്മെൻറു ഭരണം സ്വപ്നം കാണുന്നവർ മാത്രമല്ല, പ്ലാൻ ചെയ്യുന്നവർക്കുടിയാണ്. ബാംബേപ്ലാൻ സാമാന്യജനങ്ങളെ അവർ അർഹിക്കുന്നവിധത്തിൽ, ആവശ്യമുള്ള വിധത്തിൽ സ്പർശിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് ജവഹർലാൽനെഹ്റുവിൻെറ ഏറ്റവും വലിയ ആക്ഷേപം. ഈവിധത്തിൽ ലോകത്തിൻെറ വീക്ഷണഗതി ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മി. കര്യാക്കോസിനെപ്പോലെയുള്ളവർ വിദ്യാലയങ്ങളോടും വ്യവസായശാലകളോടും വമ്പിച്ച കൃഷിസ്ഥലങ്ങളോടും ഉള്ള ഉടമസ്ഥത പ്രൈവറായി വയ്ക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു് ശ്ലാഘനീയമല്ല. അതു ന്യായം പ്രതിലോമപരമാണ്. അസംഗതമായുണ്ടായ ഒരു ചോദ്യത്തിനു ഇതിനോടകം ക്രൂരതൽ മറുപടി പറയുവാൻ സമയമെടുക്കുന്നു ശരികേടോടുത്തു നിൽക്കുന്നു. വിദ്യാലയങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എന്തുചെലവുവന്നാലും എത്രത്തോളം പ്രയാസങ്ങൾ നേരിട്ടാലും അതു് ഗവണ്മെൻറിൻെറ നിയന്ത്രണത്തിലും ഉടമസ്ഥതയിലും ആക്കേണ്ടതാണെന്നതു കൂടെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു. റഷ്യയിൽ വിപ്ലവം നടന്നതിൻെറ നാലാംദിവസം വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രിയായിരുന്ന ലൂനാചാഴ്സ്കിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസനിയമംമൂലം അവിടെ, എഡ്യൂക്കേഷൻ മേഖലയിലുണ്ടായ ഗുണഫലങ്ങളും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

സർ, ഈ നിശ്ചയത്തെ അനുകൂലിക്കാനുള്ള എൻെറ രണ്ടാമത്തെ കാരണം ഗ്രാൻറുസ്കൂളദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശോചനീയമായ നിലയാണു. ഗ്രാൻറുസ്കൂളദ്ധ്യാപകന്മാർ എന്തുമാത്രം വിഷമിക്കുന്നുവെന്നും അവരുടെ അസോസിയേഷനിലെ അഭിപ്രായം രാജ്യത്തുള്ള പ്രൈവറ്റ്സ്കൂളുകളും എല്ലാം ഗവണ്മെൻറു് ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതാണെന്നും, മി. ശ്രീധരൻപിള്ള ഇവിടെ വായിച്ച ലഘുലേഖയിൽനിന്നും മനസ്സിലായല്ലോ. ഈ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ വിഷമത്തെയും പ്രയാസത്തെയും ഞാൻ ഇനി വർണ്ണിക്കുന്നില്ല, ആവർത്തിക്കുന്നില്ല. അവർ മരണത്തിൻെറയും ജീവിതത്തിൻെറയും മദ്ധ്യേകൂടി അങ്ങനെ ഇഴയുകയാണ്. അദ്ധ്യാപകന്മാർ ഭാവിയാം വഞ്ചിരാജ്യം കൃഷിചെയ്യാനുള്ള കർഷകരാണെന്നും അദ്ധ്യേതാക്കൾ പാവനമായ മണ്ണാണെന്നും ഒരു കവി സങ്കല്പിച്ച പാട്ടുണ്ട്. അസ്ഥിപഞ്ജരത്തിൽ ചൂടുകെട്ടി വലിക്കുന്നതുപോലെ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ചലിക്കുന്ന ഈ ഗ്രാൻറുസ്കൂളദ്ധ്യാപകന്മാരാണോ ഈ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പാവനമായ മണ്ണിൽ കൃഷി ചെയ്യുണ്ടതു്. അവരെ വിശപ്പും ദാരിദ്ര്യവും അങ്ങനെ കാർന്നു തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. ഈ സാധുക്കൾ പാവനമായ മണ്ണിൽ കൃഷിചെയ്താൽ അതിന്റെ വിളവു് എങ്ങനെ വന്നുഭവിക്കുമെന്നു് ചിന്തിക്കുവാനുള്ള അവകാശം ആ മണ്ണിന്റെ ഉടമസ്ഥന്മാരായ നമുക്കാണു്. ആ ചുമതല നാം ശരിക്കു നിർവഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അദ്ധ്യാപകന്മാരോടും നമ്മുടെ ഭാവി തലമുറകളോടും നാം ചെയ്യുന്ന ഒരപരാധമാണു്. സർ, ഒ ശതമാനം ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ഗ്രാന്റുസ്സൂളദ്ധ്യാപകനു ശമ്പളം കൊടുക്കാമെന്നു സമ്മതിക്കുകയാണെങ്കിൽ ബാക്കിയുള്ള ൨൫ ശതമാനത്തിനുവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റു് മുഖം ഗ്രീഷ്മകാണിക്കുന്നതു് എന്താണെന്നു എനിക്കു് ഇപ്പോഴും മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ൨൫ ശതമാനം മാനേജരന്മാർ കൊടുക്കുമെന്നുള്ള അനുമാനം തികച്ചും അടിസ്ഥാനരഹിതമാണു്. മി. ശ്രീധരൻ പിള്ള വായിച്ച ലഘുലേഖയിൽ മാനേജരന്മാർ കൊടുക്കേണ്ട ഓഹരികൾ കൊടുക്കുന്നില്ലെന്നു് വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കിട്ടാത്തതു് കിട്ടുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയിൽ ഗവണ്മെന്റു് മുന്നോട്ടുപോകുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതു് അതുകൂടി കൊടുക്കാനുള്ള ഉദാരമനഃസ്ഥിതി ഗവണ്മെന്റു് കാണിക്കുകയാണല്ലോ. എന്റെ സ്നേഹിതൻ മി. ജോസഫ് ചാഴിക്കാടൻ ഇന്നലെ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ഗ്രാന്റുസ്സൂളുകൾ സക്കാർ ഏറ്റെടുക്കണമെന്നു് പറയുന്നതു് ഒരു നന്ദികേടാണെന്നു വളരെ ശക്തിമത്തായി പ്രസ്താവിച്ചു. നിർഗ്ഗളമായും നിരംകുശമായും ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിന്റെ ആവേശാധിക്യത്താൽ അങ്ങനെ ഒരു പദം വന്നുപോയി എന്നല്ലാതെ കക്ഷിത്തിക്കുട്ടി മെംബറന്മാർക്കോ സഹോദരസമുദായങ്ങൾക്കോ ഒരു വേദന ജനിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി അങ്ങിനെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതാണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. മിഷനറിമാർ ഇവിടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിൽ സാരമായ സഹായങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും ആ സഹായങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസലോകത്തെ ബഹുദൂരം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ആ സഹായങ്ങൾ മൂലം അനവധി സമുദായങ്ങൾ ഉൽക്കർഷം പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഞാൻ അനുസ്മരിക്കുന്നു. എനിക്കു് ഈ മിഷനറിമാരോടും അവരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സുഹൃത്തുക്കളോടും അകൈതവമായ ബഹുമാനവും കൃതജ്ഞതയും ഉണ്ടു്. അകളങ്കമായ എന്റെ ആ കൃതജ്ഞത എന്റെ സ്നേഹിതൻ മി. ചാഴിക്കാട്ടു ജോസഫ് അവരെ അറിയിക്കുവാൻ ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. R. Narayanan]

മി: ചാഴിക്കാട്ടു ജോസഫും ആ അഭിപ്രായമുള്ള മറ്റുള്ളവരും വിദ്യാലയങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറ് ഏറ്റെടുക്കണമെന്നു പറയുന്നവരോടും, ഏറ്റെടുക്കുമെങ്കിൽ ഗവണ്മെൻറിനോടും നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ദീർഘകാലമായി ഒരു ചുമട് ഒരു സ്കൂൾ അളകൾ വച്ചിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നു. ആ ഭാരം ഗവണ്മെൻറോ മറ്റു ചില വ്യക്തികളോ കൂടി വഹിക്കാമെന്നു പറയുമ്പോൾ ഭാരം ഇറക്കുന്നതുകൊണ്ടും അഥവാ ഭാരം കുറയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഉപ്പോൾ ഭാരംവഹിച്ചിരിക്കുന്നവർക്ക് ഒരു സന്തോഷം തോന്നണമല്ലോ. മനുഷ്യസാധാരണമായ സന്തോഷം കൃതജ്ഞതയിലല്ല തെ, നന്ദിയിലല്ലാതെ മറ്റെവിടെയാണു ചെന്നു നിൽക്കുന്നു? അതുകൊണ്ട് മി. ചാഴിക്കാട്ടുജോസഫും ഈ അഭിപ്രായമുള്ള മാന്യസുഹൃത്തുക്കളും വിദ്യാലയങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കണമെന്നു പറയുന്നവരോട് തികച്ചും നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കേണ്ടവർതന്നെയാണ്. ഭാരാട്ടിതക്ക് അത്താണി ഞാനാണെന്നു കഥിച്ചു കൃപാലുവിൻറെ കാലടികളിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്ന സുഹൃത്തുക്കൾ ഈ വിഷയത്തിൽ സഹകരിക്കാൻവരുന്നവരോടും ഭാരം ചുമക്കാൻ ചുമതലയുള്ളവരോടും കൃതജ്ഞതകാണിച്ചില്ലെങ്കിൽ അതിൻറെ പേർ നന്ദികേടെന്നാണ്.

സർ, ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു പ്രശ്നംകൂടി. മാനേജർമാർ പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ നടത്തുന്നത് വിദ്യാഭ്യാസപ്രചരണത്തിനാണ്. അതുകൊണ്ട് ഭാരം ഗവണ്മെൻറ് ഏറ്റെടുക്കുമ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസപ്രചരണത്തിനുള്ള മാനേജുമെൻറുകളുടെ പാവനമായ ഉദ്ദേശം സംപൂർണ്ണമായി സാധിക്കും. ആ സാദ്ധ്യതയിൽ പ്രൈവറ്റുമാനേജുമെൻറിനെക്കാൾ ശക്തിയുള്ള ഗവണ്മെൻറ് ഏറ്റെടുക്കുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കാതെ പിന്നെയും മാനേജുമെൻറ വേണമെന്നു ശഠിക്കുമ്പോൾ രണ്ടുതരത്തിലുള്ള സംശയങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ഒന്നുകിൽ, മാനേജുമെൻറിന് ലാഭമുണ്ടായിരിക്കണം; അല്ലെങ്കിൽ മാനേജുമെൻറിൻറെ വിദ്യാഭ്യാസപ്രചരണത്തേക്കാൾ മറ്റെന്തെങ്കിലും കൂടുതലായി ഉദ്ദേശമുണ്ടായിരിക്കണം. ഇതുരണ്ടുംശരിയല്ലല്ലോ. അതുരണ്ടുമല്ലെങ്കിൽ വിദ്യാഭ്യാസപ്രചരണം മാത്രമാണ് ഉദ്ദേശമെങ്കിൽ, പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറിനെ ഏല്പിച്ച് ശുദ്ധമായ ഹൃദയത്തോടുകൂടി ആ പ്രസ്ഥാനത്തിൻറെ പുരോഗമനത്തിനുവേണ്ടി സഹായിക്കേണ്ടതാണ്. അതു ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ ആ ഉദ്ദേശത്തെ സകാരണം ശോഭ്യം ചെയ്യേണ്ടിവരും.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : മി. നേശമണിയും, മി. മാത്യൂവും കൂടി നിശ്ചയത്തെ അനുകൂലിച്ചുയ്ക്കുമെന്നുക്കു അറിഞ്ഞുകൂടേ?

MR. K. R. NARAYANAN : മി. നേശമണിയും മി. മാത്യൂവും നിശ്ചയത്തെ അനുകൂലിച്ചുയ്ക്കുമെന്നു എനിക്കറിയാം. പക്ഷെ, അനുകൂലിച്ച പ്രസംഗത്തിനകത്തു ചില പ്രയോഗങ്ങളും അവരും ചെയ്യാതിരുന്നിട്ടില്ല. എന്നാലും വിദ്യാലയങ്ങളും ഗവണ്മെന്റു ഏറ്റെടുക്കണമെന്നുള്ള വിശാലവീക്ഷണഗതിയെ അവർ പിൻതാങ്ങുകതന്നെ ചെയ്തു. അതു എന്റെന്യായങ്ങളേയും മി. മേനവന്റെ നിശ്ചയത്തേയും കുറച്ചധികം സഹായിക്കുകയും ദൃഢീകരിക്കുകയുംചെയ്തു. വിദ്യാലയങ്ങളും ഏറ്റെടുക്കുന്നകാര്യത്തിൽ വരാവുന്ന വമ്പിച്ച ചെലവു തീർച്ചയായും ഗുരുതരമായ ഒരു പ്രശ്നമാണു. ൬൫ ശതമാനം കൊടുക്കാൻ തീർച്ചയാക്കിയ ഗവണ്മെന്റു ൭൫ ശതമാനംകൂടി കൊടുത്തു മുഴുവൻ ചുമതലയും ഏറ്റുകൊവാനുള്ള സന്മനസ്സും സന്നദ്ധതയും പ്രദർശിപ്പിക്കണം. എന്നാൽ, ഈ വിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിനു പണം പോരാതെ വന്നാൽ എഡ്യൂക്കേഷൻസെസു ഏർപ്പെടുത്തിയാലും തരക്കേടില്ല. ഒരു കാര്യം നല്ലതാണെങ്കിൽ, പൊതുജനങ്ങൾക്കു ഗുണകരമാണെങ്കിൽ, പണം എങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കുമെന്നുള്ളതു ഒരു പ്രശ്നമല്ല.

MR. P. O. THOMAS : ഇവരുടെ ശമ്പളംമാത്രം കൂട്ടിയാൽ പോരാ കെട്ടിടങ്ങളും ഉപകരണങ്ങളുംകൂടി വേണമെന്നു മെമ്പർക്കറിഞ്ഞുകൂടേ?

MR. K. R. NARAYANAN: എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനുമുൻപു് എന്റെ സ്നേഹിതൻ ഇങ്ങനെ ചോദിക്കുന്നതു കുറച്ചു ധൃതഗതിയായിപ്പോയി. ആ ഭാഗംകൂടി സ്പർശിക്കാതെ ഞാൻ പ്രസംഗം നിറുത്തിയാൽ അതു അപൂർണ്ണമാകുമെന്നു എനിക്കറിയാം. പ്രസംഗത്തിലുള്ള ആ അപൂർണ്ണത—പ്രധാനപ്പെട്ട അപൂർണ്ണത—മുഴുനിൽക്കുകയും ചെയ്യും. നമുക്കു ഒന്നാമതായിട്ടു കെട്ടിടത്തിന്റെ കാര്യംതന്നെ എടുക്കാം. വിദ്യാലയങ്ങളും ഗവണ്മെൻറു ഏറ്റെടുക്കുമ്പോൾ, നിർബന്ധവിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പാക്കുമ്പോൾ, നമുക്കു അ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. R. Narayanan]

വധി വിദ്യാലയങ്ങൾ ഉണ്ടാകണം. ഇന്നുള്ള ഗ്രാൻറ്സ്കൂളിലധികവും ഒരു സമുദായക്കാരുടെ പണം കൊണ്ടുമാത്രം പണികഴിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതല്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു കരയിലെ ഒരു പ്രമാണി പള്ളിക്കൂടം ഉണ്ടാക്കണമെന്നു അഗ്രഹിക്കയും മറ്റു സമുദായങ്ങളോടുകൂടി ആലോചിക്കയും അവർക്കുടി സഹകരിക്കയും, കഴിയുന്നതു സംഭാവന ചെയ്യുകയും ഈ നിലയിൽ പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ ഉണ്ടാകയും മറുമാണ് പല സ്ഥലങ്ങളിലും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ ചില വ്യത്യസ്തങ്ങളും കണ്ടേക്കാം. നായർസർവീസുസൊസൈറ്റി പെരിനാട്ട് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന സ്കൂളിനു് ഒരു നല്ല സംഖ്യ ഇഴുഴ ർ സംഭാവന ചെയ്തു. പ്രൊഫസർ ദേവീവിലാസം സ്കൂളിനു് ഒരു നല്ലഭാഗവും സംഭാവനചെയ്തതു് ഈഴവരാണു്. എന്റെ അടുത്തുള്ള ചില മാനേജുമെൻറുസ്കൂളുകൾക്കു് പല സമുദായങ്ങളും സഹായം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്; ഞാനും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഈ സ്കൂളുകളെല്ലാം മാനേജരന്മാർ വിദ്യാഭ്യാസമതകൊണ്ടു് ഗവണ്മെൻറിനെ ഏൽപ്പിക്കുമെന്നതന്നെയാണു് എന്റെ ദൃഢമായ വിശ്വാസം. സേവനനിരതന്മാരാണു് മാനേജരന്മാർ എങ്കിൽ, വിദ്യാഭ്യാസപ്രചാരം മാത്രമാണു് അവരുടെ ലക്ഷ്യം എങ്കിൽ, അവർ അങ്ങനെതന്നെ ചെയ്യും. ഫലം വരുന്നതിനുമുൻപു് അവരെ സംശയിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. ഏതെങ്കിലും മാനേജുമെൻറുകാർ കെട്ടിടങ്ങളും ഉപകരണങ്ങളും ഗവണ്മെൻറിനെ ഏൽപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ മൂന്നുവിധത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിനു് പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കാം. ഒന്നാമതു്, ഈ കെട്ടിടങ്ങൾ തവണകളിലായി വില കൊടുക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു് എടുക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ വാടകക്കു് എടുക്കണം. ഇതു രണ്ടും സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ കെട്ടിടങ്ങൾ പുതുതായി പണികഴിക്കണം. കെട്ടിടങ്ങളും ഉപകരണങ്ങളും ഉണ്ടാക്കാനുള്ള പ്രയാസംകൊണ്ടു് വിദ്യാലയങ്ങൾ നാഷണലൈസുചെയ്യുന്ന പുരോഗമനപാതയിൽനിന്നും പുറംതിരിയരുതു്. കെട്ടിടമുണ്ടാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു നിർദ്ദേശം എനിക്കു ഗവണ്മെൻറിനു തരാനുണ്ടു്. നമ്മുടെ കെട്ടിടങ്ങൾ ആവശ്യത്തിനുമാത്രം ബലവും ഭംഗിയും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നല്ലാതെ ആവശ്യത്തിൽ കവിഞ്ഞ ഉദ്യാനങ്ങളോടുകൂടിയ രമ്യഹർമ്മ്യങ്ങൾ വേണമെന്നു എനിക്കഭിപ്രായമില്ല. കാറുത്തു മറിഞ്ഞു വീഴാത്ത ഉറപ്പു്, കാറടി ഏൽക്കാത്ത ഭിത്തി, ഈർപ്പമില്ലാത്ത തറ, ഈ വിധത്തിൽ മുടക്കിയ ചെലവോടുകൂടിയ രീതിയിൽ ഉള്ളതായിരി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്കണം. അങ്ങനെ ചെയ്യാൽ ഒരു വിദ്യാലയത്തിന് ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന വമ്പിച്ച സംഖ്യകൊണ്ട് രണ്ടുമൂന്ന് വിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കാം. ഉപകരണത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും എനിക്ക് ഒരു നിർദ്ദേശമുണ്ട്. ബെഞ്ചുകളും കസേരകളും പ്രൈമറി സ്കൂളുകളിൽ വേണമെന്ന് എനിക്കഭിപ്രായമില്ല. മഹാകവി ടാഗോറിന്റെ ശാന്തിനികേതനത്തിൽ ശീതളഛായ തരുന്ന മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഉള്ള പുൽത്തകിടിയിൽ ഇരുന്ന് അദ്ധ്യാപകന്മാർ വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിക്കാറുണ്ടെന്ന് ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ പുരാതനഗുരുകുലവാസത്തിന്റെ ഛായയും ഏതാണ്ട് ഇതുതന്നെയാണ്. ചെലവു ചുരുങ്ങിയ ഈ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയിലേക്ക് നമുക്കൊന്നു പോയിക്കൂടേ? നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങളോടെല്ലാം അനുബന്ധമായി വായനശാലകളും ഉണ്ടായിരിക്കണം. വിദ്യാഭ്യാസകാലത്തുണ്ടാകുന്ന കടവുകളെ പരിഹരിക്കാൻ ഈ വായനശാലകൾ വിദ്യാർത്ഥികളെ ബഹുമാനം സഹായിക്കുന്നതാണ്. കെട്ടിടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും ഉപകരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവരുന്ന വമ്പിച്ച സംഖ്യ ഇങ്ങനെ വിനിയോഗിച്ചാൽ, ആ വഴിവരുന്ന മിച്ചംകൂടി അദ്ധ്യാപകന്റെ ശമ്പളത്തിൽ കൊള്ളിക്കാം.

സർ, എന്റെ പ്രസംഗം ഞാൻ ഉപസംഹരിക്കാം. വിദ്യാലയങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുക്കണമെന്നുള്ള പരമപ്രധാനമായ കാര്യം കൊണ്ടും ഗ്രാന്റുസ്കൂളദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ഇന്നത്തെ ശോചനീയമായ നില മാറുവാൻ ഇതല്ലാതെ പ്രായോഗികമായ ഒരു മാർഗ്ഗവും എനിക്കു നിർദ്ദേശിക്കാൻ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടുമാണ് ഞാൻ മി. ബാലകൃഷ്ണമേനോന്റെ പ്രമേയം പിൻതാങ്ങുന്നത്.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: Sir, it is extremely unfortunate that the discussion in this House has taken a bitter turn. No useful purpose will be served by creating bitterness. We have to consider this question from the large stand point of public utility, and when so considered, I have no manner of doubt that I have to support Mr. Balakrishna Menon's motion.

Sir, I definitely hold the view that the non-officials must exercise pressure upon the Government for nationalization of public utility services, and when the Government themselves evince a desire to nationalise certain public utility services, we on this side of the House will be failing in our duty if we say that that shall not be done.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. K. Narayana Pillai]

On that ground, I welcome Mr. Balakrishna Menon's motion and I support him.

Apart from this, there is one reason which weighs very strongly with me and that is the condition of several grant-in-aid schools in my own constituency and in several parts of South Travancore. Barring a few schools which are under the immediate supervision of Christian Missionaries, most of the grant-in-aid schools are in a deplorable condition as has been pointed out again and again in this House. Some of the schools are located in insanitary places. Some are in shabby buildings; some are in dangerous buildings; some are ill-manned and in most of the schools the teachers are under-paid. Instruction given in most of the schools is poor in quality. On this there can be no manner of doubt and if my opinion is sought, I have no hesitation to say that it is so. It is a disgrace to the State that these schools should be allowed to function as they are now doing. But that means no disparagement at all to the great zeal with which several schools are being conducted by some Christian Missionaries. I have myself been the recipient of education for some time in a London Mission Society school and at this distance of time I can look back with utmost gratitude towards the work which that school has done.

I refer to the London Mission school at Martandam which is no longer functioning. There have been a set of teachers in that school who have been doing their work with utmost Missionary zeal so much so that the non-Christian students in that school never felt that they were getting a different treatment from that afforded to the Christian boys. But that question is absolutely irrelevant when considering the main question whether the primary schools in the State must be nationalised and must be taken over by the Government. The thing that must weigh with us is the utility to the State as a whole. No doubt when such a measure is undertaken some section of the people must suffer and there is the inevitability of some section of managements also suffering. Considering the services which they have done in the past, it is of course unfortunate that they should be put to such suffering, but we have to make a decision and decide upon something which is certain and definite and which is of an undoubted advantage to the State as a whole. On these grounds, I have no hesitation to support the motion of Mr. Balakrishna Menon.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: മാനേജ്മെന്റിനെ 'suffering' ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞല്ലോ, ജനവിഭാഗത്തിന്റെ 'suffering' അല്ലേ കൂടുതൽ പ്രായോഗികമായിട്ടുള്ളത്?

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: I do not exactly comprehend the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. P. C. ADICHAN (*Nominated*) : സർ, ഈ രാജ്യത്തെ പ്രൈവറ്റ്സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശുക്രദശയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഈ പ്രമേയത്തെ താൻ അനുകൂലിക്കുന്നു. അനേകം കൊല്ലങ്ങളായി ശരിയായി ശമ്പളം കിട്ടാതെയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ട് കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശോചനീയമായ നിലയെ പരിഹരിക്കുന്നതിന് ഈ സഭയിൽതന്നെ ബഹുമാനപ്പെട്ട പല മെമ്പറന്മാർ ഉപക്ഷേപം മുഖേനയും മറ്റും വാദിച്ചു. എങ്കിലും ഇതേവരെ അതേപ്പറ്റി ഗവണ്മെൻറ് കാര്യമായി ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ എഡ്യൂക്കേഷൻ റീഫാംസ് കമ്മിറ്റിറിപ്പോർട്ടിൽ, ഗ്രാൻറ് സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാക്ക് ൬൫ ശതമാനം ഗ്രാൻറുകൊടുക്കണമെന്നു ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ബാക്കിയുള്ള ൩൫ ശതമാനം മാനേജ്മെൻറിൽനിന്നും അവർക്കു കൊടുക്കുകയില്ലെന്നു അവർ ഇപ്പോഴും ഭയപ്പെടുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല ഈ മാസം ൨൦-ാംനു- തിരുവല്ലായിൽവച്ചു അഖിലതിരുവിതാംകൂർ പ്രൈവറ്റ്സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർ നടത്തിയ ഒരു യോഗത്തിൽ ഈ അഭിപ്രായം അവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിനെ സംബന്ധിച്ചു അവർ ഒരു നിശ്ചയം പാസാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നും; മാനേജ്മെൻറു മുഴുവൻ ശമ്പളവും അവർക്കു കൊടുക്കയില്ലെന്നു ബോദ്ധ്യമുള്ളതുകൊണ്ടു, ഗവണ്മെൻറിനു നിന്നതന്നെ നേരിട്ടു മുഴുവൻ ശമ്പളവും കൊടുക്കണമെന്നും, ഗവണ്മെൻറിനോടു അപേക്ഷിക്കുന്ന ഒരു നിശ്ചയവും അവർ പാസാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പ്രൈവറ്റ്സ്കൂളിലേയും, ഗവണ്മെൻറ് സ്കൂളിലേയും അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളം ഒരു പോലെയാക്കണം. ഈ പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളുകൾ എല്ലാം ഗവണ്മെൻറ് ഏറ്റെടുത്തു നടത്തണമെന്നു പറയുന്നതിൽ പ്രധാനോദ്ദേശമായി അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന തത്വം ഇതാണു്. ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു കാര്യം കൂടി പറയണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തെ അനേകം സ്കൂളുകളും പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളുകളിൽനിന്നും കടന്നുവന്നവരാണെന്നും, ഇപ്പോൾ അതു മറന്നാണു് പ്രൈവറ്റ്സ്കൂളുകൾ മുഴുവനും ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഏറ്റെടുക്കണമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതെന്നും, അതുകൊണ്ടു് അവർ നന്ദികേടാണു് പറയുന്നതെന്നും ഇവിടെ ചില മെമ്പറന്മാർ പറയുകയുണ്ടായി. ഇവരോടു ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. പ്രൈവറ്റ്സ്കൂളുകളിൽ ഭ്രഷ്ടാഗവും കയ്യടക്കം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വമ്പിച്ച സമുദായം, സർ, ഇവിടെ ഉണ്ടു. അവരെ ഇപ്പോഴും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. C. Adichan]

ഏകദേശം 2 0 ലക്ഷത്തോളം വരും. ഈ 2 0 ലക്ഷം എവിടെനിന്നും ഉണ്ടായി എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. അവർ അനേക കൊല്ലക്കാലം പ്രൈവറ്റു സ്കൂളുകൾ നടത്തി അതിൽക്കൂടി മതപഠനം നടത്തിയതിന്റെ ഫലമായിട്ടല്ലേ ഈ 2 0 ലക്ഷം ഇവിടെ ഉണ്ടായതു്. ഇവിടെ ആരിയില്ലാതിരുന്ന അവസരത്തിൽ അരി കൊണ്ടുവന്നു. കുട, പഞ്ഞി, നൂൽ, വസ്ത്രം ഇവയെല്ലാം ഇവിടെ ഇല്ലാതിരുന്നപ്പോൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടു്, കൊണ്ടുവരുന്നുമുണ്ടു്. എന്നാൽ അതുപോലെ ഈ 2 0 ലക്ഷത്തിൽ ഒന്നിനെയെങ്കിലും അന്യരാജ്യത്തുനിന്നും വരുത്തിയിട്ടുള്ളതാണോ? ഈ രാജ്യത്തുതന്നെ അധിവസിക്കുന്നവരിൽനിന്നും പെറുക്കി പെറുക്കി എടുത്തിട്ടുള്ള ആളുകളോ, അവരുടെ സന്താനങ്ങളോ ആണു് ഈ 2 0 ലക്ഷം ജനങ്ങളും. ഇതിലേക്കുവേണ്ടി മാത്രമാണു് ഇവർ പ്രൈവറ്റു സ്കൂളുകൾ നടത്തിയിരുന്നതു്. സർ, ഒരുപക്ഷേ ഇവരുടെ സ്ത്രീകൾക്കു് പ്രസവിക്കുന്നതിനു കുറെ കൂടുതൽ ശക്തി ദൈവം നൽകിയെന്നിരിക്കട്ടെ. അല്ലെങ്കിൽ സകല സ്ത്രീകളും ഇരട്ട പ്രസവിച്ചു എന്നിരിക്കട്ടെ. എന്നാലും ഇങ്ങനെ ജനസംഖ്യ കൂടുന്നതെങ്ങനെ? ഇതെല്ലാം ഓർക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ പൂർവ്വകുടുംബത്തോടും, കുടുംബാംഗങ്ങളോടും അവർ എത്രമാത്രം കടപ്പെട്ടിരിക്കേണ്ടതാണു്. അതിനു അവരോടു നാം നന്ദി കേടു കാണിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതിനു പകരം അവർ എന്തു മഹത്തരമാണു് പറയുന്നതെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറന്മാർ തീരുമാനിക്കട്ടെ. ഇപ്പോൾ ഈ സമുദായത്തിലുൾപ്പെട്ട പത്തു പന്ത്രണ്ടു മെമ്പറന്മാർ ഇവിടെ സ്ഥാനാർത്ഥികളായി വന്നതുതന്നെയും ഈ ജനസംഖ്യ കണക്കാക്കിയാണു്. നന്ദികേടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞ ആ മെമ്പറും ഈ സ്ഥാനം അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നതും ഈ ജനസംഖ്യകൊണ്ടാണെന്നു ധരിക്കേണ്ടതാണു്. പ്രൈവറ്റുസ്കൂളുകൾ നിമിത്തം ധാരാളം ആളുകൾക്കു് ഉപകാരം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു് എന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടു് കൂടുതൽ ഉപകാരമുണ്ടായിട്ടുള്ളതു് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കാണു്. ഇവർ പ്രൈവറ്റു സ്കൂളുകൾ ഏർപ്പെടുത്തി എന്തുചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു ആലോചിക്കാം. നാലാംക്ലാസുവരെ വിദ്യാഭ്യാസം കൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു ശരിതന്നെ. പക്ഷേ അതിനോടൊപ്പം ആ വിദ്യാർത്ഥികളെ അവരുടെ മതത്തിലേക്കു് ലയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കുട്ടികളെ ഉപരിപഠനത്തിനയച്ചു പരീക്ഷാവിജയികളാക്കി ജനസംഖ്യാനുപാതികമായ ഉദ്യോഗം വാങ്ങിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രാതി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നില്ക്കുള്ളം അല്ലപോലെയുള്ള മറ്റാനുകൂല്യങ്ങളും അവക്ക് സമ്പാദിക്കാൻ മാത്രമാണ് അവർ ഈ പ്രൈവറ്റ്സ്കൂളുകളം നടത്തിവരുന്നത്. സർ, ഇവരുടെ മതത്തിൽ പെന്ന് സാധുജനങ്ങളിൽ ഇവർ എത്രപേരേ നല്ല പരീക്ഷാവിജയികളാക്കി ഉദ്യോഗം വാങ്ങിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവർ ചെറിയ ഇരയിട്ട വലിയ മീൻ പിടിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഇവർ അവശസമുദായാംഗങ്ങളോടും കുറെ നന്ദിയുള്ളവർ ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്.

സർ, ഏതായാലും അനേകായിരം സാധു അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ സുരക്ഷിതാവസ്ഥയെ സംബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുകയും സകല മാനേജ്മെന്റ് സ്കൂളുകളും ഗവണ്മെന്റ് തന്നെ ഏറ്റെടുത്തു നടത്തണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

MR. J. T. MORAIS: I move that the question now be put.

MR. A. NESAMONY: I second it.

The motion for closure was put and carried.

The resolution of Mr. K. Balakrishna Menon that "This Assembly recommends to Government to take immediate steps to absorb all the private managed primary schools under the Government management" was put and carried.

MR. A. P. UDAYABHANU: I demand a poll.

A poll was taken with the following result:

AYES—52

1	Mr. A. Narayanan Tampi	18	Mr. M. K. Nilakantan
2	,, H. C. Papworth	19	,, K. Sukumaran
3	Dewan Bahadur L. Venkatakrishnan	20	,, T. K. Narayana Pillai
4	Mr. K. G. Kunjukrishna Pillai	21	,, Varkala K. Madhavan
5	,, S. Narayana Aiyar	22	,, K. M. Paul
6	,, Kainikkara M. Padmanabha Pillai	23	,, K. A. Mahomed
7	,, B. Paramu	24	,, G. Parameswaran Pillai
8	,, C. P. Gopala Panicker	25	,, K. Balakrishna Menon
9	,, T. K. Gopalan Nair	26	,, K. K. Chellappan Pillai
10	,, C. Kumara Das	27	,, A. P. Udayabhanu
11	,, Puliyoor T. P. Velayudhan Pillai	28	,, P. S. Nataraja Pillai
12	,, V. K. Velappan Nair	29	,, K. A. Mathew
13	,, A. K. Bhaskar	30	,, S. Sankaranarayanan Tampi
14	,, V. Gangadharan Nair	31	,, P. Kochukrishna Pillai
15	,, K. G. Kesavan Nair	32	,, E. K. Madhavan
16	,, P. S. Gopala Pillai	33	,, P. K. Kunju
17	,, R. Madhavan Nair	34	,, P. S. Mahomed
		35	,, K. R. Narayanan

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

36	Mr. M. L. Janardana Pillai	44	Mr. P. R. Atchutan
37	Srimathy T. Narayani Amma	45	,, S. Muthukaruppa Pillai
38	Mr. T. T. Kesavan Sastri	46	,, V. S. Krishna Pillai
39	,, N. D. Parameswaran Namboodiri	47	,, C. S. Lakshmana Aiyar
40	,, M. K. Chandrasekhara Bhattatiri	48	,, V. Sridharan Pillai
41	,, P. K. Kumaran	49	,, S. Thiraviam Nadar
42	,, P. Yesudian	50	,, A. Nesamony
43	,, P. C. Adichan	51	Rajyasevanirata S. Chattanatha Karayalar
		52	Mr. V. Madhavan

NOES—8.

1	Mr. P. K. Kuriakose	5	Mr. K. Varghese Ithac
2	,, Chazhikattu Joseph	6	,, J. E. A. Pereira
3	,, J. T. Morais	7	,, P. O. Thomas
4	,, K. T. Michael	8	,, D. Thomas

NEUTRALS—3.

1	Mr. P. M. Varghese	3	Mr. K. G. Thomas.
2	,, V. I. Idiculla		

PRESIDENT: In view to the large number of resolutions, I would suggest to the honourable members that it would be advantageous if they could arrive at some kind of mutual arrangement by which three or four important resolutions alone are taken up on which the members of this House would like a discussion to be concentrated. If necessary, one motion may be taken up just now, and I trust that in the lunch interval honourable members will come together and decide upon, say, two or three resolutions on which we might conduct discussion this afternoon. At the present moment we have finished two or three resolutions and I trust that honourable members will give me a small list of motions on which we may conduct discussion this afternoon.

MR. S. MUTHUKARUPPA PILLAI (*Thovala cum Agastiswaram*): Sir, I move "This Assembly recommends to Government that free nursery schools be established as an adjunct to the primary schools to look after the children below the school-going age; to begin with in the areas predominated by agricultural and industrial labourers, as these children were hitherto looked after by their elder brothers or sisters while the parents have gone out to work and as the older children have been now by this scheme of compulsory primary education, compelled to join schools".

The resolution itself is explanatory. The report itself admits the necessity for these schools, and I hope that the Government will give effect to the proposals as early as possible. I wish that a beginning is made early to train a sufficient number of women for this purpose; for women are best suited to deal with these babies. I have nothing more to say on the matter and I request this honourable house to accept the resolution.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. V. S. KRISHNA PILLAI (*Thorala* cum *Igatisvaram*): I second it.

MR. H. C. PAPWORTH: I would invite attention to page 21 of the report where the committee recommends that with regard to Nursery Schools, a beginning can be made in towns and industrial centres where large numbers of mothers go out to work, and that nursery schools be established in these centres. The nursery schools might conveniently be housed on the same site or even form a department of the primary school, since this will enable the older children to look after their younger brothers and sisters on their way to and from school. In rural areas it will probably be always more convenient to attach these nursery schools to primary schools. It seems to me that this is in keeping with the resolution.

MR. S. MUTHUKARUPPA PILLAI: I want to know whether the House recommends this.

The resolution was put and carried.

MR. CHAZHIKKATTU JOSEPH: റിക്കാർഡ് ചെയ്യാതെ സ്വീകരിക്കണമോ വേണ്ടയോ എന്നുള്ള പ്രമേയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വാദപ്രതിവാദം...

PRESIDENT: I am really using it as an amendment to the original recommendations. What is before the House is a motion by Mr. K. G. Kesavan Nair that the report be accepted. There are various motions which are brought in as amendments. I am disposing of all the amendments and finally I am going to put the motion to the vote.

I am not curtailing the fullest liberty of discussion on this or other matters. I would advise you to consider this. This House has voted in favour of primary schools being taken over by Government. If this is implemented and the other honourable house also is more or less of the same opinion it will throw a grave responsibility on Government, which they will have to discharge. They will have to go into the question of taking over the whole of the primary education in their hands and naturally they will have to cut their coat according to the cloth available. Government will be glad to know the general desire of the people as to the salary that should be paid. I have no objection to any general recommendation in regard to an adequate living wage. That is the essence of the whole scheme. There is no reason why Government should take over primary education unless at the same time they take upon themselves the inescapable obligation of giving their servants a living wage. Would it be advisable or expedient at this moment to fix any specific amount in view especially to the possibility of changes? In fact, I do not want to be too topical. The honourable member might have heard that Russia has declared war against Japan. It means that the war will end in a few weeks rather than months. That being so, prices and wages may suffer a change in the course of the next six months or one year. Does the honourable member think that any specific figure should be fixed now? If he does, I have no objection.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: In moving this resolution this House recommends that the minimum pay of primary school teachers in the Government and grant-in-aid primary schools be fixed at Rs. 25 and the pay of Pandits at Rs. 50-75. This is the resolution. I do not say at this moment that a pay should be fixed immediately on the floor of this House. The matter has been brought to the floor of the House, so that a decision may be taken and put into effect.

PRESIDENT: If the honourable member will say that an adequate living wage should be fixed both for Pandits and for teachers I have no doubt that the Government will accept it but before that, we shall have to discuss that figure and see whether that is correct or not.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: I have only to say that the salary and scale fixed in the report is rather low and that the teachers must be given more than that. They must have a scale of pay which may satisfy them as years go by. That is what I say to the Government and to the House as well. I am not going to dictate terms on the issue. With these remarks I move the resolution.

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: I second it. In seconding it I wish to bring to the notice of this House that for the efficiency of education that is to be imparted in our schools, an adequate living wage must be given to the teachers. That is an essential thing. As it stands today, the rate of pay which these teachers are getting when compared with that given to those who enter the other departments of service is low. Now the teachers are on the scale of Rs. 17 to 22, while people with the same qualification entering, say, the Judicial Department or any other department, are getting Rs. 25.

PRESIDENT: What is the comparison between, let us say, the Professor of Physics in Oxford and Cambridge and people in the Government Departments here?

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: There is that difference. Education may be a missionary work or there may be a difference in status and professional position. But when the position of teachers of the elementary schools are considered, there are a number of them, and they are to impart education to their pupils, we.....

PRESIDENT: The honourable member will realise that what he said is exactly the crux of the problem. We have to deal with 10,000 people and one rupee added to the salary of each of the 10,000 means 10,000 rupees per month. So the honourable member would keep that also in view in fixing the figures.

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: Yes, it is so. To a certain extent I have calculated though I can not be very exact. According to my own calculation, if we increase one rupee, to the pay of each teacher now in service it comes to Rs. 94,000 per annum. I have calculated it, and I think that figure may be correct. I do realise the vast indent it will make upon the State's resources. But apart from that, aspect when we are taking up this responsibility of imparting primary education under State control and along with that the bringing into effect an educational reform which will ultimately benefit the State and will go

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

a long way for the economic re-generation of the country, we have to provide a living wage for the elementary school teacher so that he may live in contentment and discharge his duties efficiently. There must be a zeal in them and ultimate satisfaction for them in discharging their duty. When, they are left half starved and find that they are not getting a wage which others with similar qualifications in other departments get, it breeds discontent and apathy and it is not conducive to the welfare of the future generation of the country who are taught by them. So, even at the risk of starving some of the other departments of the State, a greater provision must be made and sympathetic consideration be shown to the elementary school teachers by granting a living wage to them.

As I understand from the remarks that fell from the Chair there may be a chance of the cost of living going down. That is a prospect that we all welcome. But even then, it is a proposition for the earnest consideration of Government to see that large section of the people who according to me are engaged in essential service, do get an adequate living wage. I do not stick to the figure given by my friend nor do I think my honourable friend will stick to that figure, excepting to suggest it as an adequate living wage in the present condition which will enable the elementary school teacher to do his duty efficiently and live in contentment.

Along with that I will offer one or two remarks about the Pandits scale of pay. The Pandits' scale in English Schools is not equally treated with those who possess University qualifications in other languages. A graduate teacher gets more. A Siromani or a Malayalam Vidwan should not be penalised for having specialised in his mother tongue, though he also has University qualification. They must be treated on a par with the others. I would again inform the Director of Public Instruction that Tamil Vidwan test is not in any way inferior to Siromani test. Tamil language should not be treated differently. Tamil or Malayalam or Sanskrit or Arabic should get an equality of treatment in the English schools and the pay of Pandits of these languages must be revised. With these remarks I would commend the resolution for the acceptance of the House.

MR. J. T. MORAIS: In supporting the resolution I am of opinion that the salary fixed for the primary school teachers is too low. I do not feel that the present conditions should be taken into consideration in fixing the salaries. No doubt, these are very hard days and it is not even possible for a man to make a living with Rs. 35, or Rs. 40. But these abnormal conditions should not be taken into consideration in fixing the salary. But the doubt is whether the standard of living will go down to the pre-war days. So we must be able to give the primary school teachers salaries that would be sufficient to maintain them with ordinary comforts in the post-war period. My opinion is Rs. 20 per mensem recommended by the Education Committee is not adequate. The Sargeant Committee has recommended a starting salary of Rs. 30 rising up to Rs. 35 and again to Rs. 50 per mensem to the junior basic school teachers.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. P. S. MOHAMED: എട്ട രൂപാ ശമ്പളം കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നവർക്കും ഏഴ രൂപാ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നവർക്കും ഈ പറഞ്ഞ രൂപാ കിട്ടുന്നില്ലേ?

MR. J. T. MORAIS: അതുകൊണ്ട് ആക്ഷം ഉപ്പി വരികയില്ല.

I find that the Sargeant Committee goes on to state that now the minimum salary obtaining in British India is Rs. 27 per mensem. So I do not see why at least Rs. 27 per mensem may not be given to our primary school teachers.

I need not detail about the fact that primary school teachers should be kept content. They are now discontented and they should not be left in that position. They are doing a very useful work and they are the only set of people who can be definitely stated to be above corruption in the lower service. There can be no accusation of their being corrupt.

PRESIDENT: Excepting for signing for receiving Rs. 8 and getting a lesser amount.

MR. J. T. MORAIS: That goes against them. If they are corrupt it is not to enrich themselves, but to enrich somebody else. So actually they are only duped. Hence my submission is that their salaries may be increased and a better scale should be recommended.

MR. M. L. JANARDHANA PILLAI (*Nominated*): I move that the words adequate "living wage" be added. I trust Mr. Chellappan Pillai will accept it.

MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI: We have had a robust discussion for meeting the lot of the primary school teachers. I would have chosen to remain quiet but for the volume of letters which I received from a number of school teachers, some of them signed and others anonymous. I will read for the information of the House a letter which I received from one of them:

The House rose for lunch at 2 p. m.

The House re-assembled after lunch at 3 p. m.

MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI: Sir, I had been telling this House about the receipt of several authentic as well as anonymous letters from primary school teachers detailing their pitiable position on account of inadequacy of remuneration that is received by them. It would be interesting for this House to be acquainted with the type of a letter which I received. The tone of the letter is so biting and sarcastic that it evinces a good amount of disappointment among them. The letter reads:

"സാർ, പള്ളിക്കൂടം വാദ്ധ്യാന്മാർക്ക് കാര്യം തുലഃ ഒന്നും പറഞ്ഞുകേൾക്കുന്നില്ലാ. പറഞ്ഞാൽ പട്ടിണികൊണ്ടു മരിച്ചുകൊണ്ട്. ഒ! അല്ലുകിൽ അവർക്കു കാര്യം എന്തിനു പറയുന്നു. അതുതന്നെയാണു ഞാനും പറയുന്നു. ഞാനവർക്കു വാദ്ധ്യമ ഓർക്കുവാനായിട്ടു വളരെ നാളായി സ്വരേ. ഏല്ലാം പട്ടിണികൊണ്ടു ചത്തൊടുങ്ങിയാൽ സുഖമായി കിടന്നുറങ്ങാമായിരുന്നു, നിശ്ചയം തന്നെ. പക്ഷേ ഒരു കാര്യം. അവരുടെ കാര്യത്തിന് എത്രയുംവേഗം ഒരു പരിഹാരം ഉണ്ടാകുന്നില്ലുകിൽ പട്ടിണി കൊണ്ടു മരിച്ചു. അവരുടെ ചിരാഭിലാഷം നിറവേറ്റുന്നതിനു നമ്മുടെ ഭരണാധികാരികൾക്കു യാതൊരു ഉത്സാഹവും കാണുന്നില്ല."

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Sir, this is the type of letter which has been received from private school teachers. I want to take the line of least resistance to avoid as much as possible any comment or opposition that may come from other members by simply stating that the pay of the primary school teacher as is at present quite inadequate to meet his requirements. Now, Sir, by simply bringing to the notice of Government that adequate payment must be given to a teacher, I am more insistent that the Government should see that the problem is immediately tackled and actual redress be given to teachers rather than talking much about it. In this connection, I may be allowed to remark that the trend of discussion that had been followed in this House regarding religious education and all that has taken an unfortunate turn.

PRESIDENT : How?

MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI : I do not know whether it is pertinent when talking upon teachers salary. Primary school teachers being responsible for the percolation of knowledge to young children, I submit that it is only just that they are properly rewarded. In any event, this being a matter on which there is likely to be unanimity of opinion, I would earnestly request Government to take immediate steps to see that teachers are adequately paid.

MR. V. MADAHAVAN (*Vaikom cum Kottayam*) : സർ, ഇപ്പോൾ എഡ്യൂക്കേഷൻ കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളത്തേയ്ക്കാളും വളരെ കുറവാണെന്ന് ഒരു നിശ്ചയം ഞാൻ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പള്ളിക്കൂടം അദ്ധ്യാപകന്മാർ അർഹപ്പെട്ടിണിക്കാർ ആണെന്ന് രാജ്യമൊട്ടാകെ മുറവിളി കൂട്ടുന്നുണ്ട്. ജീവിതത്തേക്കാൾ തന്നെ വളരെ ഉയർന്നിരിക്കുന്ന ഒരു ഘട്ടമാണിത്. സാധാരണ ഒരു വേലക്കാരനു തന്നെ ദിവസം രണ്ടു രൂപാ കിട്ടുന്നുണ്ട്. കമ്മിറ്റിക്കാർ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് ഒരദ്ധ്യാപകന്റെ ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ശമ്പളം ഇരുപതു രൂപ ആയിരിക്കണമെന്നാണ്. ഇതു നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ സാധാരണ ഒരു വേലക്കാരനു കിട്ടാവുന്ന തുകയെക്കാൾ കുറവാണ്. കമ്മിറ്റിക്കാരുടെ റിപ്പോർട്ട് അനുസരിച്ചു് ഒരദ്ധ്യാപകന്റെ പരീക്ഷാ യോഗ്യത ഇ. എസ്. എൽ. സി. യൊ, ശാസ്ത്രി, മഹോപാദ്ധ്യായ, ശിരോമണി തുടങ്ങിയ പരീക്ഷകളിൽ പാസ്സായിരിക്കണമെന്നാണ്. ഈ പരീക്ഷകളും പാസ്സായ ഒരദ്ധ്യാപകനു് നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ കൂലിവേല ചെയ്താൽ കിട്ടുന്ന ആദായംപോലും കിട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ അതു് കഷ്ടമാൽ കഷ്ടതരമാണെന്നാണ് ഈ അവസരത്തിൽ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്.

മറ്റു സർക്കാർ ജീവനക്കാരെപ്പോലെയല്ലാ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ നില. അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു കൊടുക്കുന്ന ശമ്പളമല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു നിലയിലുള്ള വരവുകളും അവർക്കു ലഭിക്കുന്നില്ല. മറ്റു സർക്കാരുദ്യോഗ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. S. Gopala Pillai.]

സ്ഥന്മാർ മിക്കവാറും പൊതുജനങ്ങളുടെ നാനാമുഖങ്ങളായ ജീവിതാവശ്യനിവഹണങ്ങളിൽ ഇടപെടേണ്ടതായതുകൊണ്ട്, അദ്ധ്യാപകന്മാരെ അപേക്ഷിച്ച് അവക്ക് പൊതുജനങ്ങളിൽ നിന്ന് കൂടുതൽ സഹായസഹകരണങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഒരു ശിപായി ആയിരുന്നാൽ തന്നെയും അയാൾക്കു പലവിധ ജീവിതസൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ജനങ്ങളുടെ മേൽ സ്വാധീനശക്തിയും അധികാരവുമുള്ള ഉദ്യോഗമാണെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും പ്രയോജനത്തെ കരുതി അയാൾക്കും എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവെന്നവരാം. ആ വിഷയത്തിലും അദ്ധ്യാപകന്മാരെ ഒരു വിധത്തിലും സംശയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഒരദ്ധ്യാപകനെപ്പോലെ യാതൊരധികാരവുമില്ലാത്ത ഒരു ജോലി മറ്റൊരു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലും കാണുകയില്ല. ജനങ്ങൾക്ക് വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യാനോ, എന്തെങ്കിലും സൗജന്യങ്ങൾ കാണിക്കുവാനോ അല്ലെങ്കിൽ അവരോട് അക്രമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവാനോ അദ്ധ്യാപകന് സാദ്ധ്യമല്ല. അതിനാൽ മറ്റു ഉദ്യോഗസ്ഥന് ലഭിക്കുന്ന യാതൊരു സൗകര്യങ്ങളും ഒരദ്ധ്യാപകന് ലഭിക്കുന്നതല്ല. ഒന്നുമുതൽ ഫോം വരെ വയസ്സു പ്രായമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളെ ഒരു പള്ളിക്കൂടത്തിൽ വച്ചുകൊണ്ട് കാലത്തുമുതൽ വൈകുന്നേരം വരെ ആ കുട്ടികളുമായി കഴിയുക എന്നുള്ളതാണ് ഒരദ്ധ്യാപകന്റെ ജോലി. ആ അദ്ധ്യാപകന് യാതൊരു വിധത്തിലും സൈ്വരമായിരിക്കുവാനോ, വിനോദങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുവാനോ ഒരവസരവും കിട്ടുന്നില്ല. ഇത്തരത്തിൽ ദുർവ്വഹമായ ഒരു ജോലി നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകന് ഒരു ദിവസം മുഴുങ്ങിയതു് ഒരു രൂപ എങ്കിലും കിട്ടത്തക്കവണ്ണം ശമ്പളപരിഷ്ക്കാരം വരുത്തിയാൽ കൊള്ളാമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

MR. T. T. KESAVAN SASTRI: സർ, ഇതെത്രയും, പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നമാണ്. പ്രൈമറിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ഇന്നത്തെ ശമ്പളത്തോതു് വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതാണല്ലോ പ്രമേയം. പ്രൈമറിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് ഇന്നു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശമ്പളം അവരുടെ ജീവിതവൃത്തിക്ക്, തീരെ മതിയാകുന്നില്ലെന്നുള്ള വസ്തുത, അവരുടെ തുടർച്ചയായുള്ള ആവലാതികൾകൊണ്ടും, ഇവിടെ നടന്ന പ്രസ്താവനകൾകൊണ്ടും, വ്യക്തമായിരിക്കയാണല്ലോ. യാതൊരു വിധത്തിലും മറ്റു വരുമാനങ്ങളില്ലാതെ ശരിയായി സേവനം നടത്തുന്നവരെ അദ്ധ്യാപകന്മാർ മാത്രമാണ്. പാവനമായ കൃത്യനിർവ്വഹണം കൊണ്ടു കഴിയുന്ന പ്രൈമറിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് ഇന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികൾ സദയം പരിഗണിച്ച് ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിച്ച് സഹായിക്കണ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മെന്നുള്ള അപേക്ഷ, ഈ സഭയുടേയും ഗവണ്മെൻറിന്റേയും അവ ഗാഢമായ പര്യാലോചനയ്ക്കും തീരുമാനത്തിനും, വിഷയമാക്കേണ്ടതു് എന്തുയും അത്യാവശ്യമാകുന്നു. സർക്കാർ സർവീസ്സിലെ താണതരം ജീവനക്കാരായ ശിപായിമാർക്കു പോലും പരിമിതമായ ഇതരസഹായങ്ങളും മിക്കവാറും ലഭിക്കാൻ ഇടയാകുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ അവസ്ഥ കേവലം കഷ്ടംതന്നെ.

ഇപ്പോൾ പ്രൈമറിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു് ആഹാരത്തിനും വസ്ത്രത്തിനും മതിയാകുന്ന ഒരു സംഖ്യ മാസപ്പടി ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള വസ്തുത എടുത്തു പറയാവുന്നതാണു്. യുദ്ധകാലപരിതഃസ്ഥിതികളും കൊണ്ടു് സാധാരണക്കാർ പൊതുവെ അനുഭവിക്കുന്ന വിഷമതകളും വിവരിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണു്. പ്രൈമറിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർ കേവലം സാധുക്കളായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു അവരുടെ പഠിപ്പിന്റേയും, ജോലിയുടേയും പരിമിതമായ തോതുകൊണ്ടു് പ്രത്യേകിച്ചും അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. പണക്കാർ പഠിപ്പിൽ ഉയർന്ന വലിയ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ എത്തുന്നു. ഇവിടെ യോഗ്യതാനുസരണം ശമ്പളം കിട്ടാതിരുന്നാൽ അവർ വിദേശങ്ങളിൽ പോകും. എന്നാൽ പ്രൈമറിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകൻ അയാളുടെ ധനസ്ഥിതിക്കൊപ്പം പഠിക്കാൻ മുതിരുന്നു. കിട്ടുന്ന ശമ്പളംകൊണ്ടു് ജീവിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസലോകത്തിലെ പേരിനും പ്രശസ്തിക്കും, ഉന്നതമായ സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കും അർഹരാകുന്നതിനു്, പ്രൈമറിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരാണു് ഒന്നാമതായി നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതെന്നകാര്യം, എല്ലാപേരും ഓർക്കേണ്ടതത്യാവശ്യംതന്നെയാണു്. അതിനാൽ പ്രൈമറിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ഈ സങ്കടത്തിനു്, ഒരു പരിഹാരം നടുകി സഹായിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഈ സഭയുടേയും, ഗവണ്മെൻറിന്റെയും, വിശേഷിച്ചു് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെയും, സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധ പതിയേണ്ടതായിട്ടുണ്ടിരിക്കുന്നു.

സർ, ഈ അവസരത്തിൽ മലയാളം സ്കൂളുകളിലേയും, ഇംഗ്ലീഷു സ്കൂളുകളിലേയും, സംസ്കൃതപണ്ഡിതന്മാരുടേയും മലയാളപണ്ഡിതന്മാരുടേയും, ഹിന്ദിപണ്ഡിതന്മാരുടേയും മറും ശമ്പളപരിഷ്കരണരീതിയെപ്പറ്റി ചിലകാര്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇവരുടെ ശമ്പളപരിഷ്കരണത്തിൽ, ഗവണ്മെൻറു സഭയും ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു് ഈയിടെ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള തീരുമാനം, സന്തോഷപ്രദമാണു്. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ, ശാസ്ത്രി, ഉപാദ്ധ്യായ, ബിരുദധാരികളെ വിദ്വാൻമാരിലും താണ ഗ്രേഡിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ആക്കിയിരിക്കുന്നത് തികച്ചും, അനാശാസ്യമാണെന്ന് പറയുവാൻ ഞാൻ ഈ സമയം ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളുന്നു. വിദ്വാൻ മദ്രാസ്സ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി ടൈറ്റിലും, ശാസ്ത്രി ട്രാവൻകൂർ ടൈറ്റിലുമാണ്. പാണ്ഡിത്യത്തിലും വിഷയപരിജ്ഞാനത്തിലും വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ട്: വിദ്വാൻ മലയാളവും സാമാന്യേന സംസ്കൃതവും പഠിച്ച് വിജയം സമ്പാദിച്ചാൽ മതിയാകും. ശാസ്ത്രി, സംസ്കൃതം, വ്യാകരണം, തർക്കം, ഇംഗ്ലീഷ്, ഹിസ്റ്ററി, ഭൂമിശാസ്ത്രം, കണക്ക് തുടങ്ങിയ വിവിധവിഷയങ്ങളിൽ ഗണ്യമായ അഭ്യസനം നടത്തി വിജയം സമ്പാദിക്കണം. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ വിദ്വാൻപരീക്ഷയ്ക്കാപ്പമെങ്കിലും ശാസ്ത്രി, ഉപാദ്ധ്യായ ബിരുദധാരികളെ ശമ്പളഗ്രേഡിൽ കണക്കാക്കാതിരിക്കുന്നത് എത്രയും സങ്കടകരമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് പണ്ഡിതഗ്രേഡിൽ വിദ്വാനേയും ശാസ്ത്രിയേയും സമമായിട്ടെങ്കിലും കരുതി തിരുവിതാംകൂറിലെ സംസ്കൃതഭാഷാപ്രണയികളേയും സ്ഥാപനങ്ങളേയും സഹായിക്കുന്നതിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഉടനെക്കുടെ അവധാനപൂർവ്വം ചിന്തിച്ച്, ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കിക്കാണ്മാൻ കായ്മായി, ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഇതിൽ മാക്ഷിണ്യപൂർവ്വം ചിന്തിച്ച നടപടി എടുക്കണമെന്ന്, പ്രത്യേകം അപേക്ഷിക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്നു.

സർ, ബഹുമുഖവിഷണശാലിയായ അങ്ങ്, ഇവിടത്തെ ചെറിയ ശമ്പളക്കാരുടേയും, പാവങ്ങളുടേയും നിത്യസ്മരണയ്ക്കും കൃതജ്ഞതയ്ക്കും സർവ്വഥാ അർഹനാണെന്നുള്ള വിവരം എടുത്തുപറയുന്നതിൽ ഔചിത്യഭംഗമുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഉള്ളതു പറയുന്നുവെന്നേയുള്ളൂ. പ്രൈമറിസ്കൂളുകൾ മുഴുവനും പ്രൈവറ്റ് മാനേജർമാർ പക്കൽനിന്നും ഗവണ്മെന്റ് മുറയ്ക്ക് ഏറ്റെടുക്കണമെന്ന് ഈ സഭ വൻപിച്ച ഭൂരിപക്ഷത്തോടുകൂടി പ്രമേയം പാസ്സാക്കിയിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, ഈ ശമ്പളപരിഷ്കരണക്കാര്യങ്ങളിലുള്ള വാദഗതിയുടെ സാംഗത്യം, എത്രത്തോളമായിരിക്കുമെന്ന് വിചാരിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. എന്തായാലും, ഗവണ്മെന്റിന്റെ മേലേവീഴുന്ന പണ്ടാരോഹണത്തിനുമായി ഈ വിഷമപ്രശ്നവും അംഗീകരിക്കുമാറാകണമെന്ന്, ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

PRESIDENT: I was just considering the best way of approaching this problem. Now, having had the benefit of consultation with Mr. Papworth, the position as it has developed on account of the vote of the House is that this House requires Government to take up the payment of salaries of Primary School teachers who will really be enrolled in quasi Government service. I take it that the Committee proceeded on the basis of the 75 per cent. scheme. A certain amount

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of actuarial calculations on salary, provident fund or pension as the case may be of the teachers will have to be made in order that Government might come to some kind of provisional conclusion as to the exact financial commitments bearing on the problem. There is an amendment now on the tapis with regard to the payment of "adequate living wage" and whether Mr. Chellappan Pillai accepts that amendment and incorporates it as part of his resolution is what I want to know.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: Not, as such, Sir.

PRESIDENT: If that is so, discussion will have to take place on the figure 25 indicated in that resolution and on the figure as to the adequate living wage. The House will decide on the figure to be adopted; I do not want to say anything which may be minatory. Government cannot off hand accept any particular figure. If this resolution is passed I do not want it to be said that Government have not accepted it, because I may at once say that they cannot accept any particular figure say 20 to 50, or 30 to 50 and the figure prescribed for pandits and so on and so forth off hand. But if it is a case of adequate living wage, the Government are prepared to accept the resolution. But as things are we shall have to ask this honourable House for a vote on this subject. When the Budget comes we shall place all the figures before the House and our idea of the adequate living wage, when the House will have the fullest opportunity of discussing that position and place their view before Government. This is a matter entirely left to the House. Therefore there will be a discussion on Mr. Chellappan Pillai's resolution as also on the adequate living wage issue and a final voet taken on the amendment as well as the proposition.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: Sir, I may be permitted to say a word. I myself am prepared to amend the resolution in pursuance of what Mr. M. L. Janardhana Pillai stated, but not exactly as he suggested. It is

> "That this House is of opinion that the pay of the Primary School teachers, fixed in the report is inadequate and therefore recommends to Government that an adequate minimum should be fixed as pay for the Primary School teachers and for pandits, the scale of pay should be Rs. 50-75."

This is how I would put the resolution.

MR. H. C. PAPWORTH: Sir, I think I shall have to oppose the suggestion that the figures recommended in the Education Reorganization Committee report are inadequate, because when we arrived at those figures, we were sure that the teachers were not getting anything like what we recommended. And, what we recommended seemed to us to be financially possible on the basis that Government might be willing to pay 75 per cent of the teacher's salaries. But now it has been stated that Government should pay up to a hundred per cent. I think that requires further consideration from several aspects. However, I think that we may pass a resolution which asks for an adequate living wage because, strictly speaking, that will be in accordance with the letter and spirit of the committee's recommendation.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: Sir, just a while ago the Dewan President stated that Mr. Papworth, would be telling before the House what Government considers to be an adequate living wage. Therefore, we would like to hear Mr. Papworth's views on this definite issue.

PRESIDENT: As I said, the question of living wage would depend upon actuarial and certain other calculations, on salary, provident fund, pension etc. Salary is not the only thing to be taken into account. Whether a teacher is to have a Provident Fund Account or whether his services are made pensionable—payments such as these are concrete questions to be decided before fixing his salary. Whether a deduction in his salary is possible or feasible for purposes of Provident Fund is a matter which requires consideration. For that reason, I do not think either Mr. Papworth or Government can give any figure off-hand.

MR. CHAZHIKKATTU JOSEPH: സർ, എഡ്യൂക്കേഷൻ കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിമർശനവേളയിൽ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തു നിന്നും പൊതുജനങ്ങൾക്കു ഏറ്റവും സന്തോഷകരമായ ഒരറിയിപ്പു നൽകുകയുണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂറിൽ നിലവിലിരിക്കുന്ന ടോൾസമ്പ്രദായം നിറുത്തൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതായിരുന്നു അത്. ഇവിടത്തെ ടോൾസമ്പ്രദായം നിറുത്തണമെന്നു പല മെമ്പറന്മാരും പലപ്പോഴും ഇവിടെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ഗവണ്മെൻറ് ഇപ്പോഴെങ്കിലും അതു നടപ്പിൽ വരുത്തിയതിൽ ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനെ അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

PRESIDENT: How is that relevant to the resolution under discussion?

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: സർ, എഡ്യൂക്കേഷൻ കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിമർശനവേളയിലാണു സഭയുടെ പ്രസിഡൻറ് ഈ അറിയിപ്പു സഭയ്ക്കു നൽകിയത്. അപ്പോൾ അതേപ്പറ്റിയുള്ള ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം അറിയിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച അവസരം ഇതുമാത്രമാണെന്നു കരുതി ഇതും പ്രസ്താവിച്ചതാണ്.

അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു ശമ്പളം കൂട്ടിക്കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ കൗൺസിലിലെ ബഡ്ജറ്റുവേളയിൽ ഞാൻ ചെയ്ത പ്രസ്താവനയിടയ്ക്ക്, കണക്കെടുത്തതിൽനിന്നും ഒരദ്ധ്യാപകനു മിതമായ തോതിൽ എങ്കിലും ജീവിക്കുവാൻ ഒരു ദിവസം ഒരുരൂപാ വീതം ചുരുങ്ങിയ അവശ്യമാണെന്നു ഞാൻ പറയുകയുണ്ടായി. ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്ന പ്രമേയം, ഒരദ്ധ്യാപകനു അത്യാവശ്യം ജീവിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിടത്തോളം കൊടുക്കുക എന്ന ഭേദഗതിയോടുകൂടിമാത്രമേ ഗവണ്മെൻറിനു സ്വീകരിക്കാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ എന്നു് അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തുനിന്നും പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അ പ്രസ്ഥാവനകൊണ്ട് ഒരദ്ധ്യാപകനു നല്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ശമ്പളം എന്താണെന്ന് എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. ഇപ്പിടെ ചിലമെമ്പാന്മാർ പ്രസ്ഥാവിച്ച തുകയൊ അല്ലെങ്കിൽ ഗവണ്മെൻറ് ഉദ്ദേശിക്കുന്ന തുകയൊ കൊണ്ട് ഒരദ്ധ്യാപകൻ ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്കു സാമാന്യം തൃപ്തികരമായി ജീവിതം നയിക്കുവാൻ ഒക്കുമെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഒരദ്ധ്യാപകനു ഒരു ഭാര്യ ഉണ്ടായിരിക്കാൻ അവകാശമുള്ള നിലയ്ക്ക് അയാൾക്കു നാലോ അഞ്ചോ കുട്ടികളും ഉണ്ടായിരിക്കാൻ അവകാശമുണ്ട്. അങ്ങനെ ഒരു ഭാര്യയും നാലഞ്ചു കുട്ടികളും ആയി കുടുക്കഴിയുന്ന ഒരു കുടുംബത്തിനു ഒരു ദിവസത്തേക്കു രണ്ടു ഇടങ്ങഴി അരിയും അതിനുവേണ്ട സാമാനങ്ങളും വസ്ത്രങ്ങളും മറ്റും മുടങ്ങിയതു വേണം. ഇതിനുക്കൂടി ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്കു നൂറു രൂപാ മതിയാകയില്ല. അതുകൊണ്ടു അവർക്കു Adequate living ലഭിക്കുകയില്ല. ഒരദ്ധ്യാപകനും അയാളുടെ ഭാര്യയ്ക്കും നാലഞ്ചു കുട്ടികൾക്കുംകൂടി സാമാന്യം ജീവിക്കണമെങ്കിൽ മുടങ്ങിയതു എന്തു ചെലവു വേണ്ടിവരുമെന്നു ഇവിടെയുള്ള വിദ്യാധുരന്ധന്മാരായ എല്ലാവരും കൂടി ചേർന്നു കണക്കുകൂട്ടി എടുത്തു തീരുമാനിക്കേണ്ടതാണ്. കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിൽ ശുപാർശചെയ്തിരിക്കുന്ന നൂറു രൂപാ ഒട്ടുംതന്നെ മതിയാകയില്ല. മതിയാകണമെങ്കിൽ അരിക്കും അതുപോലെ മറ്റു സാമാനങ്ങൾക്കും വില കുറയണം. ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്കു നൂറു രൂപാ ഉണ്ടായാലും മതിയാകുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു ഗവണ്മെൻറും ഒരദ്ധ്യാപകനും അവന്റെ കുടുംബത്തിനും മിതമായ തോതിലെങ്കിലും ഇന്നത്തെ നിലയിൽ ജീവിക്കാൻ സൌകര്യമായവിധത്തിൽ ഉള്ള ഒരു തുകയായിരിക്കണം ശമ്പളമായി നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു് എന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

MR. K. R. NARAYANAN : സർ, അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു ശമ്പളം കൂട്ടികൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യത്തെപ്പറ്റി വലിയ ന്യായമൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല. അതു പകൽപോലെ വ്യക്തമാണു. മഹാൻപ്രസിഡൻറ് അവർകൾ ഒന്നൊരണ്ടു അവസരങ്ങളിൽ ചോദിച്ച ചോദ്യത്തിനു് ആദ്യമേ സമാധാനം പറയാമെന്നാണു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. നിർബന്ധവിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പിൽ വരുത്തുമ്പോൾ കൂടുതൽ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ നിയമിക്കേണ്ടതായി വരും. അവർക്കു ശമ്പളം കൂടുതൽകൂടി കൊടുത്താൽ തൻനിമിത്തം വമ്പിച്ച ഒരു ചെലവു ഗവണ്മെൻറിനു വഹിക്കേണ്ടതായും വരും. അതു് എങ്ങിനെ വഹിക്കാമെന്നാണു ഇവിടത്തെ പ്രശ്നം. അഞ്ചു ക്ലാസുള്ള ഒരു പള്ളിക്കൂടത്തിൽ അഞ്ചു അദ്ധ്യാപകന്മാരെ കൊണ്ടു നടത്താവുന്ന ഒരു ജോലി മൂന്നുപേരെക്കൊണ്ടു നടത്തിക്കണമെന്നുള്ള

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഒരു നിർദ്ദേശമാണ് എനിക്ക് ഇതിനുള്ള ഒരു പോംവഴിയായി ആദ്യം തരുവാനുള്ളത്. ഇപ്പോൾ നടപ്പിലിരിക്കുന്ന സിസ്റ്റപ്രകാരം പ്രൈമറി സ്കൂളുകളിൽ ക ടെ രൂപാവീതം ശമ്പളം പറ്റുന്ന് നാലു അദ്ധ്യാപകന്മാരും ഫ ഫ രൂപാ ശമ്പളം പറ്റുന്ന ഒരു ഹെഡ്മാസ്റ്ററും ഉൾപ്പെട അഞ്ചു അദ്ധ്യാപകന്മാരാണ് ഉള്ളത്. ഇവർക്ക് അഞ്ചുപേർക്കും കൂടി ഇപ്പോൾ പ്രതിമാസം ൻ ഠ രൂപാ ചെലവുണ്ട്. എഡ്യൂക്കേഷൻറിഫാംസ് കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടനുസരിച്ചു നോക്കിയാൽ ക ഠ രൂപാവീതം ശമ്പളമുള്ള നാലു അദ്ധ്യാപകന്മാരും ന ഠ രൂപാ ശമ്പളമുള്ള ഒരു ഹെഡ് മാസ്റ്ററും ഉൾപ്പെടെ അഞ്ചുപേർക്കു പ്രതിമാസം ഫ ഫ ഠ രൂപാ അഞ്ചു ക്ലാസുള്ള ഒരു പള്ളിക്കൂടത്തിനു ചെലവു വരുമെന്നു കാണുന്നു. ഇപ്പോഴുള്ള നിർബന്ധിതവിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി നടപ്പിൽ വരുത്തുമ്പോൾ ഗവണ്മെൻറ് ഇന്നു ചെലവാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തുകയെക്കാൾ കൂടുതൽ തുക ഓരോസ്കൂളിനുവേണ്ടിയും ചെലവാക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാം. ഞാൻ ഇപ്പോൾ തരാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന നിർദ്ദേശപ്രകാരം അതുമുഴുവൻ ചെലവാക്കേണ്ട ആവശ്യം വരുന്നതല്ല. ആ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ഒരു അദ്ധ്യാപകനു ന ഠ രൂപയും ഹെഡ്മാസ്റ്റർക്കു ര ഠ രൂപയും ശമ്പളം കൊടുക്കേണ്ടതായി വരും. നാലു അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും ഒരു ഹെഡ്മാസ്റ്റർക്കും പകരം രണ്ടു അദ്ധ്യാപകന്മാരെയും ഒരു ഹെഡ്മാസ്റ്ററെയും നിയമിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ നിർദ്ദേശം. ഈ കണക്കുവച്ചു നോക്കുമ്പോൾ രണ്ടു അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും ഒരു ഹെഡ്മാസ്റ്റർക്കും കൂടി പ്രതിമാസം കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്ന ശമ്പളം എഡ്യൂക്കേഷൻ റിഫാംസ് കമ്മിറ്റിക്കാരുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നതിൽനിന്നും പത്തുരൂപാ കുറവായിരിക്കും. അങ്ങിനെ ഒരു പദ്ധതി സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം എഡ്യൂക്കേഷൻ റിഫാംസ് കമ്മിറ്റിക്കാർ ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുള്ളതിൽ നിന്നും പത്തുരൂപാ കൂടുതൽ ശമ്പളംഒരദ്ധ്യാപകനു ലഭിക്കും എന്നു മാത്രമല്ല, അവർ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന തുകയെക്കാൾ പത്തുരൂപാ ലാഭപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാം. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഇതുമായി അദ്ധ്യാപകന്മാരെക്കൊണ്ടു ക്ലാസ്സു എങ്ങനെ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാം എന്ന ഒരു ചോദ്യം ഉണ്ടാകാം. അതിനു സമാധാനം പറയുന്നതിനു മുമ്പായി മറ്റൊരു കാര്യം എനിക്കു ബഹുമാനപ്പെട്ട സഭയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു കൊടുക്കേണ്ട അദ്ധ്യയനസമയത്തെപ്പറ്റി സുപ്രസിദ്ധ വിദ്യാഭ്യാസവിദഗ്ധനായ ഡാക്ടർ ജേംസ് പറയുന്നതു ഇങ്ങനെയാണു. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയേയും ഒരു വിഷയത്തിൽ ഫ ൪ മിനിട്ടിൽ കൂടു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തൽ. വിശേഷിച്ചും പ്രൈമറിസ്കൂളുകളിൽ പഠിക്കുന്ന പത്തു വയസ്സിനു താഴെ പ്രായമുള്ള കുട്ടികളെ, ഇരുത്തരുത്. ഡാക്ടർ ജെയിംസിന്റെ അഭിപ്രായം ഇതാണ്. നമ്മുടെ ക്ലാസുകൾക്ക് ഇപ്പോൾ ഒരു മണിക്കൂർ സമയം എടുക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിലേയ്ക്ക് ഞാൻ നടക്കുന്ന നിർദ്ദേശം നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ക്ലാസിന്റെ സമയത്തിനും ഡാക്ടർ ജേയിംസിന്റെ നിർദ്ദേശത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സമയത്തിനും മദ്ധ്യേ നിന്നുകൊണ്ടുള്ളതാണ്. അതായത് ഒരു ക്ലാസ്സിന് അരമണിക്കൂർ സമയം കൊടുക്കണം. രാവിലെ പത്തര മണിക്കു ക്ലാസ്സു തുടങ്ങുക. മൂന്നു മണിക്കൂർകൊണ്ട് ആറു ക്ലാസ്സു നടത്തി ഒന്നരമണിക്കു് ആ ക്ലാസ്സ് വിടാം. വൈകിട്ട് രണ്ടരമണിക്കു അടുത്ത ക്ലാസു തുടങ്ങാം. അരമണിക്കൂർ വീതമുള്ള ആറു ക്ലാസ്സു വീണ്ടും നടത്തിയതിനു ശേഷം അഞ്ചര മണിക്കു വൈകിട്ടത്തെ ക്ലാസു വിടാം. ഹെഡ്മാസ്റ്റർ അഞ്ചാംക്ലാസ്സിന്റെ മാത്രം ചാർജ്ജ് വഹിച്ചാൽ മതിയാകും. കാലത്തും വൈകിട്ടും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം കുട്ടികളെ ഇരുത്തി അദ്ധ്യയനം നടത്തേണ്ടതാണ്. ഈ രണ്ടു് അദ്ധ്യാപകന്മാരും കാലത്തും വൈകിട്ടും നടത്തുന്ന ക്ലാസുകളിൽ മാറി മാറി ജോലി നോക്കിയാൽ ഈ മൂന്നു അദ്ധ്യാപകന്മാരെക്കൊണ്ടു ക്ലാസ്സ് നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കുന്നതാണ്. സ്റ്റാത്താം കമ്മിറ്റിറിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നതു അദ്ധ്യയനകാലത്തും വിദ്യാർത്ഥികൾ ഗാർഹികകായ്യങ്ങളിൽക്കൂടി ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനുള്ള സൌകര്യം കൊടുക്കണമെന്നാണ്. എന്റെ നിർദ്ദേശം സ്വീകരിക്കുന്ന പക്ഷം അതിനുള്ള സൌകര്യം ധാരാളം ഉണ്ട്. കാലത്തെ ക്ലാസിൽ ഹാജരാകുന്ന വിദ്യാർത്ഥിക്കു രണ്ടര മണിമുതൽ മാതാപിതാക്കന്മാരെ സഹായിക്കാൻ കഴിയും. വൈകിട്ടത്തെ ക്ലാസ്സിൽ ഹാജരാകേണ്ട വിദ്യാർത്ഥിക്കു രാവിലെ മുതൽ രണ്ടരമണിവരെയുള്ള സമയം അതിലേയ്ക്കു വിനിയോഗിക്കാൻ കഴിയും. ഈ നിർദ്ദേശത്തിനു വേറൊരു ഗുണംകൂടി ഉണ്ട്. പള്ളിക്കൂടത്തെ സംബന്ധിച്ചും പള്ളിക്കൂടത്തിലെ ഉപകരണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ഉള്ള ചെലവു വളരെ ചുരുക്കാൻ കഴിയും. എന്തെന്നാൽ രണ്ടു പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒരു പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പഠിക്കാൻ കഴിയും. ഈ സമ്പ്രദായം ഹൈദ്രാബാദ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പരീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ചൈനയിലാണ് ഇതു ആദ്യമായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്റെ ഈ നിർദ്ദേശം അംഗീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരു അദ്ധ്യാപകന് പ്രതിമാസം തീർച്ചയായും നൂറു രൂപായെങ്കിലും ശമ്പളം കൊടുക്കാൻ കഴിയും എന്നുകൂടി ഈ അവസരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

PAGE MISSING

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

PAGE MISSING

[Mr. P. S. Mahomed.]

അഭിപ്രായമനസരിച്ച കറയ്ക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലയോ എന്ന് ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. മി. നാരായണന്റെ നിർദ്ദേശം സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം ഇന്നുള്ള ഫീസിനേക്കാൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു പകരം ഫീസനേക്കാൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർ മാത്രം മതിയാകുന്നതാണ്. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ ആയിരത്തിചിലവാനംപേരെ പിരിച്ചവിടേണ്ടതായിട്ടുവരുന്നു.

MR. K. R. NARAYANAN: കൂട്ടത്തിൽ പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ ഇവിടെ പറഞ്ഞയയ്ക്കേണ്ടിവരികയില്ല.

MR. P. S. MAHOMED: അങ്ങനെയാണെങ്കിൽത്തന്നെയും അതിന്റെ അവസാനഫലമെന്തായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു് ഇപ്പോൾ നിശ്ചയിക്കുവാൻ തരമില്ല. അതുകൊണ്ടു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് ഏതായാലും ഇപ്പോഴുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാരെ പിരിച്ചവിടാതിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ മി. ജനാർദ്ദനൻപിള്ളയുടെ ഭേദഗതിയെ അനുകൂലിക്കുന്നു.

MR. A. P. UDAYABHANU: Sir, I move for a closure.

The motion was put and carried.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: Sir, I have moved the resolution with all the sense of responsibility that it deserves and that I can command. I moved this resolution because I saw the pitiable state of the teachers and the pitiable state of the students they have to coach and have been coaching. All these years our small students were getting a very bad schooling. Nobody attended to their real studies or growth of their intelligence.

PRESIDENT: I take it that the honourable member witnessed the plight of the eight rupees private school teacher.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: I saw that too. It is worse. That is why we passed the other resolution which says that Government should take all the primary schools under their control.

I thought that Rs. 25 would be enough for the present. But really when I wrote it down I had in mind Rs. 30 because I know that at least one rupee per day would be the minimum wage necessary for a teacher with at least three or four children. But consideration being given to the state of our finances, I fixed the amount at Rs. 25, with the intention that at least that would be given as a start.

With regard to the finances I have to say something because, I should not be deemed irresponsible. We have decided to introduce basic handicraft. When the Committee enquired into the whole question I do not think the report of the Hindustani Talimi Sangh came to light at all. They had been carrying on practical experiments. I shall just read two paragraphs from that report. It could well be seen that from the handicraft section a certain amount of money

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

could be had. At least a large percentage of the pay of the primary school teachers could be obtained from the sale of the proceeds of the handicraft if the Government are prepared to take the whole scheme into their hands, and work it out.

PRESIDENT: I want the honourable members to give considerable attention to the question of the handicrafts of the child being able to pay his way in education. In order to enable that to be done, the State will have to regulate the quality of the child's work; that is, they will have to start collecting and storing the child's handicrafts and to undertake the work of marketing them. That is an aspect which has not been completely dealt with in the Talimi Sangh Report. No doubt, if there is so much local patriotism as to urge the average citizen in the locality to purchase handmade paper made by the child, then there might be a solution of the whole question. But I doubt whether you can fix a particular amount as the pay of the teacher on the basis of the sale proceeds of the child's handicraft.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: I heard with all the interest which it deserves the statement made by the President. I have just to indicate that the actual experiments conducted with regard to this particular question shows that the expenses could be met out of the proceeds of such handicrafts. It was experimented upon and the results are real and valuable. I shall read one or two portions from that report.

> "It is interesting to note that there is a rapid increase in the productive capacity of the pupils from Grade IV, with the growing mastery of the skill. The small difference between the figures of earning in Grades IV and V is accounted for by the fact that 11 pupils of Grade V took up weaving entirely new craft process."

> "The implications of these figures can be fully realised if we work them out on the basis of a five-Grade school with 30 pupils in each grade. The total proceeds from craft work in such school would be Rs. 1218-12-0 in ten months, or Rs. 121-14-0 per month. Calculating the salary of a Basic School teacher at Rs. 25 per month the Basic school is within a very close margin of being "self-supporting" as in the terms of the resolution of the Wardha Education Conference."

PRESIDENT: If the House is really of the opinion that a primary school should be made self-supporting by paying Rs. 25 to a teacher and that teacher trying to get the salary from the proceeds of the handicraft, I should have no objection. But I do not think it would be a practical proposition. I am somewhat of a faiatic in respect of the handmade paper of Travancore produced in certain localities and I have been able practically, by placing object lessons, to persuade the highest officials in the land as well as the common man, from the Viceroy downwards, to use the handmade paper. But what I have been able to find is that unless the Government bought them these producers were saying that they did not get a market for it. Supposing, the Government do not buy them or, they have not been able to market the paper. Does the honourable member say that because the people produce a certain amount of paper, they will be able to market it outside? How does the honourable member propose to solve that difficulty?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: Sir, the whole thing turns on the question whether we are serious about the handicraft and, secondly, whether we are really earnest about raising the pay of the teachers, because in certain localities with the local.....

PRESIDENT: In what localities?

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: In Sevagram.

PRESIDENT: Order, order. In a locality where there is a tremendous amount of local enthusiasm local patriotism, and devotion to a very great leader, a great deal can be done. For example, in Sevagram, or Santhiniketan, or places like that, it would be a practical proposition, and the problem of primary compulsory education will not be so costly. If it is not going to be so costly here also, I have no objection. If the Hindi Talimi scheme proceeds on the basis that if certain basic industries are brought into existence, the children will be the artisans of those industries and the people of the locality will buy the products of those industries, the salary of the teachers will be Rs. 25 and the appurtenances will be practically met from the whole scheme, then primary education will be practically self-supporting. If the honourable member is going to have that, I am one with him in thinking it to be a practical problem.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: If the Government undertake to see that the whole thing.....

PRESIDENT: I may at once say, before any further remarks are made, that no Government would make itself responsible for the sale of the children's works, that is, the work produced by, let us say two lakhs out of the four lakhs. To whom are these articles to be sold-to Local persons, or are they to be exported? If the latter; some of the children produce coir—will the coir factory at Alleppey compete with them? Supposing, as a matter of illustration, we take pottery. The factory at Kundara sends out clay to various cottages for the purpose of making mouldings. The persons in the various houses make moulds and bring them into the factory for firing, and those are sold to the people. Now, will Kundara and those cottage industries compete with the children? These are the aspects which the honourable member will have to consider.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: Sir, that does not mean that the products of the handicraft that we are going to start in schools will be wasted. I am sure that it will be saleable if there is sufficient local enthusiasm, and if the Government are earnest about it, I think there could be no defficulty about it. Sir, I went to Wardha to see how the scheme was progressing, once when it was started and then again last year when the agricultural experiment was started. And I embolden myself to say these things before the House. If the Government, along with the patriotism of the people, endeavour to see that the products of the handicraft are sold out, at least a great percentage of the expenditure could be met. That is my proposition. The deficit could be met out of it. I do not know anything about Mr. Narayanan's proposal. I think it could be tried. We want more teachers now and I think all can be absorbed in that case. All these things should be taken into consideration and the resolution then considered.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. A. NARAYANAN TAMPI: Sir, the question of the pay of the Primary School teachers is important from various points of view.

PRESIDENT: Order, order. The problems before the House are : there is a motion by Mr. K. K. Chellappan Pillai, that is number 25 ; and there is a motion by Mr. M. L. Janardhana Pillai about 'Adequate Living Wage'. That is where the discussion is, just now.

MR. A. NARAYANAN TAMPI: The present grades are as honourable members might know Rs. 17-20 and Rs. 22-28. I do not think it is possible at this stage, when the economic position generally is not stable to fix a definite sum like Rs. 30. Conditions will change after sometime and then it may become necessary to increase or decrease it. The best stand to be taken is that a living wage may be given to the teacher. That living wage should be calculated after careful consideration. It is not fair to fix it arbitrarily. If changes are introduced later on, like the shift system and if the teacher is willing to do overtime work, it would be possible to give him a better pay. So, I would request honourable members to consider these points of view. The cost of living in a particular place for example, Alwaye would be more .....

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: Is there any part of Travancore where a man can definitely live with a paltry amount of Rs. 30?

MR. A. NARAYANAN TAMPI: That is exactly the point I wanted to emphasise—a living wage. Let us not come to a definite figure. We should not bind ourselves to a definite figure. A living wage is certainly a very good compromise. They are not evidently going to be starved.....

MR. A. P. UDAYABHANU: So, you are not fixing 30 Rs. because you think it is not adequate?

MR. A. NARAYANAN TAMPI: It is not that. The figure must not be fixed for various considerations. The part that a teacher has to play in times to come is entirely different. It is better to leave the figure for being settled after some time. The question of his pension and Provident Fund, etc ... ...

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: Where is the unwisdom in fixing the irreducible minimum?

MR. A. NARAYANAN TAMPI: Economic conditions are always fluctuating. About fifteen years ago, Rs. 15 was considered to be a substantial amount. Nobody would think that Rs. 15 is a big sum now ; the purchasing power of money has gone down. Various changes would come into existence in the near future. And it is not wise to fix the amount now. Certainly people have a complaint... ...

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: Sir, the very expression 'living wage' is not happy.

MR. A. NARAYANAN TAMPI: The expression is 'adequate living wages'. It is not next to starvation; certainly not. It is not that thin border-line which separates life from starvation. Without a living wage, the teacher cannot do intellectual work. When I said 'living wages', I meant "adequate living wages". He must be able to carry

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. Narayanan Tampi.]

on, doing intellectual work for six hours a day. That is why, it is considered, particularly at this stage when prices have gone high and when things are getting scarce, that no definite figure should be fixed. I have myself done the economic survey and from the statistics collected, I have calculated the per capita income and I can say that the problem is a difficult one. Let us therefore come to the decision to give the teacher an adequate living wage, and leave it there to be taken up later on, according to circumstances which will come in the future with the change in economic conditions.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: The case of Pandits is also equally important; that is 45 to 47.

MR. A. NARAYANAN TAMPI: Well, I think the pay of the Mahopadhyayas, the Siromanies and the Sastries has already been increased and I am sure that the pay of the other pandits will also be considered. Generally, it has to be made clear that the Pandits form an important section in the teaching staff of the school. Hitherto, he has been left out without being given sufficient encouragement. The very fact that the case of the others has been taken up is clear indication that the pay of these Pandits will not be left out of consideration.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: ഇന്നത്തെ സാമാന്യവില, സാമുദ്ധരണത്തിന്റെ വിലവ്, ഇതെല്ലാം നോക്കുമ്പോൾ ഇപ്പോഴത്തെ adequate living wage എന്തായിരിക്കുമെന്നു പറയാമോ?

PRESIDENT: Order, order. Before putting this matter to the vote and as we are with this vote getting away from the question of Primary Education, I shall address a few remarks with regard to what may be called the Government's policy on this question of the wages or the salary of the Primary School teacher taken in conjunction with the other expenditure connected with Primary Education.

There is one matter which has emerged from all these debates and that is, that the bulk of opinion in the State so far as that opinion is reflected by this honourable House, is that the Government should take upon themselves the responsibility of Primary Education. That being so, immediately there devolves upon the Government the welfare and the adequate payment of thousands of functionaries—a number which may increase considerably in course of time as Primary compulsory education grows more and more in the country. Any decision that we arrive at with regard to wages or salaries must necessarily be provisional and should be capable of revision, say, once in five or seven years, because the conditions from time to time would vary. That having been said, the Governments definite opinion is that out of the total amount available for primary education in regard to which Government will have to take a conspectus and come to some kind of decision, the bulk should be devoted to the payment of teachers, to the provision of playgrounds, libraries, apparatus for Nature Study and so forth and as little as possible devoted to school buildings and furniture. I know I shall not be talking in language which is acceptable to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

all sections of educational opinion which have been mainly nurtured upon certain ideas derived from European traditions. I hold strongly that a great deal of the money which is now going in the direction of buildings should be diverted to the payment of the teacher and provision of play-grounds and so forth. I shall, therefore, proceed on the basis, so long as I have the direction and the policy of this Government, that the less the money spent on primary school buildings the better, provided the simple school-houses can stand the fury of the monsoon and are not liable to capsize as certain buildings have recently done. What is absolutely necessary is a very dry floor and protection from the monsoon. If we are to have substantial masonry structures with masonry walls and Mangalore tiles for all our primary school buildings, we might at once say :—"Put by the scheme of primary education." Thatched buildings with proper water-proof arrangements against the monsoon and a dry floor with no benches and no chairs either for the teacher or for the pupils, but mats spread on the floor and desks for the students will be the things that are required for the programme which alone will enable primary education to become universal and compulsory in this State. I am sure many heads will shake in distinct disapprobation of my doctrine, but that is only my personal opinion and that opinion will have to be translated into action only after taking the advice—absolutely well-instructed advice—that may be tendered to the Government. I shall naturally feel reluctant to over-ride or over-rule any advice given to the Government on this matter and I am only indicating my own views as representing the Government's views for the time being. The reason why I am emphasising this apparently irrelevant factor is that unless the country at large reconciles itself to spend as little as possible on school buildings and school furniture and as much as possible on play-grounds and appurtenances like gardens for Nature Study and to reduce expenditure on what I might call accidentals and concentrates on expenditure towards the payment of teachers, we shall not solve this problem aright. Having said that, honourable members will realise that Government are very anxious to see that the teacher is paid an adequate salary. The expression 'living wage' has been objected to, but I do not see any particular reason for the objection, because even the labourer is entitled to assess the Bible. The word 'living wage' has been used by Karl Marx in his 'Des Capita' and also by Lenin. Whether you go by the Bible on the one hand or by Karl Marx on the other, the expression 'living wage' is equally appropriate. At the same time, apart from verbal quibbles a teacher is entitled to be paid as much wage as will enable him to teach his learners in an attitude of self-respect. Government cannot commit themselves to definite amounts as salary. Government have to consider very many questions in respect of this matter, because I believe that we will be having many new Government servants if the resolution of this House is to be implemented. The conditions of their service will

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[President.]

have to be carefully regulated. I, therefore, would now suggest to this honourable House that it is not well to tie the hands of the Government by any particular view, and that is what I would like to say before putting the matter to vote.

The amendment of Mr. M. L. Janardhana Pillai about an adequate 'living wage' was put and carried.

The amendment of Mr. Chellappan Pillai to substitute the expression 'adequate living wage' instead of the figures was put and carried.

PRESIDENT: In response to my appeal, I find that the honourable members have made the following suggestions. Mr. V. S. Krishna Pillai wants to move his resolution on the teaching of tamil. Sry. T. Narayani Amma wants to speak on women's education. Mr. Janardana Pillai wishes to speak on commercial education. I have received no other papers and I would therefore call upon Mr. V. S. Krishna Pillai to move his resolution.

MR. V. S. KRISHNA PILLAI: I move:

"This House recommends to the Government that sufficient number of Tamil High Schools of the type of academic high schools recommended by the Committee for Arabic and Sanskrit high schools be provided for in the taluks of Thovala, Agastisvaram, Shencotta, Trivandrum, Neyyoor, Kalkulam and Vilavancode."

Resolutions 26 to 32 may be taken together.

In moving this resolution, I have to perform a very sacred duty that has been entrusted to me namely, to convey to you the gratitude of the people of Agastisvaram for introducing compulsory primary education in that locality. Sir, the other day, the Director of Public Instruction in his magnificent reply to Mr. T. K. Narayana Pillai's motion was referring to the reluctance of the people in sending their children to the school. It is a sorrowful fact, and it is also due to the poverty that sufficient encouragement could not be provided by the parents to educate their children.

Coming to the resolution, Sir, the report, generally speaking, does not give much scope for the study of literature as such. In other words, the insistence on the study of literature in the educational system of the country has not been given sufficient prominence. It may be due to the number of these graduates in Arts hanging upon the offices for employment. But so far as the educational attainment of a perfect man is concerned, a cultural attainment is a necessity. The tamilians as a whole in Travancore have not yet attained a high cultural level and their demand has not yet been adequately met by the existing High Schools in the State. The highest Tamil education at present is of the ninth class standard. The ninth class School Leaving certificate examination is the highest examination in tamil in Travancore. A candidate procures this certificate in his 14th year. Thereafter his cultural study comes to an end. A knowledge of tamil literature acquired at that period of his age, in comparison with the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Malayalam literature that a boy of fourteen or fifteen years of age is able to acquire is entirely different. The poor Tamil boy crams certain classics and texts and is unable to express himself clearly. It is a sorrowful plight which I trust no body could deny.

PRESIDENT: What does the honourable member attribute it to?

MR. V. S. KRISHNA PILLAI: Because of the number of years at his command after his Middle School course, he gets only two years for the study of Tamil literature. As the Director of Public Instruction expressed so beautifully the other day the genius of the Tamil language is such that there is a fundamental difference between the spoken language and the written language.

PRESIDENT: It used to be so, but within the past ten or fifteen years, thanks to the many journals and to the work of a certain number of poets and prosewriters, a very big change has come over the scene.

MR. V. S. KRISHNA PILLAI: Yes, Sir. In the field of literature, a sort of renaissance is being achieved.

PRESIDENT: For instance, it was very difficult for a man like me to read and understand high class Tamil literature produced fifty years ago, but in the last twenty years the Tamil literature has gradually passed from the entire 'Senthamil' (ചെന്തമിഴ്) style to a modern and popular style. So we would be seeing a lot of change in that direction in the coming years. It only wants a certain amount of fostering by leading men and publishers.

MR. V. S. KRISHNA PILLAI: Thank you, Sir. But the question is whether the present change in the literature or from the literature as existed during the period of renaissance would be able to equip completely a boy of fourteen years of age with sufficient working knowledge of the literature. Tamil literature should, knowing as you do, be given a sort of extended period of study after the Middle School course. What I want to impress upon you, Sir, is this. After the post-primary school period, at least a seven year course of study must be given to Tamil as is given to Sanskrit and Arabic.

PRESIDENT: The honourable member will realise that one of the results of giving that extended training in Sanskrit or Arabic has been that they are not very popular. As a matter of fact, they are going to be less and less popular as years go by. Feeling as I do, even with my little knowledge of Malayalam, I find that unlike most of the other Dravidian languages, Malayalam is practically based on Sanskrit excepting of course a few terminations. But even among the Malayalam speaking people, Sanskrit study is today offering less attraction, and the number of people attending Sanskrit institutions is on the decrease because they think that too much time is taken up by the study of Sanskrit. The honourable member will keep that in mind

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[President.]

in dealing with this aspect of increasing the number of hours for Tamil. Whether it is right to lessen the number of hours in Sanskrit or Arabic is a matter to be considered.

MR. V. S. KRISHNA PILLAI: I realise that, Sir. I feel that instead of producing these imperfect and sorrowful figures out of the 9th class, I should insist on a thorough study of the Tamil language extending over a period of seven years on the ground which you yourself propounded, namely, of popularity. We must realise that we have to attain a certain standard in that language especially when 2½ crores of people on the other side of the Ghats are having a standard of study in the same literature. Sir, in the Tamil speaking country, the people are having a certain standard of literary attainment to which we also should conform, because you will see that in spite of all that is being said about the foreigners, we cannot disassociate ourselves from a population of 2½ crores living on the other side of the Ghats. Therefore, I would insist upon our attaining a certain standard which would be in conformity with that obtaining in our adjacent country.

Another reason for my argument is that we have been for a long time pining for a change in the outlook of our education and therefore we fervently hope that this Report would give us this change. As it is, I find we have not yet had a change, not that the importance of Tamil education has been lessened but that our hope for a change has not yet come true. The students of the ninth class do not possess even a working knowledge of Tamil.

Another reason which I want to impress upon this House is this: In Travancore, you may consider the number of merchants and traders in all the important towns in relation to the latest census. You will then find that 90 percent. of the merchant community is composed of Tamilians. The entire trade in South India is conducted in Tamil. Furthermore, the period which we are going to enter is going to be one of industrial production. After all, before we find a market for our products in America and other places, we have to secure the nearest market in Tamilnad.

So much so that our commercial transactions and other correspondence and intercourses have to be maintained in the Tamil language.

MR. A. P. UDAYABHANU: Is it classical Tamil that we are going to pursue?

MR. V. S. KRISHNA PILLAI: Let classical tamil take care of itself. This 9th class holder is a different specimen from the 9th class Malayalam certificate holders. That is my position.

MR. KAINIKKARA M. PADMANABHA PILLAI (*Education Special officer*): Has the Committee recommended the continuation of the 9th class in Tamil High Schools?

MR. V. S. KRISHNA PILLAI: No. The Committee has recommended the abolition of the 9th class in the Tamil High School and the 7th

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Class in the Malayalam Middle School. We have been longing for that abolition, for, we wanted a change for the better; but we have not got it. On the other hand we have got a change for the worse. In the Middle School we get only a three years' training, and within that period we have to teach our boys 'Naladiyar' and 'Kalithogai' and other literary pieces to learn which the desire of the Tamilian knows no bounds.

I have to make another appeal. The make-up of the Tamilian is something very peculiar. This honourable House will sympathise with me when I say that his language is a very serious matter for a Tamilian. To him his language is everything. In fact, I should say he is a slave to his language. I should say further that he is a fanatic and is some times even irrational in that respect.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: We, Malayalees are not so.

MR. V. S. KRISHNA PILLAI: I cannot claim to speak on behalf of the Malayalees. That is why I say that you have to sympathise with the Tamilians. To him, his language is the sweetest on the face of the earth. It is the most beautiful and the music of it is enchanting. You will be immensely pleased with it; you cannot but be easily drawn into it. That is an open fact. Nay, it is a hard reality which we have to take into account.

The mental make-up of the Tamilian is that he always has a particular regard for his language. You know how this feeling has been displayed through a political shout in the Madras Presidency. What I submit is that we have been for long crying for a change in this country, not only to save our language but to save our boys as well.

PRESIDENT: Order, order. I should like to know exactly the point to which the various contentions of the honourable member lead. Assuming for a moment that Tamil is both a classical and spoken language and assuming that the Tamilian is susceptible to the charms of his language, the position now is, whether it should be treated for instruction in that particular juncture of scholastic life, as other spoken languages are treated or as classical languages are treated. I take it that the honourable member wants Tamil to be treated as a classical language in the definite conviction that the Tamilian prefers, what may be called the old classical Tamil which is not easily understood by the masses today and would not exchange it for the ordinary and spoken Tamil which he considers, as an inferior vehicle of expression. Am I right?

MR. V. S. KRISHNA PILLAI: Let me put my case plainly. The thing is, after this middle school course or, after the post-primary period we like to have, instead of 6 years' training, a seven years' training. And our 7 years' course should be an intensive study of Tamil literature. The kind of Tamil literature whether it is to be of a light

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[MR. V. S. Krishna Pillai.]

type or of the classical type or of the renaissance type is a matter which ought to be given to the experts who take up the syllabus. What I submit is, that 7 years' intensive study, instead of the three years after the Middle School course, will give our boys a complete equipment in that language whether classical or otherwise. This is what I am asking for. This is the considered opinion of the Tamil population. Therefore considering all these aspects of the matter, considering the amount of inconvenience to the Tamil population, and considering also the changes that this scheme envisages, I would crave the indulgence of the House and request the Members to support my motion.

MR. NESAMONY: I second it. In seconding I just want to say a few words. The Pro-Vice-Chancellor the other day stated that Tamil is only a provincial language and that the importance which has been given to Sanskrit or Arabic cannot be given to Tamil. Whatever that may be, our claim is that Tamil should be treated in the same way as Arabic and other languages are treated. In the Report that is placed before this House, special preference has been given to Arabic and Sanskrit and for the study of the literature and culture of these languages. Our contention is that similar provision may be made for the study of Tamil literature. Attempts are being made in the Madras Presidency both in the Annamalai and the Madras Universities for the revival of this Tamil literature. Tamil is coming to its own and importance is being attached to its literature. They are giving facilities for the regeneration of this language. In this State, we see that Tamil is not being fostered very much. As the Director of Public Instruction stated the number seems to be on the downward grade. I submit that it may be due to the fact that Tamil has not been sufficiently encouraged. In the Village Test and the Anchal Test and all the other similar tests the only language that is adopted is Malayalam. Necessarily these village officers who have just passed the 9th class or 7th class have to pick up Malayalam because the Government records are in Malayalam and they are forced to study Malayalam. That is the position to which the Tamilians have been reduced though it is seen from earlier records that all Government records were in Tamil. So I request that ample facilities may be given for the study of the Tamil literature. That is why we pray that a special High School may be granted to the Tamilians.

In the matter of text-books in the Tamil language, I wish to bring to the notice of Government that Tamil texts for the primary schools, though revised twice, are not in pure Tamil. The difficulty seems to have arisen from the fact that the people who are asked to write these text-books are not fully conversant with the teaching of Tamil in the primary school so that illustrations point one way and the words a different way. So I submit that in future the Tamil text-books which are written for the use of the primary classes should be in pure Tamil written by people who are conversant with the primary class teaching and directed by a Tamil Scholar. That is the suggestion which I wanted put forward in one of the resolutions.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

There is another matter. In the curricula that is prepared for special examinations, there seems to be great difference from the syllabus of other Universities. Advantage may be taken of the syllabus for these examinations in the Annamalai and Madras Universities. It appears to me on a comparison of the syllabus prescribed for the Vidwan of the Travancore University and the Vidwan of the Madras University, that the Travancore University syllabus seems to be of a poorer standard.

In the syllabus, larger portions are prescribed for Madras examinations. The Vidwan in Madras, seems to be a course of three years, the entrance, the preliminary and the final, whereas in Travancore it is only of one year's duration. So in regard to syllabus also, attention has to be paid to the development of the literature and advantage may be taken of the existing syllabuses in other universities. I support the motion and pray that the same treatment may be given to Tamil as to the other languages.

MR. M. L. JANARDANA PILLAI: In regard to this subject I have to bring to the notice of this House that there are certain centres in Travancore where a large number of Tamilians live. For instance, towns like Alleppey, Quilon and North Paravoor are centres of Tamilians. Alleppey has produced Tamil scholars of emenence, like the late Professor Sundaram Pillai, a great scholar in Tamil as well as in philosophy. In the olden days there were a number of pial schools where something like four years' course of education in Tamil was imparted to all the Tamilians irrespective of caste or creed. The commercial community which represented all cammunities like the Hindus, Christians and the Muslims, maintained their accounts in Tamil and even Malayalis, I mean the non-Tamil people, in those localities learnt Tamil and they also kept their accounts in Tamil. That was the position some years back. I refer particularly to Alleppey, Quilon and Parur. After some time these schools disappeared and Government schools came into existence. For the first few years, Tamil munshis were appointed. We must admit that the Tamilians are not so numerous as the other communities are, and therefore they could only send a small number of children to each class. So much so, the inspecting authorities, who were not particularly friendly towards Tamil, I suppose, began to say that the number of boys and girls who attended school and took Tamil as their second language became smaller and smaller so that the munshis were disbanded or sent to other areas. That is the present position. Therefore one section of His Highness' subjects, I mean the Tamilians, have no means of getting any education in their own language, they have no means of getting it either in aided or in Government schools and they have lost the chance of getting primary education in Tamil, their mother tongue. I do not think that this Report too has given any attention to that aspect of the question.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[MR. M. L. Janardana Pillai.]

I, therefore trust that that aspect will receive consideration of Government in the new arrangement that is to come into existence.

MR. J. E. A. PEREIRA (*Commerce and Industry, South*): I have great pleasure in supporting the motion. Since we know the value of Sanskrit and Arabic we are glad that a rightful status has been given to these two languages. But I fail to see why Tamil alone should be singled out for cinderella-like treatment. We must remember the fact fact that it is spoken by an appreciable portion of His Highness' subjects—the other day Mr. Nataraja Pillai said that literacy in Tamil was dwindling since the last census. This ought not to be allowed. Let us also remember the fact, as pointed out by Mr. Nesamony, that it was once the State language, I do not see why we should ignore that important language. The other day when I visited the Rangavilas, Art Gallery, it gave me no small pleasure to see the Act of Dedication of the whole state to Sri Padmanabha by the late Marthanda Varma of hallowed memory, in Tamil. This being the case, I do not know why this language should not be put on a par with Arabic and Sanskrit. Now that we have approached education in a realistic manner, it behoves us all the more to encourage this language also. I certainly visualise that as a result of our adopting Tamil as the medium of instruction, the standard of English may be little lowered temporarily.

PRESIDENT: I do not think so. I myself believe that the knowledge of English will only be improved and not minimised by the mother tongue being the medium of instruction.

MR. J. E. A. PEREIRA: That may be a difference in opinion. I certainly do not exclude the possibility of just a bit toning down the standard of English temporarily. But with the intensification of the study of mother-tongue all temporary set-backs will automatically vanish and if we have the courage of conviction of the real merit of our mother-tongue, we must adopt it as medium of instruction. With these few words, I support the resolution.

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: The Educational Reorganisation Committee has submitted its report in which it visualises education in the mother tongue up to the high school standard. That is a proposition which is agreed to by the Tamilians. They do not want to deviate from this general scheme. Their opinion as I understand it at present—I had occasion to consult the sense of the community—is that the provision now made for the study of Tamil language in the present scheme is not sufficient to give an average student a grip over the language and its literature. Tamil language possesses a literature which can be mastered only by assiduous study for a number of years. I need not tell you, Sir, that Tamil possesses an ancient literature and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

its Sangham literature is so far different from the present-day Tamil, that to get a sufficient working knowledge of that literature the average student will have to devote years of hard study. An opportunity for that study is the only demand that is before this House. In the Tamil areas, the present scheme of reorganisation may be effected, but, at the same time, some few Tamil schools, say one or two schools for each taluk where the population is predominantly Tamilians, may also be started where a specialised course of study of Tamil literature is provided for. That is the only thing which Tamilians, as a community, demand from the Government.

According to the committee's proposals, two different courses are provided, for Sanskrit, a four years' course in the middle school and another three years in the Sanskrit High school. Parallel schools like that should be provided for Tamil so that a boy who passes out of the Primary school may have an opportunity of studying Tamil for four years, so that he may get an average working knowledge of the language, and then join the general academic high school and carry on the general course and finally enter the college. Let him devote one more year for the study of Tamil literature, and get a sufficient mastery over it and then fit himself into the general scheme.

I also advocate the establishment of special Tamil High schools for those students who do not wish to join the university course, so that they may have an opportunity to study the literature and get a mastery over it.

I would invite the attention of the House to another fact. The Tamilians' religion is a distinct sectional form of Hinduism. For their religious observances, they have to study Tamil literature. Through various facts which have come to the notice of the House, it is clear that Tamilians, as a class, are a little bit conservative. They do not take to modernity as other classes do. I confine my remarks to the Travancore Tamilians. In their conservatism, they are only inclined to study Tamil.....

PRESIDENT: What I have ascertained from the actual state of things, is that the knowledge of Tamil here is not pervasive.

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: No, Sir. As regards Tamil literature, there are several families in South Travancore and in Trivandrum also, who have gone deep in its study. They make it a principle to study at least some of their religious texts. And I need not tell you, Sir, that most of our religious texts are in poetry. An average working knowledge in the language will not enable one to follow the texts correctly and understand it. On these two grounds, it is necessary that special high schools for Tamil should be provided. It may not be popular in the sense in which other academic high schools may

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. S. Nataraja Pillai.]

be. I quite visualise that. But, all the same, I will urge for the consideration of the House that opportunities should not be denied for the study of their mother tongue and for the proper observance of their religion. That is a duty of the State. If sufficient number of pupils are forthcoming for running the schools, an opportunity should be provided in the general scheme presented before the House, to start special schools for the study of Tamil and its literature. It is not a case of the Tamilians standing aloof from the general scheme of educational reform. Certainly, as citizens of the State we are prepared to fall in with the general scheme. We do agree with it, but what we ask for is that we should be given the opportunity and the facility to study our language and get a mastery over it. That is our only prayer. Therefore I would request that similar facilities as is given to Arabic and Sanskrit should also be given to the study of Tamil. I do not want to go into the question whether Tamil is, as it is according to the Pro-Vice-Chancellor, a provincial language or whether it is a classical language.....

PRESIDENT: I do not think the Pro-vice-Chancellor doubted the position of Tamil as a classical language.

MR. H. C. PAPWORTH: I have no doubt on the point whatever, Sir.

MR. A. NESAMONY: I can assure the House that the Pro-vice-Chancellor did say that.

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: I am very sorry, Sir. I got this from Mr. Nesamony. If I am wrong, I am sorry. But that is not the question which we are going into. One thing has to be conceded that for a study of Tamil language and literature more time is required than is provided for it in the present scheme. So, praying that opportunities should be given for starting special Tamil schools, I support the motion.

SRY. T. NARAYANI AMMA: I heartily support the motion. In doing so, I have to endorse the arguments advanced by my honourable brother members in favour of Tamil. I need hardly point out that the teaching of Tamil is highly important in a State like Travancore where a large section of the population are Tamilians. Therefore, as suggested in the resolution tabled for the discussion in the House, the institution of special schools as provided for Arabic and Sanskrit recommended by the committee, should engage the earnest attention of Government.

Along with this, may I also point out the necessity for more Tamil readers and for the institution of a Tamil HonoursCourse in the University College. In this connection I wish to point out that this reform is made easier by the munificent donation of Dr. Alagappa Chettiar to whom the thanks of all the Tamilians and educationists are due in an eminent measure

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. T. T. KESAVAN SASTRI: സർ, ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ ആത്മാർത്ഥമായി അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു. നമ്മുടെ യൂണിവേഴ്സിറ്റി സംസ്കൃതത്തിനും അറബിക്കും നൽകുന്നതുപോലെയുള്ള പ്രാധാന്യം തമിഴ്ഭാഷക്കും സദയം നൽകുണമെന്നുള്ളതാണല്ലോ പ്രമേയം. ഇതെ ഉയും സ്വീകാര്യവും ആദരണീയവുമായ ഒരു അഭ്യർത്ഥനയാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. സർ, തിരുവിതാംകൂർ സർവോപരി നാല് ഭാഷാ വ്യവഹാരപഠനപാരമ്പര്യമുള്ളതാണല്ലോ. പിൻതുടരുന്നത് ഇംഗ്ലീഷ്, മലയാളം, തമിഴ്, സംസ്കൃതം എന്നീ ഭാഷകളുടെ അഭ്യസനത്തിനുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളും ഇവിടെ വേണ്ടുവോളം ഉണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത സ്ഥാപനങ്ങളും എല്ലാം യഥായോഗ്യം യൂനിവേഴ്സിറ്റിയുടെ കൺട്രോളിലും പരിഷ്കരണത്തിലും ഇരിക്കുന്നു. എഡ്യൂക്കേഷൻ പരിഷ്കരണക്കമ്മറിക്കാർ, ഈ വിവിധഭാഷകളുടേയും സ്ഥാപനങ്ങളുടേയും കാര്യം ഒറ്റക്കൊറ്റയ്ക്ക് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. തമിഴ് ഭാഷയുടേയും സ്ഥാപനങ്ങളുടേയും വളർച്ചയ്ക്ക് ഗവണ്മെന്റ് സദയം നൽകേണ്ട ആനുകൂല്യങ്ങളേപ്പറ്റി പല മെമ്പറന്മാരും ഇവിടെ ചെയ്ത പ്രസ്താവനകളും അതീവ ശ്രദ്ധേയങ്ങളായിരിക്കുന്നു. ഒരു മലയാളിയായ എനിക്കു തമിഴിന്റെ കാര്യത്തിൽ അഭിപ്രായം പറയുവാനുള്ള പ്രാഗത്ഭ്യത്തെപ്പറ്റി ആരും ശങ്കിക്കുന്നതിനിടയില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. മലയാളി എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞതിൽ ദേശീയജാതിനാമവ്യാഖ്യാനത്തിന് ഇതു വിധേയമാക്കുകയില്ലെന്നും, ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ജന്മസിദ്ധവും; സർവാദരണീയവും, മൗലികവുമായ അവകാശമാണല്ലോ വ്യവഹാരസ്വാതന്ത്ര്യം. അവരവർ അഭ്യസിക്കുന്ന ഭാഷകളിൽനിന്നും സംലബ്ധമാകുന്ന വ്യവഹാരസാധ്യതയെപ്പറ്റി എടുത്തുപറയേണ്ടതായിട്ടില്ലല്ലോ. ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കുന്നവർ ഇംഗ്ലീഷിലും സംസ്കൃതം പഠിക്കുന്നവർ സംസ്കൃതത്തിലും മലയാളം പഠിക്കുന്നവർ മലയാളത്തിലും, എന്നപോലെ തമിഴ് ഭാഷ അഭ്യസിക്കുന്നവർ തമിഴിലും പഠിപ്പിനനുസരിച്ച വ്യവഹരിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിൽ തമിഴ് മാതൃഭാഷയായി ഉപയോഗിക്കുന്നവരുടെ സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്സ് ഇവിടെ പലരും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലെ സകലജനങ്ങളുടേയും സംസാരഭാഷ തമിഴാണെന്നു കാണുന്നു ഈ പാരമ്പര്യം പരമ്പരാനുഗതം നിലനിൽക്കുന്നതാണെന്നു ചരിത്രം സാക്ഷീകരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. സർ, ഈ അവസരത്തിൽ ഭാഷയേപ്പറ്റി ചിലതു പറയുവാൻകൂടി ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, തമിഴ് എന്തു കൊ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. T. Kesavan Sastri.]

ർഷണീയവും സുന്ദരവുമായ ഒരു ഭാഷയാണ്. സംസ്കൃതത്തേയും മലയാളത്തേയുംകാൾ വ്യവഹാരസൗകര്യവും ശ്രോത്രസുഖവും തമിഴിനുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇതു് ആർക്കും തോന്നിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു അഭിപ്രായമാണെങ്കിൽ എനിക്കതിൽ മറ്റൊന്നും പറയാനില്ല. തമിഴ് ഭാഷസംസാരിക്കുന്നവരിൽ സവിശേഷമായ ഒരു ശാന്തസുന്ദരഭാവവും വീക്ഷിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ട്. നേരെമറിച്ച് എന്റെ ഈ അഭിപ്രായം ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷസംസാരിക്കുന്നവരിലോ മലയാളമോ സംസ്കൃതമോ സംസാരിക്കുന്നവരിലോ എടുത്തുകാണിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. സർ, തമിഴിന്റെ അഗാധമായ മേന്മകളെപ്പറ്റി ഇവിടെ വിവരിച്ചുപറയാൻ തുടങ്ങിയാൽ സമയം അധികമാകും. അനർഘങ്ങളായ തത്വരത്നങ്ങളുടെ സങ്കേതമായ തമിഴ് ഭാഷ മിക്കവാറും സർവ്വവ്യാപകമാണെന്നതന്നെ പറയാം. തമിഴ് പഠിച്ചിട്ടുള്ള ഏതൊരാൾക്കും ഇൻഡ്യയിൽ മാത്രമല്ല, വെളിയിലും സഞ്ചരിക്കാം. മലയാളത്തിനോ, സംസ്കൃതത്തിനോ ഇത്രത്തോളം മെച്ചമോ മേന്മയോ ഇല്ലെന്നു പറയുന്നതു് യാഥാർത്ഥ്യംതന്നെയാണ്. യൂറോപ്യന്മാരും, സിക്കുകാരും അറബികളും ബൗദ്ധന്മാരുമെല്ലാം പ്രായേണ തമിഴ് ഭാഷാവ്യവഹാരത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടുന്നതു് നമുക്കനുഭവമാണല്ലോ. പഠിക്കാനും പറയാനും എളുപ്പം. തത്വങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാൻ വേഗത—ഇതു് ഒരു പ്രത്യേകവൈശിഷ്ട്യം തന്നെ. തമിഴിന്റെ സംസാരപാരമ്പര്യത്തിൽ ഇവിടത്തെ പുലയർ മുതലായവർക്കുള്ള പങ്ക് ഇന്നും വ്യക്തമായി കാണാവുന്നതാണ്. ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിലെ പുലയർ മലയാളം പറയുന്നവരാണധികവും. അവരുടെ ഇടയിൽ ഇന്നും നിലനിന്നുവരുന്ന നാൻ, വന്തു, നിങ്കൾ, നാങ്കൾ ഇത്യാദി പദങ്ങളും മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലെ നാളി, കോളി, വാള, ഇത്യാദി പദങ്ങളും ഇതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. സാർ, ഒരു പുലയനായ തിരുവള്ളുവർ എഴുതിയിട്ടുള്ള തിരുക്കുറൾതന്നെ തമിഴ് ഭാഷയിലാണല്ലോ. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ സമയംപോരാതെവരും. ഒരു കാര്യംകൂടെ പറയുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇവിടെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷക്കു ഗണ്യമായ പ്രാബല്യം ഇല്ലാതിരുന്ന അവസരത്തിൽ ഭരണസാരഥ്യം ഏറ്റിരുന്ന മന്ത്രിപുംഗവന്മാരായ രാജാ സർ ടി. മാധവരായർ, രാജഗോപാലാചാര്യർ, വി. പി. മാധവറാവു മുതലായവർ ഇവിടത്തെ മലയാളികളുമായി അടുത്തു തമിഴിന്റെ സവിശേഷമായ സഹായത്താലായിരുന്നു, കാര്യങ്ങൾ ജനങ്ങളെ അധികവും ഗ്രഹിപ്പിച്ചിരുന്നതെന്നുള്ള കാര്യം പ്രത്യേകം അനുസ്മരിക്കാവു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്നതാണ്. ഇന്നാണെങ്കിൽ മറ്റു ഭാഷകളുടെ വളർച്ച എന്നപോലെ തമിഴും സർവസാധാരണമായി പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പിന്നെ എന്തുകൊണ്ട് തമിഴ് ഭാഷയ്ക്കു പ്രാധാന്യം നൽകിക്കൂടാ എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്. തമിഴും മലയാളവും ദ്രാവിഡഭാഷകളാണല്ലോ. "സംസ്കൃതമഹിമാരിഗളിത്ത് ദ്രാവിഡഭാഷാക്കളിങ്ങനെ മിളിതാ", എന്ന് പണ്ഡിതമൊഴിയുണ്ട്. സംസ്കൃതത്തിന്റെ സാഹ്യം കൊണ്ട് പുഷ്ടിപ്പെട്ടുന്ന മലയാളത്തിനും തമിഴിനും യുനിവേഴ്സിറ്റിയിൽ വേണ്ടുവോളം പ്രോത്സാഹനം ലഭിക്കാതിരുന്നാൽ അതു വളരെയേറെ ദോഷം ചെയ്തുകതന്നെ ചെയ്യും. അതിനാൽ ഈ പ്രമേയം ഈ സഭ അംഗീകരിച്ചും, പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചും, കാണുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട്, ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ, സപ്പോർട്ട് ചെയ്തു കൊള്ളുന്നു.

MR. A. P. UDAYABHANU: Sir, I move for a closure of the debate.

The motion of Mr. Udayabhanu was put to the House and carried

MR. KAINIKKARA M. PADMANABHA PILLAI: It is in a rather embarrassing position that I find myself in today. Almost all the members who represent Tamil-speaking areas and who are born Tamilians have, unanimously supported the motion. At the same time, as an educationist I find it rather difficult to appreciate the position. Mr. Nesamony stated that the importance that the committee gave to Sanskrit and Arabic is not given to Tamil. The fact is just the opposite. We gave so much importance to Tamil and Malayalam that we were forced to recognise Sanskrit and Arabic as second languages and provide separate schools. The whole scheme before the House is for education in Tamil and Malayalam. And the high schools hereafter are going to be Tamil and Malayalam high schools. Sir, the one set of schools in Travancore which have come in for the greatest amount of criticism for a very long time past are the Malayalam and Tamil middle and high schools. As one of our Ex- Directors of Public Instruction once stated, they are "cheap, and nasty, poor schools, bad buildings, bad equipment, badly paid teachers and ill-fed students," that is the picture of the Malayalam and Tamil schools. Various committees have repeatedly recommended that a change is necessary. One of the most difficult problems that this committee had to face was how to amalgamate these parallel courses of study. Now, the committee has come to an agreed conclusion, which would solve the problem once for all. In the place of these parallel courses of study, we have recommended a single course, the middle and the high school with the mother tongue as the main language and the medium of instruction and English as a compulsory second language. They will be Malayalam schools in Malayalam-speaking areas and Tamil schools in the Tamil-speaking areas.

Why should we provide for separate Sanskrit and Arabic high schools? The simple answer is that there is no form of school in which we can make Sanskrit or Arabic, the medium of instruction. At the same time there is a demand for Sanskrit education in the Country and we had to conform to that wish by providing separate schools.

MR. A. NESAMONY: Is English taught in the Middle and High Schools?

MR. KAINIKKARA PADMANABHA PILLAI: Yes, as compulsory second language.

Because there was no form of school where we could carry on instruction in Sanskrit and Arabic, we were forced to agree to a distinct form of school where they would be taught. But because the ordinary schools in Travancore hereafter would be Tamil and Malayalam schools, we did not feel it necessary to recommend similar provision for those languages.

The recommendation of Mr. Krishna Pillai is to provide a seven years, intensive study of Tamil. As an educationist, I believe that both the aspects will go against the interests of Tamil because, at the end of the seven years' course, a boy will find himself exactly in the same position as a boy who has completed the ordinary High School course. And a parent, I think, would think not twice, but a hundred times before sending his boy to a school, which will require seven years to bring the boy to the standard which another school will bring him to in six years' time. I do not know what Mr. Krishna Pillai means by an intensive study of Tamil. If it means specialised knowledge in the language, which would result in the lowering of standard in other subjects I would like to say that a seven years' course would take the boy nowhere. In the Sanskrit and Arabic schools, we have so formulated the curriculum, that, at the end of the high school course, they will have as firm a grounding in all the subjects as the other boys in the ordinary schools have. So this special Tamil school with its seven years' course will lead the students nowhere.

Another argument put forward is that the students do not get an intensive study of Tamil literature. I may say that we have recommended that in the High Schools Tamil and Malayalam may be taught as optional subjects which any student may take up. But if still further proficiency is required, they must go to the university. There is a limit to the content of a syllabus. There is a limit always to the extent of intensive study by a boy.

After the High school stage, a boy who wants to specialise in Tamil can take the Vidwan course. If in the high school stage, an attempt is made to explore the unfathomable depths of Tamil literature, it would be harmful to the students.

MR. V. S. KRISHNA PILLAI: Sir, Mr. Padmanabha Pillai.....

PRESIDENT: There has been a closure motion. The question before the House is, the motion by Mr. V. S. Krishna Pillai:

"The House recommends to the Government that sufficient number of Tamil High Schools of the type of academic high schools recommended by the Committee for Arabic and Sanskrit high schools be provided for in the taluks of Thovala, Agastiswaram, Sheucotta, Trivandrum, Devicolam, Kalkulam and Vilavancode."

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

The motion was put and lost. A poll was taken and the following results were recorded.

AYES. (17)

1 Rajyasevaniratha S. Chattanatha Karayalar
2 Messrs. K. K. Chellapan Pillai.
3 ,, A. P. Udayabhanu
4 ,, P. S. Nataraja Pillai
5 ,, K. A. Mathew
6 ,, J. E. A. Pereira
7 ,, P. M. Varughese
8 ,, C. S. Lekshmana Aiyar
9 Messrs. D. Thomas
10 ,, Thiraviam Nadar
11 ,, A. Nesamony.
12 ,, V. S. Krishna Pillai
13 ,, S. Muthukaruppa Pillai
14 ,, T. T. Kesavan Sastri
15 Sry. T. Narayani Amma
16 Mr. M. L. Janardanan Pillai
17 ,, Yesudian

NOES. (23)

1 Messrs. K. G. Kunjukrishna Pillai
2 ,, S. Narayana Aiyar
3 ,, C. P. Gopala Panicker
4 ,, H. C. Papworth
5 ,, A. Narayanan Tampi
6 ,, Kainikkara M. Padmanabha Pillai
7 ,, T. K. Gopalan Nair
8 ,, B. Paramu
9 ,, C. Kumaradas
10 ,, T. P. Velayudhan Pillai
11 ,, V. Gangadaran Nair
12 Messrs. K. G. Kesavan Nair
13 ,, P. S. Gopala Pillai
14 ,, M. K. Nilakantan
15 ,, K. Sukumaran
16 ,, V. Madhavan
17 ,, T. K. Narayana Pillai
18 ,, J. T. Morais
19 ,, Warkala K. Madhavan
20 ,, Chazhikattu Joseph
21 ,, P. K. Kuriakose
22 ,, K. A. Mahomed
23 ,, M. R. Ramakrishna Pillai

NEUTRALS (7)

1 Messrs. P. Kochukrishna Pillai
2 ,, P. S. Mahomed
3 ,, P. K. Kunju
4 ,, K. G. Thomas
5 Messrs. M. K. Chandrasekhara Bhattathiri
6 ,, P. R. Atchuthan
7 ,, P. C. Adichan

MR. M. R. RAMAKRISHNA PILLAI (*Chirayinkil* cum *Nedumangad*): Sir, I move "This Assembly recommends that in the sphere of women education, diversified courses of study, particularly suited for women be introduced, such as domestic science, mother craft and care of children hygiene, social welfare, nursing and first aid, music, painting, sculpture embroidery, needle-work, etc."

PRESIDENT: Is not the honourable member moving resolutions Nos. 56 and 58 together?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. M. R. RAMAKRISHNA PILLAI: Yes, Sir. There are facilities for the practical implementing of this resolution because we have got a women's college attached to the University. Those of the more intellectually advanced who want to pursue the ordinary course of studies in arts and science can go to the men's colleges and there they can continue their studies and compete with men. I do not wish to speak more on the subject because there are other honourable members who wish to speak on the same subject.

SRIMATI T. NARAYANI AMMA: In supporting the motion, I wish to speak about the women's education in the schools and colleges. With regard to the most important question of the education of girls, the Committee has suggested that in the middle schools satisfactory arrangements should be made for the special training in music, sewing, dancing and home-craft for girls and also provide special facilities for games. But, a comprehensive scheme of diversified course of study for women does not seem to have been kept in view by the Committee. I beg to commend to the attention of the Government the suggestions made by the special committee appointed by the University of Madras in regard to the whole question of women's education.

Coming to the question of colleges, though I certainly favour co-education, I am anxious that the women's college should continue to function with its status further raised and with its curricula of studies further revised. A first grade women's college of the type of the Lady Irwin College in New Delhi with some modifications to suit local conditions and with four or more faculties as recommended by the Committee will be an acquisition for Travancore and that will fit in with the scheme of many-sided reforms which are being introduced in our progressive State. Another point that I venture to refer to, is in regard to the admission of students to collegiate courses. I am very glad to note that while one of the objects of the committee's recommendations is to equip young men and women to get employment, the committee is anxious also to improve the nature and standard of education in all its stages. This is as it should be. An improved collegiate course will be a fitting superstructure to the scheme of education as recommended by the Committee. But I beg to ask should the admission to collegiate classes be made more difficult? Should only the most brilliant students be enabled to undergo a collegiate course? Should not others also be given a chance therefor? What I mean to say is that while students with extraordinary abilities be offered scope for post graduate studies and other advanced courses, the others should also be given an opportunity to undergo a collegiate course and come out as graduates. Otherwise the cultural position of Travancore as disclosed by the number of graduates in future is likely to suffer. Let, by all means the most rigorous test be applied so far as public service is concerned. But my humble view is, so far as admission to collegiate courses is concerned, the rules and conditions should not be made so rigorous as to exclude those who wish to have the benefit of such a course irrespective of the question of this desire or fitness for entry into the public service.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

With regard to the question of co-education I am glad that the Committee has recommended that the present system of co-education should be consistantly followed throughout the primary stages. The Committee only says that there should be a larger proportion of women teachers in the primary schools and that women teachers should teach in the lower classes of the primary schools. The students attending in these schools will be below ten years of age and the Committee has admitted and it is widely recognised that women teachers are more suited than men teachers to handle young children. As I have more than once urged the importance of such a reform I feel that it is highly necessary that all the children above five years of age should be taught by women teachers. As I have already said Sir, every woman has a maternal instinct. Therefore they are more competent than men to handle and teach young children. Some of the advantages of having women teachers in primary schools have been stated in that Committee's report. So it is highly necessary that all the children up to the fifth class of the primary schools should be taught by women teachers.

In the middle schools also the Committee has recommended that there should be a mixed staff. I should suggest that there should be a larger proportion of women teachers in middle schools.

MR. J. E. A. PEREIRA: I have very great pleasure in supporting this resolution. In doing so, I would like to emphasise the wholesome ideal that encouragement should be given to special subjects like domestic science mother craft etc. Cardinal Newman has said if you educate a girl you educate a family and if you educate a boy you educate an individual. It is said that the proper place of women is their homes. What we now find is that due to the lop-sided modern civilisation it has brought the women to compete with men and they ramble.....

PRESIDENT: I do not think that there should be elaborate discussion on this matter because I do not think there will be much controversy if Srimati T. Narayani Amma would not insist that in professional courses there should be a large proportion of women.

MR. J. E. A. PEREIRA: All that I desire is to support Mrs. Narayani Amma's resolution to give special attention to useful studies like domestic science, mother-craft etc. to women.

SRIMATI T. NARAYANI AMMA: A certain number of staff should be women.

PRESIDENT: Take for instance the Law College, the Engineering College, or the Institute of Technology and institutions of that kind. The resolution as it is, says that there must be a certain number of women in the staff. If you carry the resolution as it is, it will be impracticable to implement it at this time. So, if the honourable member will not insist on having a certain number of women in professional courses, there may not be any opposition. If the wording is "as far as possible" or so then it would be acceptable.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. H. C. PAPWORTH: As far as resolution No. 56 is concerned, it is in accordance with the whole scheme. But resolution No. 58 cannot be accepted as it is.

Resolution No. 56 that "This Assembly recommends that in the sphere of women's education, diversified courses of study, particularly suited for women be introduced, such as domestic science, mother craft and care of children, hygiene, social welfare, nursing and first aid, music, painting sculpture, embroidery, needle work etc." was put and carried.

Resolution No. 58 that "This Assembly recommends that in co-educational institutions teaching for Degree and Professional courses, a certain proportion of the senior members of the staff should be women" was put and lost.

SRIMATI T. NARAYANI AMMA: I demand a poll. A poll was taken and the House divided as follows:—

AYES—10.

1 Mr. P. C. Adichan
2 ,, P. R. Atchuthan
3 ,, K. Balakrishna Menon
4 ,, M. L. Janardhana Pillai
5 ,, C. S. Lakshmana Aiyar
6 ,, S. Muthukaruppa Pillai
7 Srimati T. Narayani Amma
8 Mr. P. S. Nataraja Pillai
9 ,, M. R. Ramakrishna Pillai
10 ,, A. P. Udayabhanu

NOES—22.

1 Mr. K. G. Kunjukrishna Pillai
2 ,, S. Narayana Aiyar
3 ,, C. Kumara Das
4 ,, H. C. Papworth
5 ,, A. Narayanan Tampi
6 ,, Kainikara M. Padmanabha Pillai
7 ,, B. Paramu
8 ,, Rao Bahadur L. Venkatakrishnan
9 ,, C. P. Gopala Panicker
10 Rajyasevanirata S. Chattanatha Karayalar
11 Mr. P. Kochukrishna Pillai
12 ,, P. K. Kuriakose
13 ,, V. Madhavan
14 Sahib Bahadur K. A. Mahomed
15 Mr. P. S. Mahomed
16 ,, J. T. Moraes
17 ,, T. K Narayana Pillai
18 ,, M. K. Nilakantan
19 ,, P. O. Thomas
20 ,, V Gangadharan Nair
21 ,, P M Varghese
22 ,, V. K Velappan Nair

NEUTRALS—10.

1 Mr. M. K. Chandrasekhara Bhattathiri
2 ,, P. S. Gopala Pillai
3 ,, Chazhikattu Joseph
4 ,, K. G. Kesavan Nair
5 ,, P. K. Kunju
6 Mr. E. K. Madhavan
7 ,, Varkala K. Madhavan
8 ,, J. E. A. Pereira
9 ,, V. Sreedharan Pillai
10 ,, S. Thiraviam Nadar

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

PRESIDENT : Discussion will now proceed on the substantive motion.

MR. M. L. JANARDHANA PILLAI: Sir, the report of the Travancore Education Reorganisation Committee, in my opinion, is a masterly document and I am very hopeful that it will lead the country to great progress in every direction. I congratulate the authors of the report on their recommendations that " (1) rigid uniformity of working hours should not be exacted, that (2) shift system should be encouraged, (3) that overlapping should be avoided and that (4) compulsion may be confined at present only to a selected number of places. I also congratulate the authors of the report on their boldness in having recommended that wherever necessary the State or the local authorities should provide proper midday meals and clothing at State expense. That is one of the great fundamental charters for the poor students of the future age in Travancore. It is indeed heartening that a new method of approach has been made to the whole problem. The Sargent scheme has been criticised by educationalists that it does not make any radical change in content and scope of education. But I think this report has certainly covered a very wide ground keeping Travancore conditions before its mind. The authors of the report have made excellent suggestions at page 124 under the heading " Technical and Commercial Education." I am specially happy at one of their recommendations on page 125 *viz.* that the existing industrial schools should be overhauled and made really efficient.

This was a subject which was engaging the attention of this House year after year and at long lost, the committee has dealt with it in the manner it should be dealt with. Sir, I find that the report recommends for lower grade technical schools and high schools and combined poly-technical and degree courses in technology for three years which includes commercial education also, thus, completing the chain, stage by stage, of commercial education.

Sir, in industry and trade, the problem of staff selection is becoming important and if, as I envisage, we are likely to have a great development of our industries, especially in the post-war foreign trade, if all our schemes fructify, the problem of staff selection in commercial institutions, especially in selecting men of the right quality, becomes a very serious matter. The Post-war commercial conditions and expansion of present business have given rise to a keen demand for men,—not typists and routine clerks—but men suitable for administrative posts and it is the serious.....

PRESIDENT: Order, order. Honourable Members perhaps may be aware that in connection with the post-war development of the Government of India, this Government have promised to finance to the extent of 50 per cent. to a training to be started by the Government of India – what is called managerial training, including the conduct of plantations and estates and also the type of managerial work in the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[President]

various industries. The Government of India have suggested a certain course for that and has indicated that a certain number of people may be sent for training abroad and this Government have given an undertaking that they would finance the scheme to the extent of 50 per cent.

MR. M. L. JANARDHANA PILLAI: I thank you, Sir, for the information. That is exactly the thing that is immediately required. If such men are available they are sure to rise very high in this profession and many of them will ultimately become big business magnates and captains of commerce and industry. Commerce and industry require two types of men, one the non-technical men who make themselves fit by long experience and hard work and the other the University men. Modern business desires to have University men who have specialised in this branch of work to take up responsible work, as has been stated by the Chair. The breadth of vision and freshness of outlook so necessary in administrative work connected with big commercial organisations is usually associated with first-rate University men and any commercial concern would gladly welcome them. He will be the person to lay down the plans for developing our international trade, particularly in the field of foreign trade. But, these men unfortunately do not develop the business sense. Generally, they do not care to study office routine; they despise details; they expect to start high and climb very quickly. But these defects could be remedied by the nature of the training as is seen from the report that is now before the House. The University, the high school and the middle school, as the report now envisages, I am sure, will be able to train a large number of men who will be able to take up this work. Here I may point out for your information Sir, that even our graduates are unable to get admission in the B. Com. Classes of the Madras University. There is some difficulty in getting admission so far as the graduates and undergraduates who go from Travancore are concerned. They are asked to pass a special paper in English which the Madras University man need not pass. From that point also, I think, it is urgent and necessary, in order that we may take up the work of Post-war development that these courses should be started in the next year itself if possible, so that at least in the near future we will be able to get a fairly large number of the right type of men needed for commerce and industry.

With this opinion, I have great pleasure in stating that this report is a valuable document deserving of acceptance and support of all sections of this House.

MR. J. E. A. PEREIRA: Sir, I desire to pay my humble quota of tribute to the Committee for their excellent work. After long last a very realistic approach has been made to the all important question of educational reorganisation. I say "all important" because on the nature of this reform depends the character and complexion of the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

future citizen. I must say at the outset that every one of the suggestions of the Committee bears a stamp of practicability. I was struck by one significant sentence of the Committee's report on page 22.

> "Hitherto the various stages of education have had little relation to life, and consequently there is an aimless procession from the primary school to the university and no realization that at every stage of the educational ladder men and women must be equipped for vocations in life."

Sir, this is a profound truth and I am glad the committee has realised it. This shows the realistic view taken by the committee. The present education has been very barren indeed and has not at all helped one in solving the problem of earning bread and butter. The graduates may be full of all kinds of knowledge and when it comes to a question of deciding the fundamental issues of life they are a failure. Taking this into view I am glad to find the committee's suggestions to equip the students for vocations in life. I am sure some of the recommendations of the Committee will be considered revolutionary by orthodex school

The salient features are the introduction of compulsory education, the medium of teaching being the mother tongue and a clear-cut division of the educational system, each group having a distinct aim of its own as well as leading up to the next stage and the assigning of a rightful place to technical education and the allocation of Arabic and Sanskrit education in their proper status.

Some misapprehension was felt by some members regarding the financial aspect of the compulsory education, whether we will be able to meet the cost. But my query is whether any sacrifice would be considered too much to initiate the future citizen of the State into the rudiments of education. I must say, we must make an all-out effort to meet the cost.

I shall now take the four clear-cut stages. The primary education is to give the manual labourer literacy, which is not meant in the restricted sense of being confined to read and sign one's name; but what is aimed is to make the student thorough in the three R's., so that this modicum of knowledge will stand him in good stead and he will not be exploited even by the much maligned capitalists. The second stage is to suit the artisan class, and what is to be considered as the end of the basic education. The third stage is the most important one, namely, the end of the High School training. This is lifted to a higher level. Hitherto, the entry into the Government secretariat required the qualification of graduation. What is now contemplated is the elevation of the High School examination as giving entry into Gevernment service. This is a most welcome change that will be very much appreciated.

As a member representing commerce and Industry and as one actually engaged in Industry. I feel highly enthusiastic over the proper assignment of the study of Commerce and Industry. I am glad

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. J. E. A, Periera]

to find the Committee has gone into th question very extensively. On page 50 they have said :

> "In the middle schools we have suggested that, in addition to the subjects of general knowledge which should be common to all schools, the course should include the study for about one hour a day of one or more carefully selected crafts with a practical and vocational bias"

This is a much-needed reform and it is going to revolutionise things in the work-a day world. I hail with joy the recommendations of the committee in this matter. It strikes me, that if we successfully implement the recommendations of the committee on these two namely, in the imparting of commercial education in the various stages as contemplated by the committee and in the matter of accepting the High School qualification for all vocation as well as Government services—and I do not see why we should not make it a success—I am sure once this is achieved it will be a great step forward in education in this country. I am positive the present Government would have then earned the undying gratitude of the present day parents and the generations that are rising, because it gives the much needed requirement towards the solution of the problem of earning bread and butter.

PRESIDENT: Honourable Member will finish soon.

MR. J. E. A. PEREIRA: Yes, Sir, I shall be very brief.

Sir, I felt that adequate importance has not been given to the question of Tamil teaching. But after hearing the explanation of Mr. Kainikkara Padmanabha Pillai, I do not think that there should be a special place for Tamil in as much as the mother tongue will be the medium of instruction; willy-nilly, it must get its place.

As regards one suggestion made by Mr. Muthukaruppa Pillai that there should be a nursery school.....

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: Is it that there should be nursery education in commercial education?

MR. J. E. A. PEREIRA: Sir, I have finished commercial education and have come to Tamil education. I am sure I am speaking ordinary English. I am now at Tamil schools and he wants me to go back to commercial education.

Sir, if we are going to have any nursery school, let us have the Montessori system because with the experience I have in Ceylon, I can vouch for its usefullness.

In conclusion, I express my tribute and congratulate the whole committee for having produced a most practical scheme.

MR. T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know, why after having heard the explanation of the honourable member Mr. Padmanabha Pillai.—

PRESIDENT: Order, order.

MR. J. E. A. PEREIRA: Sir, I was not the mover of the motion

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. P. K. KURIAKOSE: സർ, ഈ സംസ്ഥാനത്തു് നിലവിലിരിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി, കുലങ്കഷമായി ചർച്ച ചെയ്തു് അതിലുള്ള ന്യൂനതകൾ നീക്കം ചെയ്തു പുരോഗമനത്തിനു് ആവശ്യമായ വ്യവസ്ഥകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു് ഏറ്റവും മംഗിയായ ഒരു റിപ്പോർട്ടാണു് അതിലേയ്ക്കു് നിയുക്തരായ കമ്മിറ്റി തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. ഈ റിപ്പോർട്ടുകൊണ്ടു് രാജ്യത്തിനു് ഗുണകരമായ പല കാര്യങ്ങളും സാധിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസം. ഇതിൽ ഒ കൊല്ലത്തേക്കു പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം എല്ലാവക്കും നിർബന്ധമാക്കണമെന്നു പറയുന്നുണ്ടു്. അതു് വളരെ നല്ല ഒരു കാര്യമാണു്. എന്നാൽ അതു് ആദ്യം തുടങ്ങേണ്ടതു് എവിടെയാണു്, എങ്ങനെയാണു് എന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ ഒന്നോ, രണ്ടോ പട്ടണങ്ങളിലും, തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമപ്രദേശത്തും മാത്രമാണു് നിർബന്ധിത വിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പാക്കാൻ ഗവണ്മെൻറു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്.

സർ, വിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിൽ വളരെ പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന സ്ഥലമാണു് വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂർ. അതുകൊണ്ടു് വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒന്നോ, രണ്ടോ സ്ഥലങ്ങൾ കൂടി നിർബന്ധിത വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ഗവണ്മെൻറു് തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതായിരുന്നു. എവിടെ നിർബന്ധിത വിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പിലാക്കുന്നുവോ, അവിടെ കൂടുതൽ കുട്ടികളെ ലഭിക്കേണ്ടതാണു്. വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ കുട്ടികളെ ലഭിക്കുവാൻ യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല.

PRESIDENT: I want the honourable member to realise that it does not mean that we are going to rest content with starting compulsory primary education in Trivandrum, Kottayam and Agastisvaram. That is only an immediate programme for the year 1121. If and when we get ourselves acquainted with the practical issues that will arise, you may be sure that the next process will be greatly accelerated.

MR. P. K. KURIAKOSE: സർ, തിരുവനന്തപുരത്തു് ഇതു് നടപ്പാക്കുന്നതോടുകൂടി, തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ എന്നപോലെ വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലും ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ഥലം തിരിഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലെ പരിതസ്ഥിതിയല്ല വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിനുള്ളതു്. ആ നിലയ്ക്കു രണ്ടുസ്ഥലത്തുനിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന അനുഭവങ്ങൾ രണ്ടു തരത്തിലുള്ളതായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. പല പരിഷ്കാരങ്ങളും ആദ്യം തിരുവനന്തപുരത്തു് പ്രയോഗിച്ചുനോക്കുന്നതായിട്ടു് അറിയുന്നു. എന്നാൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. P. K. Kuriakose]

കുറെനാൾ കഴിയുമ്പോൾ ഗവണ്മെൻറിൻെറ നയം തന്നെ മാറുന്നതായിട്ടാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. നിർബ്ബന്ധിത വിദ്യാഭ്യാസം ഏർപ്പെടുത്താൻ ക്കൂടുതൽ സൗകര്യമുള്ളത് വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലാണെന്നാണ് എൻെറ അഭിപ്രായം. അവിടെ തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിനെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ കുട്ടികളെ കിട്ടും. ഒരു നിലം കൊയ്യാൻ തുടങ്ങുന്നതിനു വിചാരിക്കുക.

PRESIDENT: Order, order. As the question has arisen more than once, I might indicate what compelled the committee and induced the Government to take up, say, Trivandrum, Kottayam, and Nagercoil first. In a town like Trivandrum, men are available more easily. Even though there are great difficulties, buildings by way of hire are also more easily available than elsewhere. Therefore, there will be a greater chance of scrutinising and finding out the results in a fairly well-organised group in a city, and that is why the scheme is proposed to be started in such places. We realise that in the abstract, the most backward area is probably the most susceptible of this treatment.

MR. P. K. KURIAKOSE: സർ, അങ്ങനെയുള്ള സൗകര്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ തുടങ്ങണമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞത്. ഇവിടെ പത്തുരൂപാ ചെലവു ചെയ്താൽ പത്തുകുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കാമെങ്കിൽ അവിടെ ആ ചെലവുകൊണ്ട് 60 കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. കൊയ്ത്തുകഴിഞ്ഞശേഷം നിലത്തിൽ അവിടവിടെയുള്ള കതിരുകൾ പെറുക്കിയെടുക്കുന്നതുപോലെയാണ് ഇവിടെ നിർബന്ധിത വിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പാക്കിയാൽ വരുന്ന അനുഭവം. നേരേ മറിച്ച് നെല്ല കൊയ്തെടുക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരനുഭവമാണ് വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇതു നടപ്പാക്കിയാൽ ഉണ്ടാകാവുന്നത്.

മറെറാരു കാര്യം കൂടി എനിക്കു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. റിപ്പോർട്ടിൽ ആദ്യം മുതൽ അവസാനം വരെ നോക്കിയാൽ ഒരു സംഗതി വ്യക്തമായി കാണാവുന്നതാണ്. അതു ഇന്നത്തെ പരീക്ഷാസമ്പ്രദായം ഒട്ടും തന്നെ തൃപ്തികരമല്ലെന്നും, അതുകൊണ്ട് പരീക്ഷ പാസാകുന്നവരെയും, അല്ലാത്തവരെയും ഒന്നുപോലെ പരിഗണിക്കേണ്ടതായിവരുന്നുയെന്നുമാണ്. തന്മൂലം പരീക്ഷാ വിജയികൾക്ക് കൂടുതൽ പരിഗണന കൊടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നാണ് കമ്മറിക്കാരുടെ അഭിപ്രായം. അതു ഏകദേശം ശരിയാണെന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്. കാണാതെ പഠിച്ചും മറും പരീക്ഷ ജയിക്കുവാൻ വിരുതന്മാരായ ചില വിദ്യാർത്ഥികൾ ഉണ്ട്. ഈ പരീക്ഷകൾക്കു മറു ചില ഏർപ്പാടുകൾ കൂടി ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നാണ് എൻെറ അഭിപ്രായം. ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറു പരീക്ഷയെഴുതുന്ന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യെക്കാൾ എഫിഷ്യൻസിക്കാണു കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്. എഫിഷ്യൻസി, പരീക്ഷാ യോഗ്യതയെ അതുയിച്ചിരിക്കുന്നില്ല എന്നു് ഗവണ്മെൻറു് ഇപ്പോൾ കൂടെക്കൂടെ പറയാറുണ്ടു്. ഇതു് വാസ്തവവുമാണു്. അതുകൊണ്ടു് എഫിഷ്യൻസി കൂടി കണക്കാക്കത്തക്ക നിലയിലുള്ള ഒരു പരീക്ഷാസംപ്രദായമാണു് ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതു്. 'മുളയിലെ അറിയാം പിള്ളയും വിത്തു്' എന്നൊരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് കുട്ടിക്കാലത്തു് ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ എഫിഷ്യൻസിയെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവു് ഏറെക്കുറെ ലഭിക്കുന്നതാണു്. പത്തോ ഇരുപതോ കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു് ഓരോരുത്തന്റെ കീഴിലിരുന്നു് പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെ അവൻ മിടുക്കനാണോ, സമർത്ഥനാണോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏതുകാര്യത്തിലാണു് അവനു് സാമർത്ഥ്യമുള്ളതു്, ഏതുകാര്യത്തിലാണു് അവൻ പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നതു് എന്നെല്ലാമുള്ള സംഗതികൾ അവക്കു നല്ലവണ്ണം മനസിലാക്കാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ടു് ഇത്തരം വിദ്യാർത്ഥികളെ സംബന്ധിച്ചു് ഓരോ പ്രോഗ്രസ് ബുക്കു് തയ്യാറാക്കേണ്ടതാണു്. ആ ബുക്കു നോക്കിയാൽ ഒരു കുട്ടിയുടെ പ്രോഗ്രസിനെപ്പറ്റി അറിയാൻ കഴിവുണ്ടാകണം. Academic qualification നോടുകൂടി ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ efficiency യും കണ്ടുപിടിക്കത്തക്ക ഒരു വ്യവസ്ഥയാണു് ഇതുകൊണ്ടുണ്ടാകേണ്ടതു്. ഒരു കുട്ടിക്കു കിട്ടുന്ന കാര്യക്ഷമതയും, പഠിപ്പും സാമാന്യമായി പിന്നെയും തുടർന്നു നിൽക്കുന്നതാണു്. ഒരു Electric bulb നു് നിണ്ണയിക്കപ്പെട്ടതു പറയുവർ, അതായതു് എൺപതുവാൾട്ട്സ് ൨൦൦ വാൾട്ട്സ് അല്ലെങ്കിൽ, ൨൨൦ വാൾട്ട്സ് എന്നു മാർക്കു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു, ഏതു വിളക്കിൽ കൊണ്ടുവച്ചാലും ആ മാർക്കു അനുസരിച്ചു് ഉള്ള പറയുവർ കാണിക്കുന്നതുപോലെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ working capacityയും efficiency യും മിക്കവാറും അയാളുടെ വിദ്യാർത്ഥി ജീവിതത്തിൽതന്നെ നിണ്ണയിക്കാവുന്നതാണു്. പ്രാപ്തനായ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേക കാരണത്തിനല്ലാതെ അപ്രാപ്തനാകുവാൻ ഇടയില്ല. അതുകൊണ്ടു സ്കൂളുകളിലും കോളേജുകളിലും പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കാര്യക്ഷമതയേയും, സാമർത്ഥ്യത്തേയും കൂടി കണക്കാക്കത്തക്ക നിലയിലുള്ള പ്രോഗ്രസ് ബുക്കു് വച്ചോ, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റുരൂപത്തിലോ എഫിഷ്യൻസിക്കുടെ അറിയത്തക്കവണ്ണം ഏർപ്പാടുചെയ്യേണ്ടതാണു് ഇതുകൂടി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ റിപ്പോർട്ടു് അംഗീകരിക്കണമെന്നു് ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കൊള്ളുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. P. KOCHUKRISHNA PILLAI (*Tiruvalla*): Sir, I feel genuine pleasure to congratulate the Education Re-organisation Committee for the excellent way in which the report has been framed and the valuable suggestions made, for the advancement of education in the State. Excellent as the proposals are, we must accept them, especially the recommendations in the matter of primary education where the compulsion system is proposed to be introduced to ensure cent percent literacy in the State and to make every child a good citizen of the State. In the matter of Middle School education, High School education, not to speak of the technical and technological branches of the subject, the proposals are, on the merits, very good. I hope that the experienced Director of Public Instruction will carry out these recommendations implementing them wherever needed to suit the needs of the State on the basis of the suggestions put forward by this House in the course of the discussion on the report.

Coming to University Education, there also the Committee proposes valuable reforms. The proposals though excellent, here, I pause and urge a certain amount of caution. In the University Course, various important Faculties such as the Faculty of Medicine, Engineering, Technology, Commerce, Agriculture, besides Law and others are proposed to be introduced. Enormous expenditure will be involved in making our University one of the foremost Universities in India, if not of the world. I urge caution, because, in one sense academic problems are analogous to currency problems. Our degrees and diplomas must be perfectly acceptable, if I can say so, in the "academic stock exchange" not only of India but of the whole World. I trust, that the talented Vice-Chancellor and the efficient Pro-Vice-Chancellor will be able to influence opinion within the Inter-University Board and thus the opinion of the whole of India. Recognition, if not appreciation, of the steps that we take here is the pre-requisite of our success. That is why I urge that the University authorities must not be in a hurry to give effect to the reforms suggested by the committee in the University courses. Although I do recognise that the reforms suggested are on the merits very good and beneficient, I may also suggest that by the co-operation of the adjoining States and the Sister Universities, say Madras, Mysore, Annamalai and Andhra, we can avoid a re-duplication of courses which are found to be much too costly for any individual University. I mean, courses in higher Science subjects which demand an enormous outlay in the matter of appliances not to speak of the salary of talented professors. In this connection, I urge it is highly necessary to get the co-operation of the neighbouring Universities to implement the proposals made by the Committee in regard to University Education.

In this connection by way of parenthesis, I am merely voicing, I believe, the sentiments of this House when I express the deep appreciation of this House to Dr. Alagappa Chettiar for the munificent donation he has made in regard to the establishment of a Geology Chair which is proposed to be started here. I may also suggest that

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

if possible, arrangements will be made for periodical exchange not only of students, but if possible, of professors as well between these Universities.

My submission is that excellent as the proposals are on primary, middle and high school education and also technical and commercial education, the authorities will pause and consider the proposals in regard to University Education. Because it is only by means of getting the co-operation of the other sister Universities that we can put into effective test the valuable proposals suggested by the learned Committee, so that our University may rank with the Universities of the first rank in India, if not of the world, and our graduates may be recognised as the best in India.

On the whole I appreciate the Report and commend it for adoption by this House.

MR. A. P. UDAYABHANU: In making some commends on this report, I have to make these suggestions. One is that we might introduce a certain amount of conscription for recruiting teachers from those who leave the colleges and high schools. In the first place, that will be a method for solving the dearth of teachers which we will have to face as soon as we introduce compulsory education. Secondly, that will be giving an opportunity for the young graduates who are coming out of the University and the young gentlemen who are leaving their high schools to render some service to the State and thereby imbibing in them a certain amount of civic consciousness and public duty.

Another suggestion is that since from the remarks of the Director of Public Instruction it was clear that even now we are facing something like a thirty per cent wastage in our primary schools, to prevent that—I think we will take about 10 years or more to cover up the entire State in the present scheme of Universal compulsory primary education—it may be advisable to introduce a certain amount of compulsion as they have done in Mysore, of compelling the parent in seeing that the student goes through the entire primary education course, if the parent has once chosen to put the child into the elementary school. I think that it will go a long way in avoiding the wastage which we are facing.

Another thing is that our University which now caters only for Travancore might be expanded into an All-Kerala University. Considering the cultural affinity of the people of Kerala, I think that our University must grow and fulfil that role. In fact, the proposition of the Kerala University had been in the air.....

PRESIDENT: Order, order. There is no objection to that, but till now nobody, though they have been talking about a Kerala University for the past 20 years, has yet made the first move. This State had made the first move and it is quite open to the Madras Government—they have been invited—to co-operate with us in certain respects. It is also open to the Cochin Government to come into line so that we might arrange for a University comprising three centres, and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[President.]

collaboration with these centres may be had in many ways. But public opinion in those separate centres is in favour of a separate University for Kerala to be started in the Madras Presidency. There was one resolution in Cochin for a Cochin University and there was also another, as honourable members know, for the Utkal University. There is also another resolution for a Royalaseema University. There is another movement for a purely Tamil University in the South, apart from the Annamalai University. If they all combine together, there will be no difficulty.

MR. A. P. UDAYABHANU: In that case, they are all going to be pocket Universities. I think that the people of Kerala ... ...

PRESIDENT: The only thing is, our pocket is slightly bigger than theirs (Laughter).

MR. A. P. UDAYABHANU: I would move this question: Cannot we take some initiative in this matter? Cannot we persuade the other Governments?

PRESIDENT: Why does the honourable member think that it has not been done?

MR. A. P. UDAYABHANU: I think we must realise that our fate is the same. Unfortunately our unity has been broken by there being three Governments in Kerala and since we are grouped into three States. But we must realise that we are one people and that way lies the salvation of Kerala.

Another suggestion that I wish to make is this. This system of education has been conceived somewhat on the line of the Wardha Scheme. I think that instead of flirting with the Scheme, if we are serious about it, so long as it is craft-centred and if the craft centres have not been meant as wastage centres, the students will be able to contribute something towards the expenditure on education. I think we can do it

Yet another matter that I wish to bring forward is that no scheme can be piecemeal. Now that we have planned our education. I think we must hasten the economic planning of the country. Then only our education can be correlated to the economic life of the country. Otherwise there will be a lot of wastage in our education. Students who are coming out of the technical institutions and others will have to be absorbed in the social structure. For that, we must certainly hasten with an economic planning for the State. Otherwise the technical education that we offer and the craft-centred education will end in wastage. They will be futile. They will be meaningless.

I hope we are giving a liberal education and not an education which is going to regiment the mind of the students. That is a caution which I utter.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

The adult education scheme must also be immediately implemented. We must take it up seriously. By the time we cover up the younger students by compulsory education, we must tackle the problem of adult education seriously.

MR. H. C. PAPWORTH: It is my duty, on behalf of my colleagues on the Committee, to express our gratitude to the honourable members of this House for having devoted three days to the consideration of our recommendations. As I told the members when I inaugurated this debate, we had very specific terms of reference, given to us, and in carrying out those terms of reference, we endeavoured to adhere to fundamental educational principles and the fundamentals of reform and to leave to others the duty of working out the details. In doing that, we kept our eyes continuously upon likely post-war developments and that is why our Report, as members of this House have seen, is essentially of a practical nature. I am very glad indeed that the practical nature of this Report has impressed itself upon the members of this House, because we feel that these recommendations indicate the necessities which the post-war world will bring.

Now that we have passed the principle of compulsory Primary education throughout the State, whether eventually Government undertake it unaided or otherwise, my own view is that the next thing to go for is technical high schools, in order that pupils in those schools may get away from the conservative academic tradition, which, as I said before, leads nowhere, and train for avocations for life, and so that we may very soon have a number of people ready to offer themselves for technical studies leading to vocations and work. I would like to make this suggestion here that in case members have any influence in their constituencies and elsewhere, it may be possible, in addition to the establishment by Government of one or two technical High Schools in central places, for some of the present High Schools to be converted into technical high schools. It may be possible for private managements to consider the desirability of converting some of their present English High Schools into technical High Schools and to teach there technical subjects chosen from the list which we have prepared, or even from a wider list, subjects suitable to the needs of the locality and the resources of the locality.

After having one or two technical High Schools, I am very keen on the establishment, as early as possible, of a Poly-technic, where people with school leaving certificates can go and train themselves for 90 per cent. of the vocations in life training themselves in such courses, as I suggested before, which lead to qualifications of All-India or even all-world recognition. So, when we get these technical High Schools and when we induce people to realise their value, and also to realise that these courses are of equal status as any other ordinary scholastic course, and that there is as much culture in these technical studies as in any other study, then we shall be able to say that the High School stage is the normal finishing stage of a person's education

LIBRARY ARCHIVES-Kerala Legislative Assembly

[Mr. H. C. Papworth.]

That is what I feel we should aim at in view of the post-war conditions. The children have to choose their vocations in life and undergo courses in professional training both in the technological and in the commercial sphere. This system of education, as to the desirability and dire necessity of which there can be no doubt, is, as the Report says, designed deliberately to reduce the number of people who go to the University, and thus to leave the University free to fulfil its rightful functions, namely, to train a few in the higher courses of study to be specialists in those fields, and to enable them to use their specialised knowledge in the higher walks of life.

I do not agree with the suggestion made this afternoon that people should be admitted into the University regardless of their fitness. That hopeless method is gone for ever. What happens at present is that we now turn out from the Universities people with degrees who are fit for nothing in particular. If this new system is introduced, whereby with the high school, with or without technological or commercial training, we come to the normal finishing stage of a person's education, then the University will be free, first of all, to begin with a proper University level, and not, as I said in my opening speech, with a course of a Sub-University standard; and secondly, it will be able to dispense with that mass teaching of compulsory subjects, compulsory for everybody, and the University will be able to offer every person who is really fitted for it a course of study suited to him. In the University, therefore, the subjects will be the students' choice, suitable to their ability, and aptitude, so that studies in the highest courses will be in subjects which the students like, and then they are bound to meet with success, and not be subject to frustrations and failures as is so often the case today.

One honourable member advocated caution before we put into effect the University recommendations. That, of course, is inevitable. If the House adopts this Report, it will be considered not only by the University Senate, but also by the Inter-University Board, where we try as much as we can to work in close collaboration, and where we will discuss as to what will be the effect of putting these various schemes into operation. The Universities which have made enormous advances—they are only two, Delhi and Ceylon—met with a welcome reception from other Universities. The other Universities seemed to congratulate them for being so daring, and I hope that our Report will meet with the approval of other Universities.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: Will not our students experience some difficulty when they go to other Universities? I refer to the three years' course.

MR. H. C. PAPWORTH: No, Sir, I think not. If the consideration that is given to the Universities of Delhi and Ceylon is given to our University also, our students will experience no difficulty. May I again express our very deep gratitude to the House for the careful consideration which it has given to these proposals.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

PRESIDENT: Order, order.

The following resolution of Mr. K. G. Kesavan Nair, that

> "This Assembly recommends to Government to accept the recommendations of the Education Re-organisation Committee contained in its report."

was put to vote. The motion was passed.

The Assembly adjourned *sine die* at 6 p. m.

S. VAIDYANATHA AIYAR,
Secretary to the Sri Mulam Assembly.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly